

Östra USA 24/9 – 7/10

Island 23/9, 8-11/10

1994

Målet med resan var att få se så mycket som möjligt i eget tempo av sträckande och rastande fåglar vid amerikanska östkustens bästa sträck- och rastlokal (motsvarande Falsterbo el. Skagen). Såväl rovfåglar som gäss, vadare och småfåglar var talrika, och rovfågelsträcket var intressant. Sjöfågel och diverse hägrar var allmänna. Mycket goda möjligheter gavs till inläring av de arter som dyker upp som rariteter i Europa. Den här resan innehöll inga speciella strapatser. Skådningen påminde om en tolvtimmarsdag i Falsterbo. Tempot blev heller aldrig högt, utan avgjordes av individen då det fanns möjlighet att välja typ av skådning (rovfågelsträck, hägrar, småfåglar etc.) Resan kostade 7990 kronor per person (inkl. flyg Köpenhamn - New York t.o.r., avbeställningsskydd, motell, bilhyra och bensin). Maten stod vi för själva. Vi gjorde ett tredagarsstopp på Island under hemresan - möjligheten ingick i biljettpriset eftersom vi flög med Iceland Air, men mat, transport kostnader och logi fick vi stå för själva. Islandsbesöket kom att bli den verkliga finalen - och resans höjdpunkt enligt många. Ishavsarter i kall, mäktig natur i ett hörn av Norden som man sällan besöker. Alla verkade mycket nöjda med sin höstskådarresa i västerled!

Reseledare:

Klaus Malling Olsen   Gartnerivej 3, **DK**-2100 København Ø   00945 - 31 18 39 18

Reseorganisatör:

Mikael Jonassohn   Kämnärsvägen 3 c - 235, 226 46 Lund   046 / 211 24 38

Resenärer:

Anders Adolfsson	Värlöksgatan 6, 386 32 Färjestaden	0485 / 347 12
Richard Dahlin	Stefan Lövings väg 31, 230 10 Skanör	040 / 47 07 59
Ola Elleström	Västmanlandsgatan 4 c, 214 30 Malmö	040 / 92 26 65
Folke Köhler	Västergatan 15, 230 10 Skanör	040 / 47 07 72
Björn Malmhagen	Strandridaregränd 5, 230 10 Skanör	040 / 47 25 79
Hans Larsson	Steglarp 38:4, 270 10 Skivarp	0411 / 304 39
Mats-Åke Persson	Flygelvägen 90, 224 73 Lund	046 / 12 65 74
Bengt Petersén	Dianavägen 10, 244 41 Kävlinge	040 / 73 52 87
Leif Sjöberg	Vårbacka, 467 92 Grästorps	0514 / 109 58
Tommie Skoog	PL 1588 Näsby, 380 65 Degerhamn	0485 / 620 07

Rapportförfattare:

Klaus Malling Olsen (dagbok och artlista)
Mikael Jonassohn (inledning med restips)

Svensk bearbetning:

Mikael Jonassohn

Fågelillustrationer:

Hans Larsson

Kartor:

Mikael Jonassohn

Korrekturläsning:

Ola Elleström

Rapporten kan beställas av Mikael Jonassohn (adress & telefonnummer ovan).

Fågelskådning i östra USA - vår resplan

Resan börjar med flyg *Köpenhamn - Reykjavik*, och efter några timmar vidare mot *New York*. Efter ankomst och pass/tullformaliteter vidare i hyrbilar till Cape May i New Jersey, bara några timmars bilåkning söderut från New York. Här stannar vi i stort sett de följande två veckorna.

I Cape May stiger vi upp kring 06.00 och tillbringar de första timmarna kring *Highbee* - en tät skog med ett dike dit småfågla (upp emot 20 arter amerikanska skogssångare!) söker sig innan de sträcker ut över *Delaware Bay*. Ett stort antal småfåglar brukar koncentreras emellanåt och låta sig studeras på nära håll. Gulgumpad skogssångare är vanligast, men alla de skogssångarter som bara har setts ett fåtal gånger i Europa, ses nästan dagligen här. Dessutom arter som skogstrastar, kolibri, rödstjartsskogssångare, regngökar m.m. Hela flockar med guldspettar sträcker ut, och om man tröttnar på småfågla kan man vända blicken 180° mot vattenpölar där flik- och skrikstrandpipare, tuvsnäppor, gulbenor, styltsnäppor och andra vadare rastar. Mitt på dagen åker vi till "*raptor point*" (en plattform vid dynerna vid Atlanten) för att skåda rovfåglar. Vissa dagar blir rovfåglaström närmast surrealistisk. Arterna känner vi i vissa fall igen, även om raserna är andra och antalen helt otroliga. Vi besöker Cape May under den period som sträcket brukar vara som störst, med dagar på över 1000 amerikanska tornfalkar och amerikanska sparvhökar, hundratals fiskgjusar, stenfalkar och bredvingade vråkar, en del "amerikanska" blå kärnhökar, pilgrimsfalkar, kalkongamar och cooperhökar samt sällsynta arter som vithövdad havsörn och prärievråk. Under

en dag (3 oktober -89) på Klaus senaste Cape May-resa räknades 1050 fiskgjusar (världsrekord!), 157 pilgrimsfalkar, 166 stenfalkar och 1500 amerikanska tornfalkar!

Det finns en sjö i närheten med diverse våtmarksfåglar. Man ser t.ex. fiskande bälteskungsfiskare och en del änder som amerikansk bläsand och brudand. I detta området ges det goda möjligheter för fotografering av rovfåglar och sotvingade måsar. Längs kusterna patrullerar skrån-, kungs- och kärrtärnor samt sotvingade och ringnäbbade måsar. Plogar med snö- och kanadagäss samt enstaka islommar ses sträcka förbi på väg söderut. När sträcket närmar sig sitt slut, kan det bli dags att besöka lokaler inom Cape May-området, t.ex. *Sunset Beach* (tärnor och vadare), *Cape May Meadows* (våtmarksfåglar), *Beanary* (skogsmark, á la Börringe) eller buskagen kring motellet. Alltså massor av rastande fåglar av alla de sorter, inte minst de som gästar Europa. Cape May är verkligen platsen där man lär sig de Nearktiska rariteterna! Kring 19.00 går solen ned, men dagen är inte slut; det blir genomgångar på kvällarna av utvalda artgrupper efter att ha intagit en härlig supé.

Någon dag kör vi några mil norrut till *Stone Harbour*. På våtmarkerna i närheten av samhället samlas massor av hägrar av alla sorter (t.ex. ägrett, snö-, trefärgad, natt- och gulhuvad natthäger), samt bronsibis och fiskkråka. Man ser också flockar med saxnäbbar samt åtskilliga vadare såsom beckasinsnäppor, gulbenor, tundrapipare, och olika storsnäppor. Ett närliggande skogsområde/park (Cape May County Park) ger möjligheter att se östsialia och en del sångare vi inte ser vid Cape May. Under Klaus resa 1989 sågs totalt hela 26 skogssångarter! Vi åker söderut ett par dagar till *Delaware*, där vi besöker de fina våtmarkerna vid *Bombay Hook*. Här finns tusenhövdade

flockar av snögäss, som alla lyfter när det lokala paret av vithövdad havsörn passerar förbi. Det är också gott om vadare, t ex beckasinsnäppor och tundrapipare.

Amerikansk skärfläcka är vanlig (om de inte redan har sträckt) och de stora flockarna med beckasinsnäppor är mödan väl värd att granska, i fall några långnäbbade skulle gömma sig bland de kortnäbbade. Korpgram finns i området till skillnad från Cape May. Vi besöker även andra bra fågellokaler söder om Delaware Bay, t.ex.Chincoteague National Wildlife Refuge i Virginia.

Eftersom vi flyger till New York bör det finnas tid för ett besök vid lagunen *Jamaica Bay* nära flygplatsen. Här är det gott om ibisar och vadare, och vi ser flockar med amerikanska bläsänder och mindre bergänder.

På **Island** exkurerar vi kring Reykjavik. Strömand och islandsknipa är förstas *måste*-arter, men vi får även se mycket vittrut och vitvingad trut. Kanske ser vi också spetsbergsgrißla, jaktfalk och fjällripa. Slutligen finns det utrymme i programmet på Island att kryssa geisrar, vattenfall och annat man bara måste se.

En guide till de viktigaste lokalerna under USA-resan

Cape May är främst en höstlokal. Den har jämförts med Falsterbo, vilket är orättvist mot båda lokalerna. Jämförelsen grundar sig antagligen på att båda har sin styrka som höstflyttningslokaler. Det inbördes avståndet mellan lokalerna i Cape May-området påminner dock om Falsterbo - och båda lokalerna lämpar sig för cykling, även om det är bekvämt att använda bil i bilens hemland, USA.

Besökare hittar hyfsade inkvarteringsmöjligheter i form av flera, billiga hotell, varav Blue Amber Motel lär

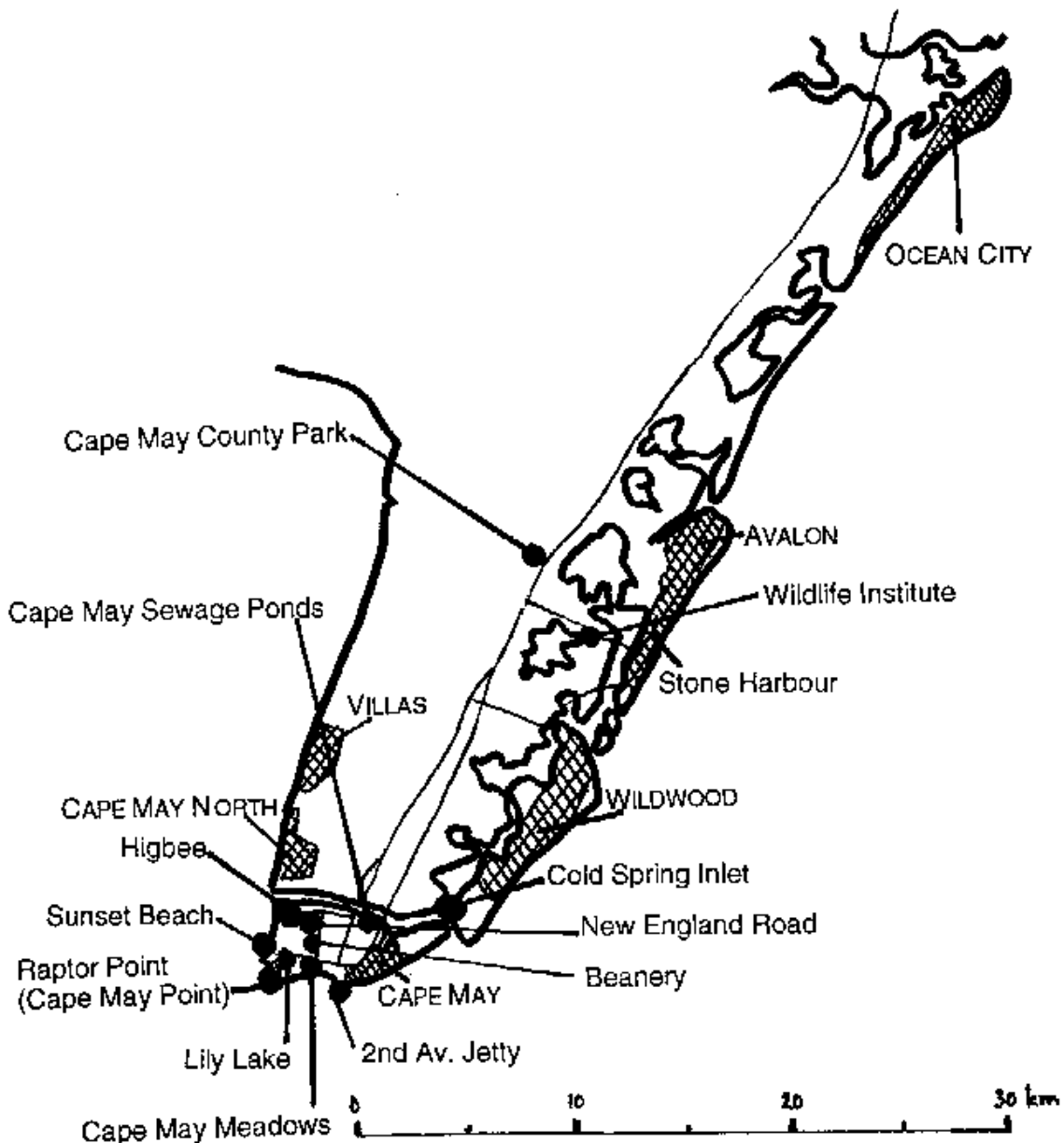
vara favoriten. Där härskar en speciell, lugn atmosfär helt olik den annars hektiska amerikanska livsstilen, som i storstäderna kan verka lika exotisk som i Fjärran Östern. Cape May är främst en semesterort, i huvudsak frekventerad av en något åldersstigen publik. Möjligheterna till nattliv är starkt begränsade; beträffande detta samt dominansen av överklasspensionärer legaliseras jämförelsen med Falsterbo, även om en jazzfestival lär ta plats årligen i november. Inom Cape May har 381 fågelarter anträffats (Sibley 1993). Huvudlokalerna är:

Higbee (Higbee Beach Wildlife Management Area) - den klart bästa platsen för tättingar, och (i analogi med Nabben i Falsterbo) *platsen* att börja dagen på. Higbee består av ganska tät skog med gläntor, frodigt bevuxna med buskage. En del stigar går runt i området. Man når lokalen genom att åka New England Road tills denna tar slut i form av en parkeringsplats. Man kan starta dagen med att gå norrut på en grusväg, som efter några hundra meter leder till en hög vall vid ett dike. Denna vall utgör en bra observationsplats under dagar med svaga vindar. Man har då bra utsikt mot skogskanten, där mycket småfåglar rastar - ofta kortvarigt före utsträcket över Delaware Bay. På andra sidan om vallen finns en mindre kanal och våtmarker med varierande vattenstånd (lågt 1994, vilket inte lockade särskilt mycket fågel - men högt med vadarbankar 1989, vilket lockade en del vadare).

"Raptor point" (Cape May Point) ligger vid fyren (Cape May Lighthouse) i sydöstra hörnet av Cape May-halvön. Från en plattform räknas dagligen passerande rovfåglar, och platsen kryllar av besökare under helgerna. Platsen är bättre under vardagar, och den blev snabbt vår favoritplats att följa rovfågelsträcket från. Liksom i Falsterbo är sträcket ofta kraftigast under de sena morgontimmarna och fram på

eftermiddagen (ibland med en stöt sist på eftermiddagen, särskilt av de mindre falkarna). Flera buskage intill kan hysa en hel del tättingar. Från plattformen har man bra utsikt över en vassomkransad sjö, där

flockar av amerikanska bläsändar brukar samlas. Dessutom finns en del hägrar (t.ex. regelbundet amerikansk rördrom) och (fotovilliga) vadare här.

Lily Lake är en mindre sjö strax väster om Raptor Point. Den påminner mest om en parkdamm. Den amerikanska artsammansättningen gör lokalen bra för vanliga änder och vitfåglar.

Cape May Meadows är ett mindre våtmarksreservat, som ligger norr om Raptor Point. Man har bra utsikt åt båda hållen från en grusväg som går österut från P-platsen vid Sunset Boulevard mot stranden. Tidigare på hösten brukar här finnas en del vadare - området är det i

särklass bästa för rariteter som prärielöpare och gulbröstad snäppa, samt för rallar. Under vår vistelse sågs en del änder och hägrar, och under kvällarna brukar en och annan falknattskärja jaga över området.

2nd Avenue Jetty är den sydligaste av pirerna i Cape May. Stranden är på kvällarna - då ljuset är fint - en utmärkt plats för måsar och tärnor samt mindre flockar med sandlöpare och roskarlar. I hårda ostvindar kan man ibland (särskilt på våren) se havsfåglar.

Beanery är ett kuperat landskap med åkermark blandat med småskogar, inte olik Børringe-trakten. Under hösttid brukar en del tättingar samt rastande rovfåglar finnas i området. Buskagen strax intill campingplatsen sägs vara en bra plats för kolibrier.

Cape May Sewage Ponds är reningsdammar med oregelbundet, men ofta intressant, uppträdande av vadare. Buskagen är bra för sparvar, bobolinker och en och annan skogssångare.

Cape May County Park ligger norr om Cape May-området. Man parkerar vid Zoo. På ena sidan parkeringen ligger Zoo och på andra sidan ligger det skogs/parkområde som man promenerar omkring i. Det är ganska hög skog och förutom vitbröstad nötväcka, en massa skogssångare, hackspettar och skogstrastar kan man hitta specialiteter som tallskogssångare, virginiauv och rödhuvad hackspett. Vid den norra vägen - i trädridan mot golfbanan, rastar ofta en del skogstrastar samt skogssångare. En titt ut mot golfbanan resulterar ofta i obsar av östtalia (*Eastern Bluebird*).

Stone Harbour ligger ett par mil norr om Cape May och omges av vidsträckt träskmarker med ansamlingar av hägrar och vadare. Saxnäsbar och amerikanska strandkator flockas söder om själva

samhället, där ett mindre delta finns. Från stranden ses sjöfåglar samt mängder med måsar, kungstärnor och sandlöpare.

Gulkronad natthäger (*Yellow-crowned Night-Heron*) hittas lättast ca. 1.5 km. söder om Stone Harbour. Efter att ha passerat en bro i sydvästlig riktning ses ett glest buskage till höger om vägen, där de gulkronade hittas bland "vanliga" natthägrar.

De andra besökta lokalerna är omtalade i dagboksektionen. Så här hittar man till dem:

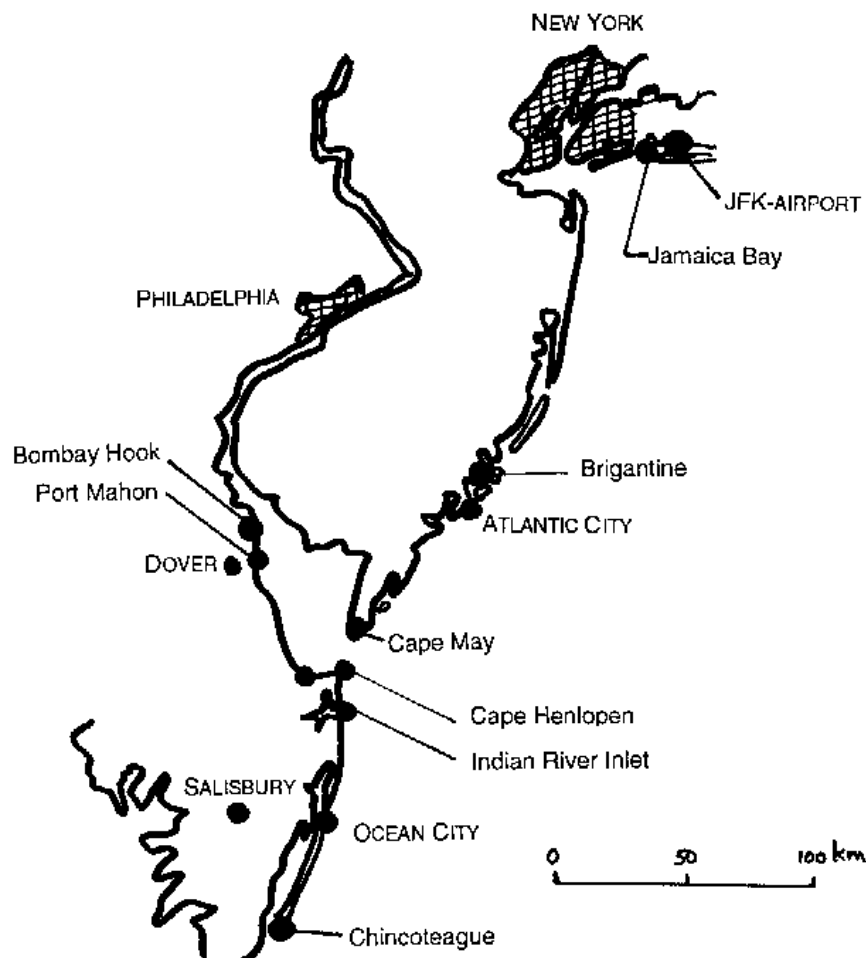
Bombay Hook ligger i staten Delaware, NÖ om Dover vid Delaware Bay (se karta). Följ väg **8** österut från Dover, tag av norrut på väg **9**, passera Leipsic och fortsätt 0.6 miles (1 km). Tag sedan av österut mot Bombay Hook National Wildlife Refuge. Efter ca 2 miles (3 km) nås entrén med besökscentrum. Man kör sedan en liten, väl skyltad runda. Karta finns att få i entrén. Det rör sig om ganska små avstånd, totalt är rundan på mindre än en mil, och man kör kanske någon km mellan stoppen. Vägen går mellan olika dammar och våtmarksområden, och man tubar hela tiden från vägen. Man ser var fåglarna (vadare, gäss och änder) finns och stannar därefter. Vill du veta mer kan du kontakta: Refuge Manager, Bombay Hook National Wildlife Refuge, RD 1, P.O.Box 147, Smyrna, Delaware 19977, USA; Tel. 0091 - 302 653 9345.

Chincoteague ligger i nordösthörnet av staten Virginia ute vid Atlanten, SÖ om Salisbury och SSV Ocean City. På väg söderut från Salisbury på väg **13** tar man på väg **175** ut till Chincoteague som ligger på den långsmala *Assateague Island* längs Atlantkusten. Det finns så klart ett informationscentrum där man får tag på kartor och information. På väg (grovt sett söderut) från detta centrum mot de dammar och fågellokaler som finns har man fina fotomöjligheter på bl.a. hägrar av olika slag, som står i kanaler längs vägen. Området

rymmer som sagt några dammar och stränder, samt en del ängsmark och buskage som mår bra av att kollas igenom. Man ser all slags kustfågel inklusive vadare, hägrar, vitfågel, sträckande sjöfågel samt kust- och spetsstjärtad sparv. Vägen går mellan dammar och stränder och man tubar oftast från vägen. Längst ner i syd parkerade vi och gick lite längs väststranden samt på strandängarna på östsidan. Vill du veta mer kan du kontakta: Refuge Manager, Chincoteague National Wildlife Refuge, P.O. Box 62, Chincoteague, Virginia 23336, USA; Tel. 0091 - 804 336 6122.

Brigantine ligger i staten New Jersey, en mil norr om Atlantic City. Notera att man når området västerifrån från väg 9 (inte

söderifrån från Atlantic City). Det finns ett mycket litet informationscentrum och en bemannad entré, där man får tag på kartor och kan få aktuell fågelinformation! Man kör bil in från detta centrum mellan dammarna, och det hela påminner mycket om salinskådning vid Medelhavet. Man tubar från vägen och får stundom helt utomjordiska obsar av vadare! Området är också fint för gäss och änder. Det är viktigt att ha gott om tid här, även om avstånden är små är obsarna så fina och kvalitetsfyllda att man liksom aldrig kommer vidare. Efter ett par timmar har man kört 600 meter och har flera kilometer kvar. Vägen man kör är en runda och det är enkelriktat. Hösten 1994 höll området endast öppet under helgerna p.g.a. reparation av vallar.

Jamaica Bay ligger i staten New York öster om JFK-flygplatsen. När man passerat ena hälften av själva Jamaica Bay så svänger man av söderut på Cross Bay Boulevard och hittar snart både parkeringsplats och informationscentrum. Här får man tag på kartor och information. Man går en runda (ett par km) på en grusgång väster om informationshuset. Stigen rundar en stor damm och är omgiven av lagunområdet Jamaica Bay. Man ser vadare och änder, lättast med tub, men stundom nära som i en stadspark. Överhuvudtaget är det lite stadsparkkänsla över denna lokalen! Öster om informationshuset ligger en annan damm som också är värd en avspaning. Den är dock mer kringvuxen och lite svåröverskådad. De arter vi bara såg i Jamaica Bay var mindre bergand och amerikansk skärfläcka. Vill du veta mer om lokalen kan du kontakta: Chief Manager, Jamaica Bay National Wildlife Refuge, Gateway NRA, Floyd Bennett Field, Brooklyn, N.Y. 11234, USA; Tel. 0091 - 718 318 4340.

Det bästa sättet att maximera utbytet på är - precis som på alla lokaler i världen - att prata med lokala skådare om vad som är "på gång" och aktuellt just nu. Var öppen och vänlig, likt de flesta amerikanska skådare!

Litteratur

Tänker du bara köpa en fälthandbok bör det bli **National Geographic Society: Field guide to the Birds of North America**. En annan mycket trevlig bok är *Eastern Birds, a Guide to Field Identification of North American Species*, skriven av **Coe** och utgiven av Golden Press i New York 1994. Boken har mycket fina och bra planscher på tättingar (i synnerhet på skogssångare och sparvar & finkar) men tar inte upp alla de arter man kan se i Cape May. Hans Larsson, som var med på resan (adress & telefonnummer i början av rapporten), köpte denna bok i Cape May

och har den om du vill titta på den. Om du vill toppa med ytterligare en bok ligger den nya Helm-guiden från 1994 om skogssångare bra till: *New World Warblers* av **Curson, Quinn & Beadle**. Den är lite billigare i USA än i Sverige, och finns att få tag på i Cape May i någon av de "birders shops" som finns i byn. När det gäller guideböcker över området kan följande två rekommenderas: **Sibley, D.** 1993: *The Birds of Cape May* och **Harding, J. J. & J. J. Harding: Birding - the Delaware Valley Region**. De kan sannolikt inte köpas i Sverige (Naturbokhandeln säljer dem inte) men finns att få tag på i Cape May, och bör kunna beställas från: Cape May Bird Observatory, P.O. Box 3, Cape May Point, NJ 08212, USA; tel. 0091 - 609 884 2736. Mikael Jonassohn (adress & telefonnummer i början av rapporten) har böckerna om du vill titta på dem inför en USA-resa.

Nedanstående böcker rekommenderas för fågelskådning i östra USA. Böckerna kan köpas från Naturbokhandeln (tel 0485/441 00) eller i Cape May (flera *birders shops* finns):

Alström, P, P.R. Colston & I. Lewington: Sällsynta fåglar i Europa. Mycket utförlig (men något tungläst) text och hyfsade illustrationer av alla amerikanska arter som anträffats i Europa.
Clark, W.S. & B.K. Wheeler. Hawks. Utmärkt bok om rovfågelbestämning.
Curson, J., D. Quinn & D. Beadle 1994: *New World Warblers*. En läcker Helmguide som är mycket användbar och täcker fint där "National Geographic Society: Field guide to the Birds of North America" är svag.
Dunne, P. : Hawks in flight. Amerikansk motsvarighet till Forsman eller Flight identification. Mycket bra!
Grant, P.J.: *Gulls - a guide to identification*. En klassiker, som är oundgänglig för den mås- och trutintresserade.

Harding, J. J. & J. J. Harding: *Birding the Delaware Valley Region*. Var man ser vad, alltså en "where to watch birds" med detaljkartor.

Hayman, P., J. Marchant & T. Prater *Shorebirds - an identification guide to the waders of the world*. Mycket bra bok (i Helm-serien) med alla världens vadare noggrant beskrivna.

Jonsson, L. *Fåglar i naturen*. Ett måste, även i Nordamerika!

Kaufman, K.: *Advanced birding*. Mycket bra skriven bok, som omfattar fler detaljer kring svårbestämda arter än vad som står i fälthandbökerna.

Kerlinger, P. *Flight strategies of Migrating hawks*. Avhandling kring rovfåglars flyttning, delvis baserad på observationer vid Cape May.

National Geographic Society: *Field guide to the Birds of North America*. Mycket fin fälthandbok med bra illustrationer. **Nr. 1** bland nordamerikanska fält-handböcker.

Pyle, P. m.fl.: *Identification guide to North American passerines*. Amerikansk motsvarighet till "Lars Svenssons gröna". Delvis annorlunda terminologi gör den svår att läsa. Rekommenderas dock till tätting-freaks!

Sibley, D.: *The Birds of Cape May*. En 150 sidor tjock förteckning över de arter som setts vid Cape May, inkl. kommentarer kring uppträdande, sträcktoppar, antal fynd av rarisar etc.

SOF-res: *USA aug - sep 1990*. En reserapport (25/8 - 7/9) från bl.a. Cape May med omgivningar. Finns på Naturbokhandeln.

Användbara kontakter

Vill man ta kontakt med fågelstationen i Cape May finns följande adress: *Cape May Bird Observatory*, P.O. Box 3, Cape May Point, NJ 08212, USA; tel. 0091 - 609 884 2736. Notera att man inte har ringmärkning likt Falsterbo eller Ottenby,

utan koncentrerar sig på rovfåglar som fångas med levande lockfågel och fälla! Telefonsvararservice finns naturligtvis: Hotline - (609) 884 2626. Siffrorna inom parentes är riktnumret, som inte behöver slås i Cape May.

Den isländske fågelskådaren Gunnlaugur Pétursson (Gautlandi 21, 108 Reykjavik, ISLAND) är mycket hjälpsam. Han kommunicerar helst på engelska! Vi guidades av naturguiden och skådaren Jón Baldur Hlíðberg, Laufengi 29, 112 Reykjavik, ISLAND, tel. 009354 - 1 861095 (hem), 009354 - 85 42330 (biltelefon). Han kommunicerar helst på engelska, men kan även "skandinaviska", efter studier i Norge. Jón visade sig vara en förträfflig guide för alla intressen! Han engagerar sig gärna som gruppguide och chaufför (mot pengar förstås) på kommande skådarresor. Läs mer om detta under rubriken "Transporter & utflykter - Island".

Resans uppläggning

Flygbåt

Flygbåten Malmö-Köpenhamn + anslutande flygbuss till Kastrup kostade med grupprabatt 186 kr/person t.o.r. Flygbåten lämnade Malmö kl. 08.00 och vi anlände till Kastrup ca 09.05. Planet gick sedan klockan 10.40. På hemresan ankom vi Köpenhamn klockan 13.45, varefter vi tog flygbussen 14.25 och nådde Malmö via flygbåt kl. 15.30. Vi bokade platser på flygbåtarna i förväg på tel. 040/103930 (företaget FLYGBÅTARNA).

Flyg

Vi flög med Iceland Air och beställde resan genom *Flygcentrum AB, Kanalgr. 3A, Box 4019, 203 11 Malmö* (tel. 040/104040, fax 040/121559). Servicen per telefon var inget vidare, rörigt och stundom otrevligt, men de gav oss hyggliga priser.

Flygbiljetterna kostade 4100 kronor per person inkl. avbokningsavgift och flygplatsskatter.

Vi flög *Boeing 737-400* från Köpenhamn till Reykjavik 10.40 - 12.00 och fick frukost på planet. Iceland Air tog sedan med oss på utflykt några timmar. Med *Boeing 757* vidare till New York (JFK-flygplatsen) 16.50 - 18.50, middag på planet. Samtliga klockslag är lokal tid. Resan till Reykjavik från New York gick med *Boeing 757* 20.50 - 06.20, middag på planet.

Hemresan från Reykjavik gick med *Boeing 737-400* 09.45 - 13.45, frukost" på planet.

Bilhyra - USA

Vi hyrde två stycken "minivans" (max åtta pers.) från AVIS. De kostade 7235 kr/fordon inkl. skatt, extra försäkring, självriskreducering, extra chaufförer och fria mil. Bokning skedde via AVIS i Sverige, 020/788200, och vi beställde voucher mot postförskott. Man kunde bara betala själva hyran (\$ 748 per bil) i förskott i form av voucher. Skatt och försäkring (\$ 215 per bil) drogs från chaufförernas kontokort (en chaufför i varje bil är huvudförare och måste ha ett kontokort!) när vi hämtade bilarna. Extra förare som skall köra bilen måste anmälas vid hyrestillfället och kostar \$ 5 per förare och bil. Vi valde en försäkring som täckte skador för upp till 1 miljon kronor på den bil man krockat med. I händelse av krock skulle självriskan kosta \$ 100.

När vi ankom till JFK-flygplatsen åkte vi med AVIS egen bussringlinje till AVIS-kontoret en bit bort på flygplatsområdet. För att få åka med visar man upp sitt hyresavtal. Flygplatsen har många olika flygterminaler och är enormt stor, som Lund kanske! Varje biluthyrningsföretag har sin ringlinje med egen busshållplats, och kommer det ingen buss (vilket det bör göra om man förbokat bilarna och talat om ankomsttid för sin flight) så kan man ringa sitt hyrföretag från speciella direkttelefoner och beställa en buss.

Bensinen kostade inte mer än ca 500 kr/fordon för hela resan i USA.

Färjning - USA

Färjan Cape May - Lewes t.o.r. kostade ca 620 kr/fordon (\$ 18 för bussen och \$ 4 per man, i varje riktning). Information om avgångstider kan fås på tel. 0091 - 609 886 9699 (Cape May), eller 0091 - 302 645 6346 (Lewes). 20 sep. - 10 okt. 1994 avgick färjan från Cape May enligt: 06.20, 08.20, 09.40, 11.40 etc. Motsvarande årstid avgick färjan från Lewes enligt: 13.20, 14.40, 16.40, 18.00, 20.00, 21.20 samt en del förmiddagstider.

Logi - USA

I USA bodde vi på *the Blue Amber Motel* (adress: *Madison & Virginia Avenues, Cape May, NY 08204, USA*, tel. och fax 0091 - 609 884 8266) och betalade \$ 52 per rum inkl. skatt. Varje rum hade två dubbelsängar (endast 120 cm breda - rekommenderas ej!) men det bör gå att få tre enkelsängar per rum, idealiskt! Varje rum är på ca 30 kvadratmeter och inkluderar toalett med dusch, samt litet pentry och TV. Vi bokade rum (ref. **Ron**) redan i mars -94. Begreppet "förhandsbokning" heter förresten *Reservation request* på amerikanska. Vi betalade \$ 147 i förskott per check. Vi har fått ett annat ställe rekommenderat (av Per Alström), i fall man vill ha ett par motell att välja mellan: *Perry Street Inn* (adress: *29 Perry Street, Cape May, 08204 New Jersey, USA*, tel. 0091 - 609 884 4590) tog 1994 \$ 292 per vecka efter den 23 september för ett rum för max fyra personer (ett tvåpersonersrum med extrasängar), litet pentry, badrum etc. Bokning före 1 maj ger \$ 25 rabatt

Övriga småkostnader - USA

Broavgifter och vägavgifter på några dollar tillkommer längs vägen mellan New York och Cape May. Ha småväxel i beredskap! Entré i diverse parker gick på enstaka dollar.

Väder och kläder - USA

Vädret varierar. I USA är det ofta som en varm vår- eller höstdag; jämn vind, soligt och kring 10 - 15 °C, men vissa morgnar kan det bli nästan frost. Vädret skiftar ibland dramatiskt från dag till dag. Ena morgonen är det kallt som en novemberdag i Sverige, medan nästa dag är det ljummet som i en sydamerikansk djungel. Höststormar (hurricanes) kan drabba östra USA, men de har mer karaktär av rejäla stormar än orkaner, eftersom stormcentrumen normalt drabbar trakterna avsevärt längre söderut. Regn kan förekomma, men i mindre omfattning än i Sverige. Ta med kläder för svensk höstskådning så skall det nog funka bra. Gymnastikskor el. dyl. rekommenderas för dagsbruk. Komplettera med vattentäta kängor eller gummistövlar. På Island är vädret något kyligare, men knappast många grader under svensk höstnivå.

Pass och visum - USA

Visum behöver man numera inte ordna innan resan om man bara stannar ett par veckor.

Mat och dryck - USA

Såväl prisnivå som utbud är något billigare än i Sverige. Frukost fixade vi själva, lunch togs med ut i fält (handlades enkelt på snabbköp i Cape May), och middag gjorde vi på motellet (köksutrustning finns på rummen) alt. åts på restaurant (många möjligheter i Cape May, allt från McDonald's till lyxkrog).

Pengar - USA

Betalkort är vitt & brett accepterade och är numera det vanligaste betalningsmedlet i USA. Ta med betalkort om du har. Räkna med ca 100 - 200 kronor om dagen till mat (beroende på hur ofta du äter på restaurant). Därutöver lite fickpengar.

Kikare och kameror - USA

Handkikare är självklart obligatorisk och tubkikare ett måste! Det finns riktigt goda möjligheter för fotografering av vittfåglar, vadare, rovfåglar och (med tålmod) tättingar. Film kan köpas i USA, men vi rekommenderar ändå att du tar med dig film från Sverige. Dels kan det skilja i pris, och dels är filmutbudet begränsat i fotoaffärerna i Cape May.

Hälsa, vaccinationer och försäkringar - USA

Inga speciella vaccinationer behövs. Blir du sjuk i USA bekostas din vård av din hemförsäkring. Alla beslut om vårdkostnader och transporter skall gå via SOS-centralen i Köpenhamn. Normalt gäller hemförsäkringen under max 45 dagar i sträck utomlands, men kolla upp vad den innefattar och vilka papper du bör fixa om du blir bestulen, blir sjuk, krockar med minibussen eller förlorar väskorna på flygplatsen. Du ordnar förstås själv alla försäkringar för dig själv och din utrustning (speciellt optiken!).

Övrig utrustning - USA

Liten tursäck till morgonexcursionerna, resväska till resten. USA har 127 V i sina vägguttag. Har du elektriska prylar som går bra på 127 V måste du ta med en adapter till stickproppen (alt. köpa på plats).

Befolkning - USA

Kriminaliteten är **inga** problem då man semestrar i en lugn, amerikansk sommaresemesterby. Risken att bli överfallen och rånad är knappast större än i svenska städer. Vanlig försiktighet rekommenderas!

Amerikanska fågelskådare är **mycket** trevliga och informativa, och stämningen på plats är därför mycket bra. Om man föreställer sig Gunnar Roos ila hundra meter för att berätta om en förbisträckande lappsparv för holländare på Nabben, har man *the Cape May Spirit* i ett nötskal.

Logi - Island

På Island valde vi övernattnig på offerter vi fått efter faxförfrågningar (om du skriver eller ringer fungerar engelska utmärkt medan bara vissa personer behärskar svenska/danska) till hotell vi hittat i en turistbroschyr över Reykjavik. Till slut valde vi *Gistihusid Isafold* (adress: *Bárugata 11, Reykjavik*, tel. 009354-1 612294, fax 009354-1 629965) där vi hade kontakt med **Gunnar Gunnarsson**. Vi betalade endast ISK 1.000 per natt och person (ungefär 130 kr) och bodde i fräscha dubbel/trippelrum nästan mitt i stan.

Transporter & utflykter - Island

På resan till USA mellanlandade vi på Island och blev då utkörda till dels en laxodling vid kusten och dels till Blå Lagunen där vi badade i varma källor utomhus. Det kostade några få kronor att hyra badbyxor, ett klädsåk och en handduk. Doppet i 30 - 40 gradigt mineralrikt vatten var sannerligen en upplevelse som kan rekommenderas! Det är **svindyrt** att hyra bil/minibuss på Island. AVIS tog \$ 888 (!) för en minibuss inkl. fria mil, exkl. bensin under tre dygn. Vi anlidade i stället naturguiden och skådaren Jón Baldur Hlíðberg, Laufengi 29, 112 Reykjavik, ISLAND, tel. 009354 - 1 861095 (hem), 009354 - 85 42330 (biltelefon). Han kommunicerar helst på engelska, men kan även "skandinaviska", efter studier i Norge. Vi betalade ISK 30.000 (ca 4100 svenska kronor) per dag för att åka med Jón (sannolikt lägre pris med färre personer och därmed mindre fordon). Hans buss tog 14 passagerare och han la själv upp rutten samt guidade oss till såväl fåglar som kultur. Jón visade sig vara en förträfflig guide för alla intressen! Den tredje dagen på Island hyrde några av oss bil (AVIS i Reykjavik, fax 009354 - 1 623590) för att ta oss ut på ön på egen hand. En bil körde på skådarrunda i

sydväst medan en annan bil körde till vattenfallet Gullfoss och gejsrområdet vid Geysir. Ett par nätta små rundor som vi klarade av på några timmar. Även om det var stundom grusväg och stundom sämre asfaltsväg utgjorde detta inget problem för våra små japanska hyrbilar. Med bensin och bilhyra klarade vi oss undan med drygt 200 svenska kronor per man. En motsvarande tripp till Gullfoss och Geysir med *Reykjavík Excursions* går lös på ISK 4.200 (närmare 600 svenska kronor) per man. Och då blir det inga fotostopp utmed vägen - vi gjorde själva ett otal! Landskapet är mycket vackert så vi la ner en del tid på just fotografering, FUJI Velvia-film visade sig vara otroligt fin just här. *Reykjavík Excursions* ordnar en mängd (ganska dyrbara) sightseeings och utflykter. Deras katalog kan beställas från t.ex. Islands turistbyrå, eller hämtas lite varstans i Reykjavik.

Mat och dryck - Island

Maten är dyr på Island, mycket dyr. Pizza kostar 80 - 100 kronor och dagens rätt närmare 150 kronor. Med lite letande kan man hitta billigare matställen. Frukosten på *Isafold* där vi bodde höll däremot svenska prisnivåer på några tior.

Väder och kläder - Island

Vädret var kyligt när vi besökte Island. Det gäller att klä sig som för svensk vinterfågelskådning med ständig vind. Skomässigt klarade vi oss med allt som höll fötterna varma. Vi klafsade aldrig omkring i våtmarker varför stövlar inte var nödvändiga.

Sjukförsäkringar - Island

Försäkringskassan i Sverige har avtal med Island, så om du blir sjuk på Island så är det ganska enkelt att få vård. Ordna ett försäkringsintyg från Försäkringskassan att visa upp på Island i händelse av sjukdom.

RESEDAGBOK – AV KLAUS MALLING OLSEN

23 september

Affärsmannen tar fram yuppienallen och talar ohämmat med älskarinnan i avgångshallen på Kastrup. Det är trångt och livligt på flygplatsen när USA-gänget börjar samlas vid niotiden denna härliga höstdag. Vi checkar in vid SAS-disken och det går långsamt, mycket långsamt, särskild då SAS-tanten undrar om en svensk-gambian verkligen kan heta Hans Larsson. Micke och KMO undrar om det kan bli problem i New York, och det är nu som SAS verkligen lever upp till namnet "The **busiman's** airline" och struntar i oss andraklass turist-resenärer som till och med har fräckheten att resa med *Icelandair*. Några i gruppen förlorar tålamodet under den långsamma incheckningen - men Hasse himself är som vanligt lugnast av alla. På grund av förseningen hinner ingen handla tax-free på Kastrup. Det gör dock mindre - Keflavik väntar. Tankarna virvlar i våra skallar före avresan - hur mår släkt och vänner därhem-ma just nu? - vilka rarisar missar vi för att vi reser bort mitt under den livligaste sträck-säsongen - new distance between us, you and me - vad fa'n driver en att resa igen - men så är vi plötsligt i luften på väg västerut i ett *Icelandair* Boeing 737-400 flygplan ("Vedis") med dålig benplats, hela gruppen utspridda i planet trots grupp check-in, musik på freestylen och *field guides* fram-för oss medan *Icelandairs* personal serverar varm pasta och kalla drinkar. Vi lyfter plan-mässigt 10.40.

Ca 3 timmar senare dyker Island upp bakom molnen. Ön ser karg och lockande ut under oss - få bilar på vägarna men massor av natur och enstaka fält - påminner om södra Israel sett från ovan.

Keflavik Airport på Island är nästan tom på flygplan, frånsett en *Saudia*

jumbojet, lika absurt som en felflugan skräntärna - vad fan gör ett arabiskt flygplan där? Kapning? Nej, snarare nödlandning av tekniska skäl. Några modernistiska skulpturer utanför flygplatsen förundrar, den kalla karga vinden kyler. Luften och kylan lockar och många ser verkligen fram emot att titta närmare på den isländska fågel-faunan. Första fågelarten visar sig bli havs-trut. Vi eskorteras snabbt till en bussutflykt till laxodling och varma källor tillsammans med andra transitpassagerare under ledning av Huldur, en isländsk tjej. Hennes ansikte förvrids till en grimas när hela "fågelgänget" störtar förbi fiskfarmen ner till närmaste strand för att räkna havssulor, vadare och två vitvingade trutar i tubkikarna - en uppfinning som ännu inte har introducerats i någon större omfattning på Island. Platsen - Grindavik - visar sig lovande som fågellokal, och bara ett fåtal hinner smaka den delikata rökta öringen.

De varma källorna (Blå Lagunen) är fantastiska - lufttemperaturen på sju plus-grader, och vattentemperaturen nära kroppens egen temperatur. Vi byter till "sommardräkt" i det gemensamma omklädningsrummet, där gitarrspel (?) enligt en skylt var förbjudet (*strenglegur bannad*) och hoppar sedan i det varma, grumliga svavelhaltiga vattnet - en närmast erotisk känsla med kroppsvårt vatten och kallt huvud. En kraftig regnskur svartfärgar himlen - det ser otroligt ut mot det vegetationsfattiga klipplandskapet och den ljusblå lagunen.

Retur till Keflavik för ett par timmars väntetid som fördrivs med tax-free shopping, test av kaffe och laxmackor samt allmänt skoj över det isländska, urnordiska språket - särskilt mjölkkartongerna får fantasin fram vid sina associerande ord för kalorier (*orka*), fett (*fita*) och homogen-

iserad (*fitusprensd*). Undrar vad handpenneprojektion heter på isländska?

Kring 16.00 (20.00 svensk tid) gör vi check-in till New York-planen. Flygplanet heter "Fanndis" och är en Boeing 757-200 från Icelandair. Bättre benplats samt fria drinkar gör resan behaglig. Och den blir inte sämre av att stewarden heter Egil Örn och att freestyle heter *vasadisko* på isländska. Humöret är på topp när vi landar 18.50 USA-tid på John F. Kennedy i New York. Här hänger vi in rarisar som British Airways *Concorde*, de nya airbussarna från Aer Lingus och Lufthansa (kryss!) och diverse jumbojetplan. Mörkt och inga fåglar - och långsam check-out. Frånsett diverse afrikanska länder finns det väl ingenstans så många färgade anställda i en passkontroll - alltså inga problem med svensk/gambian som heter Larsson här!

Vi lyckas till slut få tag på en AVIS-buss som kör oss till biluthyringskontoret där de två förbokade minibussarna står klara - A-bussen (blå) och porr-bussen (smekande sammetsvinröd med invändig plyschklädsel i samma färg!). Även om vi numera har 6 timmars tidsskillnad och den obligatoriska jetlagen i skallen går utfärden från New York smärtfritt - vi hittar snabbt raka spåret mot New Jersey (Bosse Petersson och hans gäng körde fel på samma utfart veckan innan, och hamnade slutligen på ett skumt hotell i Brooklyn som man tydligen hyr per timme). För att klara av dessa 35 mil i vårt sömndruckna tillstånd krävs ett stopp på Burger King för burgare och kaffe. Vi påminns om Bruce Springsteen vid passagen av *Asbury Park* - och det var vid *Lakehurst* som Zeppelin-epoken tog slut när luftskeppet Hindenburg förläste, som den tidens Estonia. Efter fyra timmars bilåkning är vi framme vid Blue Amber Motel i Cape May runt midnatt. Vi övernattar i tre stycken fyramannarum (två dubbelsängar per rum....). Snabbt till sängs med nya spännade nattkompisar!

24 september

"Oh to be home in the land of Coca Cola!" Upp kl 06.00. Det är fortfarande mörkt så den planerade exkursionen till Higbee får vänta. I stället blir det en givande promenad i gryningen kring motellet där det finns en liten damm omgiven av stora trädgårdar. Allmänna arter (men nya för flertalet) som islom (fem sträckande i flock), kärrtärnor (*Forster's Tern*), blåskrika (*Blue Jay*), rödögad vireo (*Red-eyed Vireo*) och husrosenfink (*House Finch*), samt mer ovanliga arter som gulnäbbad regngök (*Yellow-billed Cuckoo*) och brunkindad skogssångare (*Cape May Warbler*) inräknas - alltså flera svåra arter. Trots namnet Cape May Warbler är inte denna skogssångare den vanligaste vid Cape May - tvärtom kom den att bli en av de mest sällan observerade under resans gång. Tänk om grönsångare hade hetat Falsterbosångare, den är ju inte direkt vanlig i Falsterbo. Nu är Cape May Warbler ett bättre namn att använda i fält än det långa och klumpiga svenska alternativet brunkindad skogssångare - och fälthandboken är ju på engelska. Vi skrattar gott åt de stundom vansinnigt klumpiga svenska namnen (t.ex. rödkronad piplärksångare och kapuschongskogssångare - som nu tack och lov bytt namn till citronskogssångare) och gör snabbt parodier med alternativa svenska namn (se artlistan).

Higbees täta lövskog besöks under ett par timmar och några skogssångare (inklusive flera ex. av mångas favorit svartvit skogssångare) inräknas liksom exklusiva vadare som amerikansk skogssnäppa (*Solitary Sandpiper*) och fläckdrillsnäppa (*Spotted Sandpiper*). De sistnämnda studeras intensivt av hårdskådargänget som också förvånas över de mörka ungfågglarna av den lokala gråtruten *smithsonianus*. Ett tips från danskgänget Oluf Lou, Mogens "Fed" Henriksen, Erik Sand, Torben Rasmussen och Steen "Fiskgjusen" Søgaard gör att vi ger oss till reningsdammarna - Sewage Ponds - för att avnjuta härliga närobsar av

styltsnäppa (*Stilt Sandpiper*), sandsnäppor (*Semipalmated Sandpiper*) och dvärgsnäppor (*Least Sandpiper*) samt gulbenor och den stora, vanliga bälteskungsfiskaren (*Belted Kingfisher*). Vi handlar sandwich och coke in på Seven-eleven i stan, en lokal som erbjuder flera trevliga obsar under uppehållet.

En av höjdarlokalerna vid Cape May är plattformen vid Cape May Point, där man räknar rovfåglar. På en tavla står årets hittills bästa sträcksiffror på respektive rovfågelart, samt gårdagens sträcksiffra. Det ser lovande ut, och tröttnar man på rovfåglar kan man ge sig ut på ett spångssystem runt en vasskantad sjö, där tjocknäbbade doppingar (*Pied-billed Grebe*), flera arter häger och amerikanska bläsander (*American Wigeon*) samt en hane bläsand (en lokal småraritet!) observeras. Rovfågeln räknas oftast av en New Yorkare som snabbt får smeknamnet "gigolon". Vi är inte helt överens med honom kring hans sträcksiffror som ofta verkar alldeles för höga, särskilt under de dagar han har flickbesök (de flesta dagar, eftersom betydligt fler tjejer är fågelskådare i USA jämfört med i Skandinavien). Hysat med rovfåglar blir i alla fall, med bl.a. två, tre vithövdade havsörnar (*Bald Eagle*) och ett 50-tal pilgrimsfalkar ("Gigolons" siffra hamnar på 142 - tio färre än rekordet, något han tydligen mår illa över - amerikaner älskar rekord. De är också mer spontana än Skandinaviska sträckobservatörer, och stundom påminner stämningen om ett missionsmöte. Frånsett "Gigolon", som förefaller tämligen arrogant, är det gott om trevligt folk, t.ex. *Birding*-redaktören Paul Lehman som ger tips om lokaler i New Jersey. Som vanligt förvånas man över den gästfria stämningen. Inga exklusiva, märkvärdiga kändisar som betar sej arrogant, likt i Skandinavien. Tvärtom, har man ett namn förpliktigar det till att visa ett öppet och trevligt uppträdande inför gäster. Man

skulle vilja se denna attityd på de stora Skandinaviska sträcklokalerna!

Ett eftermiddagsbesök på Higbee ger lite nytt - lokalen är bäst på morgonen. Vissa morgnar finns här rejält med småfåglar, och då kryllar alla buskar och träd av liv. Folke och Richard räknar in en brun pelikan (*Brown Pelican*), till besvikelse för ungdomarna som missar den. Det är nämligen en svår art, som vi t.ex. inte såg 1989 under en liknande resa.

A-bussen besöker Cold Spring Camp Ground den sista ljusa timmen för att slita in lite tättingar i reselistan och för att hälsa på danskarna som tältar där.

Några lagar en delikat middag på motellrummet medan de andra besöker en utmärkt och billig italiensk restaurant på tips från danskarna. De sitter förresten redan där med bordet fullt av egna Budweiser-ölburkar (alkohol får man själv ta med till Cape Mays restauranter eftersom många matställen saknar rättigheter - ett exempel på amerikansk liberalism...). Till sängs i tid och insomning till någon av de 36 TV-kanaler som är tillgängliga, med preferens för MTV. Discovery-kanalen negligeras på ungdomarnas rum till förmån för leende amerikanska reklambrudar.

25 september

Snabb färd till Higbee och dikesvallen där bl.a. purpurrosenfink (*Purple Finch*) noteras. Vi får snart nog av den fuktiga sommarvärmen (25-28 grader de första dagarna mitt på dagen) och drar vidare till den skuggigare och svalare skogen. Fortfarande måttlig tillgång på tättingar - de kommer först när det slår till med kyla om de inte har stuckit efterhand tidigare. Slutet av september är i det senaste laget för många skogssångare, men vår optimism grundar sej på det faktum att den senaste veckan varit ovanligt varm enligt Bosse Petersson, Jan Hägg, Benny Jungnickel och Benny Karlsson som också de bor på Blue Amber Motel. Bland morgonens obsar märks resans första

amerikanska tundrapipare, samt en ovanligt oskygg svartnäbbad regngök (*Black-billed Cuckoo*) som ger de fotografer som hade kameran på axeln en klar *ornogasm*. Till amerikanska skådares förvåning vågar Björn åldersbestämma en brokig kardinal (*Rose-breasted Grosbeak*) på ruggningsgräns med hjälp av tubkikaren. I USA är det gott om fågelskådare med mycket torftiga fågelkunskaper, och dessa ackompanjeras av en fåtalig elit. I Sverige finns givetvis också en fältbestämningseelit, kanske rentav större än i USA, men därtill en mycket kunnig och ambitiös grupp allmänna skådare, något som i stort sett saknas i USA. Våra och danskarnas tubkikare var t.ex. bland de enda i hela Cape May, och många skådare var förvånade över att vi överhuvudtaget hade tubar, dessutom i stort sett en var! Först framåt lunch hittar vi ett gäng skogssångare, bl.a. vackra grönryggade skogssångare (*Black-throated Green Warbler*). Det verkar för varmt för rovfågelsträck så vi improviserar och ger oss norrut.

Via huvudvägen Garden State Parkway tar man sej snabbt norrut, och kring lunch nås Atlantic City, ett av många amerikanska semesterparadis med storhotell, casinos och grillbarer ute vid Atlantkusten. I utkanten av stan observeras fisktärnor, en jätteflock saxnäbb (*Black Skimmer*) och en ensam prutgås. Ett avlägset "moln" bestäms och räknas av Björn till 18.000 trädsvälar (*Tree Swallow*).

Resten av dagens ljusa timmar tillbringas vid Brigantines våtmarker, där man vid en damm har tidvis gudomlig utsikt över jätteflockar med änder och härliga blandflockar av vadare. Vi ser massor av mindre beckasinsnäppor, men bara enstaka större beckasinsnäppor. De är förstås svårbestämda när de saknar juvenil dräkt, som flertalet helt fräckt har ruggat bort till den neutrala första vinterdräkten. Vi ser också några

styltsnäppor (*Stilt Sandpiper*) och höjdaren gulbröstad snäppa (*Baird's Sandpiper*). Till råga på allt ser Klaus (dessvärre bara han) prärielöpare (*Buff-breasted Sandpiper*). Kanon! Än mer kanon blir dock Hasses minutiösa genomgång av snögåsflockarna (*Snow Goose*) - en flygande flock visar sej innehålla ett ex. mörk fas av dvärgsnögås (*Ross' Goose*)!! En art man knappast hade vågat drömma om - och till råga på allt den extremt sällsynta mörka fasen. Den sträckte f.ö. förbi Avalon följande dag. En vinters genomgång av Delawares snögåsflockar ger enstaka dvärgsnögäss bland 100.000 snögäss, och bara en bråkdel av de dvärgsnögässen är av mörk fas. Detta fyndet var till och med ovanligt tidigt. Det kan tänkas vara samma fågel som sågs i reservatet förra säsongen.

De individuella fågelflockarna i härligt sommarväder och näröbsar av alla exklusiva vadare blev en av resans absoluta höjdpunkter!! Hemma i Cape May igen vid 20-tiden.

26 september

Ännu en varm dag med måttlig fågeltillgång vid Higbee på morgonen. Ingenting speciellt frånsett gulstrupig vireo (*Yellow-throated Vireo*) på morgonen, och även vid Sewage Ponds finns det färre fåglar än sist. Den fiaskoartade morgonen räddas dock av flera bra tättingsöbsar på åker-, sång- och träsksparv (*Field, Song* och *Swamp Sparrow*), samt resans bästa obs på bobolink.

Exkursion norrut till det parkliknande Cape May County Park. Vi hittar inte rödhuvad hackspett (*Red-headed Woodpecker*), men väl karolinaspett (*Red-bellied Woodpecker*), vitbröstad nötväcka (*White-breasted Nuthatch*) och småflockar med skogssångare. Det börjar så småningom regna. I skjul av ett rastplatstak närgranskas inställsamma sotvingade måsar (*Laughing Gull*), och plötsligt upptäcker "megaslitaren" Ola en blåvit

skogssångare (*Cerulean Warbler*) högt uppe i en trädtopp.

Zoo visar sej innehålla en del exotiska djur och fåglar (bl.a. fjälluggla!) som efter omfattande diskussion inte får föras till artlistan - synd! Regnet håller i varför vi ger oss hemåt och tar en lugn eftermiddag med MTV, vykortskrivning och lite skitsnack. Kvällstur till beachen i Cape May för att kolla vitfåglar, tärnor och vadare. Tre "flygande möbler" - bruna pelikaner (*Brown Pelican*) noteras i likhet med resans andra (och sista) obs. av trädmås (*Bonaparte's Gull*) - en adult i vinterdräkt och en 1K rastar kort och ger Hasse fotomöjligheter. Vi har haft tur med den arten - varken Bosses gäng eller danskgänget har lyckats få den in på sina artlistor! På kvällen "etnisk amerikansk" middag på lokal restaurant.

Dagens minnesrika TV-stunder inkluderar reklam för *United Negro Collage Foundation* samt en av de verkliga höjdarna: *6 Days Biodiet* där en samling exalterade ultra-amerikaner genomgår en diet som någon skum typ har uppfunnit. "Oh my God!" och "I'm so proud of myself - I'm so proud of you too!" är uttryck vi aldrig glömmer och gärna tar till när tillfälle bjuds.

27 september

Tät dimma på morgonen ledsagar *6 Days Biodiet*. Det obligatoriska besöket vid Higbee följer, tyvärr blir Higbee något monotont i längden. Man skådar i ganska tät skog och fåglarna betar sej ofta ganska stressat - sångarna rör sig ofta i en hastighet som skulle få en kungsfågelsångare att se ut som om den rörde sig i slow-motion! Några fina obsar på rödkronad piplärksångare (*Ovenbird*) och nordlig piplärksångare (*Northern Waterthrush*) blir det mest minnesvärda.

Inte heller Cape May Point ger något annat än spridda rovfåglar och "Gigolon". Vi ser också en amerikansk tundrapipare som fortsätter att förvåna med sitt *klee-wee* dubbelläte, som inte alls är särskild

svartsnäppelikt utan mer påminner om skrikstrandpiparens (*Killdeer*) eller flikstrandpiparens (*Semipalmated Plover*) läte - ett riktigt "yankee-pipareläte" med andra ord. Många amerikanska vadares långsmala utseende, som ges av långa vingar som sticker ut tydligt bak stjärten, kallas "Yankee-jizzet".

Vi träffar Julian R. Hough, en trevlig engelsk skådare som årligen resar till Cape May. Vi diskuterar de kommentarer som Lasse Svensson gav den gång han skrev om fältsparvar i *Birding World*.

Eftersom rovfågelsträcket är svagt rör vi oss till det kuperade Börringe-liknande landskapet vid Beanery. Tämligen fågeltomt. Efterhand åker flertalet hem, men "hårdskådarna" fortsätter till Sunset Beach. New-age musik inhandlas av Micke liksom av Tommie - det kom att ingå i Tommies fina diashow från resan. Vi ser ytterligare ett par "flygande möbler", d.v.s. brun pelikan (*Brown Pelican*) liksom den stationära silltrutindividen av rasen *graellsii*. Ett 30-tal amerikanska tornfalkar (*American Kestrel*) samlas så småningom vid vattentornet och generas å det grövsta av en pilgrimsfalk. På vägen hem visar en större falknattskärva (*Common Nighthawk*) sig - med sin säregna blandning av svarttärna-ängshök-stormsval-e-flykt.

Det är härligt att det finns musiker som Neil Young som begävar oss år efter år med så fin musik som den vi lyssnade på i A-bussen.

28 september

I dag kom kylan, och med den fåglarna. Higbee kryllar änliggen av liv - 3 arter vireos och 18 arter skogssångare samtidigt, t.ex. resans enda gulvingade skogssångare (*Golden-winged Warbler*) samt gott om svartvita skogssångare (*Black-and-white Warbler*). Fågeltillgången är ymnig efter den varma perioden. Det börjar så småningen bli lite enformigt här. Buskagen är täta och det är samma rastlösa fågelarter hela tiden som är svåra att obsa

och svåra att fotografera. Om man jämför Cape May med jättelokaler som Falsterbo, Ottenby och Eilat måste man komma ihåg att fågeltillgången och den dagliga variationen är mindre i Cape May. Men en dag som denna glömmer man snabbt bort allt om den enformiga artsammansättningen och bristen på rariteter och njuter istället av mångfalden. Fotograferna lyckas så småningom efter mycket slit få de kanonbilder som de längtat efter på diverse sångare och vireos. Bland dagens övriga utropstecken märks 31 större falknattskärror (*Common Nighthawk*) vid parkeringen i Higbee.

Vi fortsätter till plattformen vid Cape May Point för att notera en hel del rovfågel: 17 kalkongamar (*Turkey Vulture*), tre "amerikanska" blåhökar, 100 amerikanska sparvhökar (*Sharp-shinned Hawk*), sju Cooperhökar (*Cooper's Hawk*), 22 bredvingade vråkar (*Broad-winged Hawk*), tre rödstjärtade vråkar (*Red-tailed Hawk*), 25 fiskgjusar, 70 amerikanska tornfalkar (*American Kestrel*), 40 stenfalkar och 20 pilgrimsfalkar. En titt i Lilly Lake utanför fågelstationen ger i huvudsak en orgie i motljus. Kvällen avslutas vid Cold Spring Camp Ground innan vi återvänder till motellet för mat och vila. Tommie Skoogs delikata middagar är av en klass man får betala hur mycket som helst för på Cape Mays restaurantar.

29 september

Tendensen från dagen innan håller i sig - gott om tättingar, men fortfarande förvånande få gulgumpade skogssångare (*Yellow-rumped Warbler*). Vi inleder som vanligt vid Higbee och ser denna morgon resans första gulbröstade savspett (*Yellow-bellied Sapsucker*), en prärieskogssångare (*Prairie Warbler*) och en rotskogstrast (*Veery*). Vi ger oss sedan upp till Cape May County Park där vi bland annat ser östisialia (*Eastern Bluebird*) vid golfbanan. Strax därpå blir vi utslängda av

banskötarna. Finns det inte ovanligt mycket golfbanor på kända fågellokaler?

Vi fortsätter ner mot Stone Harbour vid kusten och gör ett häger- och vadarstopp vid *Wildlife Institute*. Tuvsnäppa (*Pectoral Sandpiper*), kortnäbbad beckasinsnäppa och en del gulbenor noteras, liksom sju arter häger, dock ingen gulkronad natthäger (*Yellow-crowned Night-Heron*) ännu. Skall den vara så svår? Är det för sent i år?

Tillbaka till Cape May och motellet, varefter några av oss fortsätter till sydstranden i stan. Kvällen avslutas vid Cape May Meadows där vi bl.a. ser amerikansk morkulla (*American Woodcock*) och hör karolinasumphöna (*Sora*).

30 september

Precis som vanligt börjar dagen vid Higbee. Nya fina obsar på tättingar, och de gulgumpade skogssångarna (*Yellow-rumped Warbler*) dyker äntligen upp och det är mängder med sångare som snabbt rör sig genom vegetationen. Dessutom noteras 110 guldspettar (*Northern Flicker*) och 371 amerikanska sidensvansar (*Cedar Waxwing*) under morgonen. Två husgårdsmyggar (*House Wren*) slits in i artlistan liksom en rotskogstrast (*Veery*) och en beigekindad skogstrast (*Swainson's Thrush*) samt den första rödkronade kungsfågeln (*Ruby-crowned Kinglet*).

Dagens upplevelse blir jätteflockarna av bredvingade vråkar (*Broad-winged Hawk*) - drygt tusen fåglar i samma skruv, men hur många sticker iväg? Svårt, eftersom den friska vinden gång på gång driver flockarna i retur. "Gigolons" räkningar stannar på drygt 5.000, men såväl danskarna som svenskarna uppskattar antalet till 1.500-2.000.... Fina siffror för övrigt: 600 amerikanska sparvhökar (*Sharp-shinned Hawk*), 84 Cooperhökar (*Cooper's Hawk*), 20 "amerikanska" blåhökar, 300 amerikanska tornfalkar (*American Kestrel*), 52 stenfalkar och 24 pilgrimsfalkar, åtta rödstjärtade vråkar

(*Red-tailed Hawk*), 40 fiskgjusar, en vithövdad havsörn (*Bald Eagle*), två korpgamar (*Black Vulture*) och 22 kalkongamar (*Turkey Vulture*).

Eftermiddagen tillbringas runt Stone Harbour och skymningen vid Cape May Meadows, där bl.a. tusentals trädsvalar (*Tree Swallow*) svärmar över oss och virginiarall (*Virginia Rail*) observeras på nära håll.

1 oktober

Fågeltillgången ånyo bra vid Higbee - vilken skillnad mot de första, varma dagarna! Nu är det höst, det är klart och kallt. Vinterkläderna i resväskan verkade absurda häromdan, men nu kommer de väl till pass, och samtidigt packas shortsens ned. Som vanligt är det gott om skogssångare. Det kryllar faktiskt av gulhakar (*Common Yellowthroat*) och brunhättad skogssångare (*Palm Warbler*), och det är gott om amerikanska rödstjärtar (*American Redstart*) som har den härliga vanan jämfört med de andra skogssångarna att röra sig lugnare och ofta låta sig observeras i lugn och ro. Ett oväntat tillskott till artlistan är tundrasparv (*American Tree Sparrow*), som normalt först ses från november.

Vi hade hoppats på fler rovfåglar, men tydligen hade en uttömning ägt rum under de sista dagarna. Det kom att bli ett ganska ointressant sträck. I stället går vi omkring och sparkar i buskarna vid New England Road, där det vimlar med brunhättad skogssångare (*Palm Warbler*). Den täta sumpskogen innehåller en del rödkronade piplärksångare (*Ovenbird*). De döljer sej på marken och upptäcks normalt som små rörelser mellan löven. I bland har man tur och får se dem flyga upp och sätta sig på en gren. De är då inte helt olika trädpiplärkor vid en hastig blick. Vi tittar upp i luften ett tag och får se kretsande vithövdad havsörn (*Bald Eagle*) och de nästan obligatoriska pilgrimsfalkarna.

På kvällen skrivs fler vykort och diskussionerna går höga om allt från

fältbestämning av amerikanska tundrapipare till vänsterprassel.

2 oktober

Detta blir dagen där vi lämnar Cape May-området, trots de stora flockarna med amerikansk gråhäger (*Great Blue Heron*) på morgonen - det påminner om tranflockar i Sverige. Vi räknar in 422 ex under tio minuter vid motellet kring klockan sju på morgonen. Sträcket fortsätter naturligtvis och vi får se fler amerikanska gråhägrar från färjan över Delaware Bay ("Gigolon" m. fl. noterar hela 3.000 ex under dagen!). Vid färjelaget blir det kaos: A-bussens biljett försvinner plötsligt i den kraftiga vinden utan någon ser någonting. En amerikansk polis kommenderar oss att leta upp den, i annat fall kommer vi inte med, även om vi nyss köpt biljetten och har betalkortskvittot kvar. Vi lyckas faktiskt, eftersom den hade fastnat på den tack och lov regnblöta asfalten.

Under överfarten, som tar ungefär en timme, ses flera islommar, hägerflockar och vitfågel, en ljus labb och väl framme, efter en tidvis ganska gungig överfart, en silltrut - lokal subraritet! Vi åker snabbt vidare till Port Mahon (som under vårens vadarsträck är **kanoon** som lokal!), och letar utan framgång efter exklusiva vadare på fälten längs militärflygfältet. Det är oväntat fågeltomt vid Port Mahon - kanske bara bra, eftersom det är perfekt motljus längs kanalen. Detta var faktiskt en kanonlokal när jag (Klaus) gästade lokalen i våras tillsammans med Claudia Wilds. Hon visade stor gästfrihet under mitt besök och skall ha all heder av sin rundvisning av lokalerna i Delaware, Virginia och Maryland i maj. Vi hade mycket glädje av hennes tips under denna höstresa!

Snabbt vidare till inlandsvåtmarkerna vid Bombay Hook, som efter ett par timmar visar sig vara en klar höjdarlokal. Första timmen på lokalen blir vi inte imponerade utan närmast besvikna. Enligt gästande amerikaner är det ont om fågel

idag, och det **är** verkligen fågeltomt i den första sjön. Här brukar det annars krylla av amerikanska skärfläckor (*American Avocet*). Nu ser vi endast enstaka vadarflockar. Men vi har mer tur i reservatets ytterkant - här står vadarna, och efter en första-klass-observation av amerikanska tundrapipare ropas äntligen vitgumpsnäppa (*White-rumped Sandpiper*) ut - upptäckt av Hasse! Enorma, vita moln av snögäss lyfter när det lokala paret av vithövdade havsörnar (*Bald Eagle*) passerar över oss. Och trots att Ola ligger sjuk i bilen (han sliter faktiskt hårt inifrån bilen, halvsovande!) rotas flera exklusiviteter fram. En amerikan med hemgjort teleobjektiv (poströr klätt med aluminiumfolie och med linser här och var i röret) väcker munterhet. Denna underbara dag med sol och klar luft lider mot sitt slut och vi besöker en mindre skogslokal, som inte ger något nytt till listan, trots att resevägen numera visar mästarclass i tätting- och hackspettbestämning..

Plog efter plog av snögäss är på väg mot nattkvarter - totalt cirka 10.000 gäss, och i den vita massan är det inget problem att hänga in den så eftersökta bläsgåsen (raritet här!), två stycken till och med. Dessutom ytterligare en silltrut till artlistan - den ser halvsjuk ut! Bak silltruten står en flock amerikanska tundrapipare. Och så plötsligt upptäcker någon superslitare (*Slit-Åke?*) en höjdare: hudsonspov (*Hudsonian Godwit*)!

Besöket vid Bombay Hook kom att bli en av resans verkliga höjdare. Flockarna av snögäss var underbara, liksom alla de ovanliga vadarna. För ett gäng av denna kalibern blir inte bara vadarna kryss utan också något man lär sig - en erfarenhet att ta med hem, och plocka fram vid varje möjlighet för någon av resans hårdskådare att hitta en av dessa amerikanska vadare vid t.ex. Torreberga, Jordberga eller Falsterbo.

Vi sätter kursen söderut i mörkret, åter på ett lokalt hak (seafood kan definitivt

inte rekommenderas - allt smakar likadant och det är omöjligt att urskilja smaken av räkor från krabbor (crabb-cakes är en lokal specialitet) och fisk. Vi hittar ett billigt, men inte särskilt proper motell i Salisbury, som drivs av en undersåtlig indier. Hoppas ingen fick några exotiska sjukdomar här - det antydde av Folke, som på egen hand besökte goda vänner nära Washington de följande dagarna. Slutar dagen med Nirvana unplugged framför tv' n.

3 oktober

Kring 06.00 ger vi oss i väg i kylan på småvägar genom en lantlig del av USA som inte många turister ser. Vi hittar så småningom ett trevligt försäljningsställe för kaffe och bröd - samt *Penthouse* som håller moralen nere i A-bussen - särskilt hos bussens ungar, unga som gamla.

Miljön i bussarna blir så småningom riktigt fältmässig med colaburkar, tubkikare, kikare, slitna fågelböcker, sönderlästa tidningar av skiftande moral samt hög musik - precis som det skall vara!

Vi närmar oss Chinchoteaque, härliga omväxlande våtmarker. Redan på ett av de första stoppen hänger vi in spetsstjärtad sparv (*Sharp-tailed Sparrow*) och kustsparv (*Seaside Sparrow*). Fotograferna får fina bilder på kärtärnor (*Forster's Tern*) och tärnentusiasterna Hasse och Klaus njuter verkligen av närobsarna. Fyra vithövdade havsörnar (*Bald Eagle*) observeras på avstånd och tillgången på hägrar är stor. Vi stannar och handlar i en semesterby - och det blir än en gång kaffe, "donuts" och varma mackor.

Färden fortsätter till områdets "Information Centre" där vi betalar en symbolisk entréavgift till området, handlar fågelfotoböcker och roffar åt oss diverse broschyrer och "check-lists". Den typen av information saknar man faktiskt i Skandinavien.

Längs en väg finns några otroligt fotogena hägrar (sponsrade av Kodak?), ett

gäng lokala kungsfåglar och en del tättingar i buskagerna. Andra studerar tärnor och vadare, blåvingade årtor och pelikaner. Längs Atlankusten finns gott om ringnäbbade måsar och kustbundna vadare som sandlöpare och roskarlar. Ola och Micke ser en guldspett (*Northern Flicker*) drunkna när den under sitt trötta och vingliga försök att ta sig in mot land måste gå ner på vattenytan för att vila, helt utmattad - sekunderna senare är den borta, drunknad! Eftersom vi snabbt hittar ruggande östlig ängstare (*Eastern Meadowlark*) och en del andra småfåglar i buskagen intill kustlinjen, drar Ola snabbt tillbaka en obs av vitstrupig vaktel (*Bobwhite*) - östlig påminner om en liten hönsfågel med sin osäkra, raka flykt.

Vi såg det vi ville i Chinchoteaque, varken mer eller mindre, men ändå: Bombay Hook var oslagbart! Efter middag åker vi iväg norrut igen. Vid Ocean City finns gott om vitfågel för fotografering (även de sponsrade av Kodak?), delfiner hoppar ute i havet och ett intensivt letande efter änder ger resans första (men absolut inte sista) vitnackade svärta. Ocean City är semestercenter för hela östra USA - cirka 2 mil med bara höghushotell, diskotek och nöjesanläggningar, helt dött i oktober - i radion spelas "Hotel California" som känns perfekt i det ökentomma hotellandskapet. Vi fantiserar om att åka tillbaka under turistsäsongen, leka turister och gigolo's - och titta på alla tärnor och vitfåglar som häckar här i kolonier på sandrevlar skilda från turiststränderna. Vid den närliggande Indian River Inlet får vi fina obsar på tärnor (bl.a. skräntarnor) samt vitnackade svärter.

En timmas väntan på färjan används konstruktivt vid Cape Henlopen till busksparkning och havsfågelspaning - massor av vitnackade svärter och så den absolut sista chansen för brunhuvad nötväcka (*Brown-headed Nuthatch*), som samarbetsvilligt kryper omkring på nära håll i småtallarna. Gulgumpade skogssångare (*Yellow-rumped warbler*)

dominerar bland tättingarna vilket visar att hösten nu tagit fart. Åter till Cape May med färjan 18.00 - otrolig solnedgång!

4 oktober

Tillbaka till Higbee på morgonen - även här dominerar gulgumpade skogssångarna (*Yellow-rumped warbler*) numera, men även mer senhöstliga inslag som guldspettar (*Northern Flicker*) och amerikanska sidensvansar (*Cedar Waxwing*) i smågrupper.

Mitt på dagen fem timmars skådning i det klara, kyliga vädret vid Raptor Point, där sträcket faktiskt varit hyfsat under vår resa. En dag med mer än 100 "amerikanska" blåhökar till exempel. I skruvar på ganska stor höjd dominerar *Buteo*-vråkar samt hökar. 124 cooperhökar (*Cooper's Hawk*) blev en bra siffra. Vi lyckas snabbt upptäcka resans första bandvingade vråk (*Red-shouldered Hawk*) som kretsar tillsammans med fem andra rovfågelarter. De får sällskap av tre korp-gamar, och senare av 28 kalkongamar (*Turkey Vulture*) som kom att göra åtskilliga sträckförsök. Dessutom storsträck av trädsvalar (*Tree Swallow*) - hela 11.650 inräknas av Björn. Fågelstationen har fångat ett flertal rovfåglar som visas för offentligheten av en storvuxen typ med motorsåg på kepsen och betongmimik.

På eftermiddagen letar vi udda måsar vid Cape May Fishing Harbour - men får nöja oss med ett härligt gäng saxnåbbar (*Black Skimmer*) som fiskar fram och tillbaka rakt framför oss. Kamerorna rasslar! Porr-bussen fortsätter till Stone Harbour varvid man ser småspov som ny resart samt imponerande 1300 sandlöpare, A-bussen fortsätter till 2nd Avenue Jetty för måsstudier, matning av ringnäbbade måsar och fotografering av vitfågel. En ung amerikansk tundrapipare sträcker förbi - ett alltid lika trevligt inslag!

Ett kvällsbesök vid Cape May Meadows ger en enorm tät ansamling av trädsvalar (*Tree Swallow*) -

uppskattningsvis 30.000, med sällskap av två (!) stensvalor (*Cliff Swallow*).

5 oktober

Den vanliga uppstigen kring 06.00, *6 days biodiet* på TV, numera inklusive en idiot som har uppfunnit någon motionsgrej. Idioten hyllas av en inkallad publik likt en gud - Jösses!

Ett par timmar vid Higbee innan visning av rovfågelsringmärkningen med Bill Clark, som generöst spenderar mer än en timme på oss utan att ta något betalt. Bra med kontakter - Bill träffade jag (Klaus) under identifieringskonferensen i Eilat 1986, och i våras vid Döda Havet. Bill tar tillfället att visa upp planscher från sin kommande bok om bestämning av Västpalearktiska rovfåglar. Det visar sej senare, att en prärievråk (*Swainson's Hawk*) hade fångats vid fågelstationen bara tio minuter efter vårt besök - surt!

Flertalet känner inte för rovfågelskådning utan föredrar att åka till Stone Harbour på eftermiddagen. Ett par timmars havsfågelspaning ger havssula och åtskilliga flockar med sjöorrar, svärter och vitnackade svärter långt ut över Atlanten. På hemvägen får vi en kanonobs av gulkronade natthägrar (*Yellow-crowned Night-Heron*) tillsammans med vanliga "svartkronade"! Svårt att få in den arten på listan då nattkvarteret för hägrar vid Stone Harbour numera har övergivits på grund av en stationär virginiauv (*Great Horned Owl*). Vi stannar (olagligt) på vägen tillbaka för att närgranska vadare precis intill vägen - en del flikstrandpipare (*Semipalmated Plover*) och enstaka "stints" - bl.a. en tundrasnäppa (*Western Sandpiper*) som vållar en hetsig diskussion. Hasse läser i Jonssons klassiker att sandsnäppan (*Semipalmated Sandpiper*) inte ruggar till första vinterdräkt förrän i vinterkvarteren vilket blir utslagsgivande så småningom (först under återträffen i Falsterbo efter kollektiv närgranskning av foton).

Jag (Klaus) äter middag med Bill Clark i stan, diskuterar bestämning av västpalearktiska rovfåglar och får det "chockerande" meddelandet om den ringmärkta - och uppvisade prärievråken (*Swainson's Hawk*) - ett meddelande som jag beslutar att bespara gänget till ett senare tillfälle.

Annars den dagliga dosen MTV med Offspring's "Self Esteem" som obligatoriskt inslag - en av resans verkliga hit-låtar, går knappt att undvika eftersom MTV och radion spelar den flera gånger dagligen. Ett fräckt överexponerat foto av VF-redaktören Anders Wirdheim (tagit av Micke) sätts upp på toalettspiegeln till stor förvåning för Ola, som tycker att han påminner om "den onde" i *Terminator 2*.

6 oktober

Sista morgonen vid Higbee - det börjar bli aningen monotont med denna lokal och inte mycket nytt, fränsett "vinterarter" som brunssidad busksparv (*Rufous-sided Towhee*) och mörkögd junko (*Dark-eyed Junco*) samt en del vitstrupiga sparvar (*White-throated Sparrow*). Sparvar är tråkiga att roat fram - de gömmer sej och kan vara svåra att bestämma. Emellertid ger de ett par pinnar till i artlistan, som hemskt gärna får bli längre än samtliga andra gångs. Rätt typiskt svenskt med detta slit för att få största möjliga utbyte - danskarna brukar lugna sej och strunta i "small brown jobs".

En överflygande dickcisselsparv (*Dickcissel*) sannolikt hörd, men så mycket bättre med tre stationära och **mycket** fotogena dickcisselsparvar vid Raptor Point. En amerikan - Richard Crossley - frågar om vi har en "Klaus Jaeger" ibland oss - det har vi och så gick en del av min (Klaus) tid åt fotostudier av labbar. Under tiden åkte Porr-bussen till Cape May County Park och återvände med obsar av rödhuvad hackspett (*Red-headed Woodpecker*) och virginiauv (*Great Horned Owl*). Mycket passande information, eftersom rovfågelsträcket

hade mattats av de enda rovfåglar som passerar är små flockar på hög höjd. I buskagen kring Cape May Point finns emellertid fina möjligheter till närstudier av sångare och sparvar - inte minst gråsparvar, men även hackspettar, messångare (*Northern Parula*), amerikanska trädkrypare (*Brown Creeper*), guldsiskor (*American Goldfinch*) och karolinatitor (*Carolina Chickadee*)!

A-bussen åker till County Park på eftermiddagen och lyckas hitta virginiauvorna. Ehuru sitter de skynda och bara ses som skuggor som snabbt förflyttar sej mellan träden. De rödhuvade hackspettarna ser vi i alla fall inte skuggan av. Men precis innan vi sticker upptäcks en härlig grupp småtrastar som erbjuder fina möjligheter till diskussion - flera arter inblandade, mest gråkindade skogstrastar (*Gray-cheeked Thrush*), men också enstaka beigekindade och fläckskogstrastar (*Swainson's Thrush* och *Veery*). Bra avslutning på "Cape May" delen av turprogrammet! Toppenhumör och läge för fina skisser i Hasses skissblock.

På kvällen blir det den sista artlistegenomgången i ett "knökat" rum. Därefter tar förberedelserna vid inför resan mot New York i morgon.

7 oktober

För sista gången vaknar vi till de nordliga härnstrastarnas (*Northern Mockingbird*) trastliknande sång vid Blue Amber Motel. Check out, en kopp tunnt kaffe ur frigolitmugg och de räliga munkarna som doppats i smält florsocker intas innan vi ger oss norrut. Vi har ett hårt dygn framför oss. Avresa från Cape May 08.25. Efter ett par hamburgarestopp når vi New York kring 12.00. Redan flera mil söder om storstaden märks smogen, som lägger sig som en stinkande svartgulgrå dimma över landskapet. Varmt blir det också, och för första gången på länge känner vi svetten lacka i pannan. Vi lyckas nästan hitta raka spåret till Jamaica Bays våtmarker efter en hård och noggrann kartläsningsinsats - och

på vägen får vi obsar av det fjärran Manhattan och Frihetsgudinnan från en bro. En felkörning och man har ett par timmars trafikhelvete att vänta i Brooklyn. Vi får gott om tid på oss vid Jamaica Bay. Vissa laguner rymmer många gäss och ändar - bland annat en flock mindre bergänder (*Lesser Scaup*) tillsammans med en ringandshona. En del "skumma" gräs/svartänder ses (förmodligen är hybridandelen betydande). En sjuk saxnäbb (*Black Skimmer*) ligger lite oväntat på en gräsmatta. Efter rundvandring kring den lilla lagunen träffar vi en amerikan som berättar om amerikansk skärfläcka (*American Avocet*) i den stora lagunen (den med Big John's pool). Rapporten leder till ett omgående besök, eftersom denna arten hade svikit oss å det skamligaste under två-dags-resan söderut. Några lyckas i alla fall se djuret i fråga, och Tommie är nog gladast av alla - det var hans önskeart under resan! Utanpå detta USA-trippens sista art: storskarv, inhängd av Ola, som än en gång visar sej vara en av resans verkliga slitare.

Det var USA. Bra som vanligt. Det bästa på denna del av resan var enligt deltagarna Brigantine och Bombay Hook samt de många vackra skogssångarna. Samt inte minst amerikanarnas öppna och positiva attityd till oss gäster! Vi lämnar USA med trevliga minnen och en längtan efter att få återvända!

John F. Kennedy Airport är enorm, men flygplansentusiasterna blir besvikna när de efter check-in blir inestängda i en sluten vänthall utan möjligheter till "heta" obsar. Ett par timmars shopping, fika och väntan bland allsköns nationaliteter innan Icelandairs Boeing 757-200 "Haffdis" lyfter kl. 20.55. Stewarderna heter Sturla och Gunnlaugur, maten är kryddbiffar och filmen "Maverick". Trevligt att läsa isländska igen, och stämningen därmed hög!

8 oktober

Landar i mörkret på Keflavik kl. 06.05 isländsk tid (02.05 New York-tid!). Undrar hur det skall gå med ett gäng som inte har sovit ordentligt på natten? Men då den friska, iskalla isländska luften slår emot ansiktet i ett klipplandskap i glödande soluppgång finns det inte längre någon tvekan: det här blir kanon!

Det går problemfritt med check-out. Vi tar snabbt på några lager vinterkläder (det är nästan frost utanför) och tubkikarna görs klara. Efter en kort stund anländer vår isländske guide Jon Baldur Hlidberg (han var **inte** viking med ölmage och långt ljust hår, utan snarare en isländsk version av Stefan Sauk - cool, halvskallig, piprökande och allmänt trevlig). Magdalena, en svensk tjej som Micke känner sedan fältbiologtiden, ansluter likaså. En trevlig bekantskap - det är första gången under resan som vi tittar på fågel tillsammans med en skådartjej. Vi ser solen gå upp över en kopp kaffe och en macka på Keflaviks cafeteria. Tillsammans med Baldur lägger vi upp strategi och planer för dagen. Vi vill gärna hänga in strömand och islandsknipa - två efterlängtrade västpalearktiskryss - förhoppningsvis också vitvingad trut (fast den hade vi redan sett under Islands-stoppet på väg till USA) och med lite tur också jaktfalk. Stämningen i bussen är fantastisk - det verkar som om alla är inställda på att detta skall bli en dag för livet. Adrenalinet pumpar och ger ny energi i den karga miljön med sin kalla luft.

Koncentrationen är imponerande vid stranden nära Sandgerdi, resans första mål. Så vackert det karga landskapet är när det visar sig från sin bästa sida - soligt, klart och lugnt - men kallt. Vilken kontrast till New York! Vi hänger snabbt in vitvingade trutar, som inte är svåra att hitta bland de betydligt vanligare havs- grå - och vittrutarna. Toppskarvar drar omkring i småflockar i jämförelse med storskarvar. Havssulor flyger över Atlantens imponerande dyningar, änder och vadare i

flockar och så tre starar, de enda tättingarna. Många ser lyriska ut i blicken - om man kan tala om kärlek vid första ögonkastet gäller det verkligen Island - underbart, och koncentrationen intensifieras konstigt nog av den sömnlösa natten. Ren eufori!

Nästa stopp - Gardskagi, en klippklädd strandlinje med ett fyrorn, är än mer fantastiskt. Vadarflocken söks igenom efter den prärielöpare som fanns här tidigare i veckan, men utan framgång - synd, eftersom det var just prärielöpare som nästan alla missade i USA. Däremot erbjuds utopiobsar på de arktiska trutarna - de vitvingade i småflockar med god åldersblandning. En av mina personliga favoriter - vittruten - är vanlig, och så plötsligt upptäcker Björn en ung jaktfalk, som kommer in från havet. Vi får en fin obs på falken, som sitter ganska nära, helt öppet på en stolpe. Fågeln är enorm jämfört med de många pilgrimsfalkar vi sett så bra i Cape May. Klockan är bara 09.30 lokal tid, och dagen redan full av förstaklassobsar!

Vidare fart till Hafnir, den bästa lokalen för strömand vid den här tiden av året. Snabbt hittas hela 37 strömänder som vilar en bit ut på en bank. Fotograferna får mycket att göra när de upptäcker att det är lätt att komma nära skärnsnäpporna. En av många "skumma" trutar ses, men är det geniuna hybrider mellan gråtrut och vittrut, eller bara extremer inom den ena eller andra arten? Vitfågelentusiasterna har omedvetet nästan hamnat i paradiset här på Island. Vidare färd söderut till Reykjanes. Klippan Eldoy växer fram långt ute till havs - det var här de sista garfåglarna höll hus innan de skjöts bort 1844. Nu kan vi glädja oss över enorma antal furagerande havssulor, stormfåglar och tretåiga måsar i en oändlig vit svärm, som får lavalandet att framstå som de vildaste drömmar om Kullen! Två storlabbar gör attacker mot några av alla födabärande sjöfåglar. Och långt ute ser vi alkor, på för långt håll för artbestämning - i dag i alla fall.

Lunchstopp (fisk såklart) på ett sjömanshem i Grindavik. Matsalen fylls så småningom av busspassagerare från en turistbuss. Vi fortsätter vår resa genom ett mer fågelfattigt, men otroligt vackert landskap med karga klippor och lavbevuxen lavamark till Hlidarvatn, en vegetationsfattig sjö som innehåller ett par islommar, svarthakedopping, enkelbeckasin och en del ändar långt i väg - fortfarande inga islandsknipor..... Landskapet blir än mer fantastiskt längre västerut med utsikt över Atlanten, Västmannaöarna och isklädda fjäll med vulkanen Hekla som självklar fixpunkt. Vid Eyrarbakki hittas Islands småsnäppa nummer 13 och 14 mellan ljunpipare och roskarlar! Vitvingade trutar ses nästan på varje plats vi stannar på. Vi passerar ett fångelse - tänk att kunna få vitvingad trut som fångelseart! Det börjar mörkna tidigt, men skymningen faller långsamt. Vi lyckas äntligen se islandsknipor, två hanar vid sjön Irafoss, och får således "full house" denna dag. Resten av den ljusa delen av dagen ägnas åt turistskådning i ett fågeltomt, otroligt vackert månlandskap, vitpudrat av nysnö, söder om Thingvellir-slätten. Det var förresten här som de amerikanska astronauterna tränade före sin resa till månen. Vi når Reykjavik efter mörkrets inbrott. Stan påminner om Eilat i det karga landskapet, men med vacker utsikt över fjällen. Vi inkvarteras på ett "guesthouse" för endast drygt hundra svenska kronor per person och natt. Billigt och mycket bra - fina ljusa rum med blott en TV-kanal (isländsk) och gratis kaffe i receptionen. En del av gänget intar Restaurant Hornid och äter dåligt kryddad pasta. Reykjavik är en trevlig liten storstad. Massor av småcaféer med levande musik. Det känns nästan fel att gå tillbaka till hotellet (kring midnatt för de sistas vidkommande) efter en dag, som jag inte tvekar att kalla resans finaste.

9 oktober

Islands väder är omväxlande, och morgonen är mulen och regnig, när Baldur och Islands främsta hårdskådare Gunnlaugur Peturson hämtar oss vid hotellet. Gunnlaugurs något slumpvis placerade framtänder väcker viss förvåning.

Ett snabbt besök vid en mindre sjö där trädand (Wood Duck) hade setts dagen innan. Dock ingen anka, men vi sliter inte så hårt på denna arten eftersom vi redan sett en del trädänder i USA. Förmiddagen bjuder på turism, och vi besöker Thingvellir. Baldur är inte bara en utmärkt skådare och fågelguide, utan känner även till Islandsk historia. Vi får med andra ord en ordentlig portion kultur på köpet. Jon Baldur imponerar när han mitt i en köttig saga vräker ner bussen i vägrenen efter att ha slitit fram några överflygande spetsbergsgäss. Chaufför på slingriga bergsvägar, sagoberättare och hårt spanande skådare samtidigt - en sån karl! Till råga på allt ser han ut som hårdingen Stefan Sauk, och knäpper inte ens skinnjackan när han lätt förstrött stoppar pipan i snålblåsten, hela tiden avspanande luftrummet i ögonvrån.

Vi hänger in fjällripa på Thingvellir-slätten, men vädret är för dåligt för jaktfalk, en art vi annars borde haft chans på här. Vi stannar till och letar snösiska - men utan framgång. Det mesta av dagen tillbringas runt Hvalfjördur, som påminner om ett norskt fjordlandskap. Ånyo kanonobsar på vitfågel, samt en del simfågel som svarthakedopping, alfågel och ejder. Hela Egil Skallgrimssons äventyr berättas av Baldur innan vi i duggregn och jävlig blåst når Borgarnäs. Här är vitfåglarna nära för fotografer och tubande vitfågelentusiaster. Men upplevelsen och fotomöjligheterna grusas av det dåliga ljuset och det ihållande duggregnet. Under hemresan klarnar vädret och en fantastisk dubbel regnbåge växer fram över ljunpipar-flockarna vid

Hvaleri. Ett kort stopp utanför Reykjavik ger ytterligare en flock strömänder.

En reklam för en öl i Reykjaviks utkant säger "ædd, drik og vær gladur!", så det gör vi. Den kulinariska delen äger för någras vidkommande rum på en kinesrestaurant (!) med utpräglat långsam betjäning. Men natten är vår, och så småningom hittar större delen av gänget in på Kaffi Reykjavik, där en irländsk kvintett spelar upp till dans. Tyvärr är ölen oförskämt dyr, men stämningen är ändå hög - folk i alla åldrar danser, och gängets ungdomar spanar intensivt på Islands vackra tjejer. De har till och med sina (fågel)räkneverk och räknar snyggingar! Killarna är verkligen på gång och hamnar efter några inledande fraser slutligen i.....

10 oktober

..... Islands förmodligen mest avancerade diskussion någonsin kring vitfågelnas variation, kring klockan 01.00 i den rökfyllda lokalen. En Jens B. Bruun-liknande man väcker jubel. Det är svårt att gå därifrån, men ett par timmars sömn är nödvändig.

Senare på morgonen delar sej gänget i tre: några hyr bil och åker till Gullfoss och Geysir för att fotografera, några andra hyr bil för att försöka sej på havsfågelspaning i den friska vinden på de lokaler vi besökte den första dagen, och en tredje fraktion stannar kvar i stan för shopping och förnöjelse. Havsfågelgänget får en fin skådardag. Redan i Reykjavik obsas den första "rariteten" - en helalbinistisk vittrut! Vi försöker få den att lyfta genom att vifta intensivt med armarna likt örnvingslag - till viss förvåning för lokalbefolkningen. Utflippandet leder osökt in på en av resans episoder: när man diskuterar fältbestämning tar man på sej en mössa och värmande handskar kring öronen! Som någonting från Monty Pythons stormaktsdagar. Neil Young sorlar ur högtalarna i hyrbilen, men tystnar strax när bandspelaren lägger av. Vi kör snabbt till Grindavik, där vitfåglar kollas innan en

timmes blåsigt, saltmättat havsfågelspan vid Reykjanes, där vågorna är enorma i kulingen, och svärmarna med havsfågel inte mindre. Tusentals sulor, stormfåglar och tretåiga måsar ses konstant när vi tittar ut över havet. Några lunnefåglar noteras långt ut, men observationsförhållandet är rejält svårt i kulingen. Vi fortsätter och gör en snabbvisit i hamnen vid Sandgerdi, som ger massor med vitvingade och vittrutar på mycket nära håll. Vidare till Gardskagi, som är lika fantastiskt som vid det första besöket, fast annorlunda. Snabbt ser vi att havsfågeln går nära, och det går nu att urskilja mer än 150 spetsbergsgriissor i alkflockarna. Efterhand samlas en jättesvärm på mer än 100.000 tretåiga måsar på havet utanför. I lä av vinden mot bakgrund av blågrå moln påminner svärmen om en snöstorm. Flocken attrackeras av flera storlabbar och en juvenil bredstjärtad labb - alltid en höjdare. Nöjda åker vi tillbaka till Reykjavik under eftermiddagen. Vi kollar Keflaviks hamn på vitfågel samt besöker Reykjaviks hamn, som rymmer fler måsar (dock ej några stora koncentrationer, då fisket numera är för "sterilt" - fisken rensas till havs på de stora, moderna trålarna). Det är danska kulturdagar i Reykjavik och fregatten "Hvidbjörnen" har besök av danska prinsessan Benedikte, som möjligen har förundrats över danska och svenska fågelskådares beteende. På kvällen tar vi det lugnt, men flera lockas med av Magdalena till ett utomhusbad i Reykjavik. 30-35 grader varmt i vattnet men bara ett par plusgrader i luften. Det finns flera olika alternativ, bl.a. runda jättebadkar, där vi föreställer oss isländska RK sitta och diskutera fältbestämning, iförda mössor och vantar. Vältvättade tar sig Björn och KMO hem till fots, och konstaterar att det är möjligt att köpa en komplett militäruniform från f.d. DDR på en utförsäljning. Kanske en presentidé till personalen på någon svensk fågelstation? Slutar med jazz på Kaffi Reykjavik kring midnatt - mycket mindre liv än igår.

11 oktober

Tidig avresa till Keflavik, och avgång från sagoön Island klockan 09.35 med Icelandairs Boeing 737-400. Efter omelett ankommer vi Köpenhamn klockan 14.45 lokal tid. Regn och blåst och hemma igen. Vi tar avsked, likt Lucky Luke när han rider bort i solnedgången sjungande "I am a poor lonesome Cowboy". Nya upplevelser väntar. De som kollade diverse telefonsvarare på kvällen fick höra om isabellatörnskata och provencesångare i hemmamarkerna. Några drog förstås direkt!

Jag (Klaus) tycker själv att "jokern" Island blev resans höjdare. Här fanns alla arter man längtar efter i hemmamarkerna, och skådningen påminde om det bästa av det bästa av sydkandinavisk vinterskådning. Landskapet var underbart och de isländska tjejerna var söta. Men det är ju de svenska tjejerna också!

ARTLISTA

Del 1 - USA (New Jersey, Delaware, Maryland, Virginia, New York)

24 september - 7 oktober 1994

DA	=	Delaware
MA	=	Maryland
NJ	=	New Jersey
NY	=	New York
VA	=	Virginia

Notera vår inlaga i namngivningsdebatten, där varje art föreslagits ett nytt namn utifrån den så trevliga och lättuttalade kapuschongnomenklaturen. T.ex. bör kattfågel heta "kapuschongkisse", blåvit skogssångare "konsumskogssångare" och östsialia "kapuschongblåfågel".

1. **Islom** *Gavia immer* "Kapuschonglom"

Totalt 50 ex, flest vid Cape May: 5 ex 24 sep., 10 ex 4 okt. och 7 ex 5 okt. Dessutom 12 ex färjan Cape May - Lewes DA 2 okt., 9 ex Chinchoteaque VA 3 okt. (varav 2 ad. i sommarträkt + 3 1K), 2 ex Cape Henlopen DA 3 okt. och 5 ex åt S vid Stone Harbour 4 okt.

Frånsett 2 adulta i sommarträkt vid Chinchoteaque så var alla fåglar i "vinterträkt", förmodligen yngre fåglar, eftersom adulta ruggar till vinterträkt okt.-dec. (Jonsson & Tysse 1992). Detta Cape May Meadows 29 sep., 6 ex Bombay Hook DA 2 okt., 1 ex Stone Harbour NJ 5 okt. och 3 ex vid Jamaica Bay NY 7 okt. Vid Cape May huvudsakligen vintergäst; oregelbunden häckfågel (Sibley 1993).

3. **Havssula** *Sula bassana* "Kapuschongsula"

Minst 1 "3K"-fågel Stone Harbour NY den 5 okt.

Senhöst och vinter mycket vanlig (stor dominans av adulta), men tidig höst (till i oktober) i mindre antal, övervägande subadulta. Havssuleentusiaster kan få utbyte av besök vid Avalon i senhösten -

understöds av observationer av några adulta i sommarträkt på Island samt fåglar i Sydkandinavien hösttid (egna observationer).

Vanlig sträckgäst kring Cape May i ökande antal fram mot sträcktoppen: mitten av oktober - mitten av november (Sibley 1993). Räkningar vid Avalon NJ har gett dagsmax på några hundra ex.

2. **Tjocknäbbad Dopping**

Podilymbus podiceps

"Kapuschongdopping"

Dagligen max 11 ex vid Cape May Point och Lily Lake, Cape May. Dessutom 1 ex dagsmax är 21.000 31 okt. 1990! (Sibley 1993).

4. **Brun Pelikan** *Pelecanus occidentalis* "Kapuschongpelikan"

1 ex Higbee 24 sep., 3 imm. N Cape May Beach 26 sep., 2 stycken 2K-fåglar W Sunset Beach 27 sep., 19 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 20 ex Ocean City MA 3 okt.

Ej observerad under tidigare resor (Mølgård 1987, Malling Olsen 1989). Fåtalig sommargäst vid Cape May, men i ökande antal sedan 1982 (5 fynd). Sedan dess t.ex. 30 ex 1987 och hundratals

årligen under 1990-talet (upp till 130 vid Hereford Inlet har setts enstaka dagar i juni (Sibley 1993).

5. Storskarv *Phalacrocorax carbo*
"Större kapuschongskarv"

1 ad. Jamaica Bay NY 7 okt.

Kring Cape May fåtalig vintergäst i ökande antal under 1990-talet. Även här ökar denna jävliga "rödlistart" alltså!

6. Öronskarv *Phalacrocorax auritus*
"Yankee kapuschongskarv"

Dagligen några hundratal vid Cape May, de högsta antalen noterade 25 sep. (250 ex) och 29 sep. (150 ex) vid Higbee samt 27 sep. (150 ex) vid Sunset Beach. Max-antal från andra lokaler: 200 ex Brigantine NJ, 100 ex Stone Harbour, 85 ex Cape May - Lewes DA, 230 ex Bombay Hook DA, 235 ex Chinchoteaque VA och 200 ex Jamaica Bay NY. Dessutom 259 ex sydsträckande vid Stone Harbour 5 okt. Talrik på höststräcket vid Cape May, särskilt i oktober (dagsmax på 20.000 den 11 okt. 1983 enl. Sibley 1993).

Förmodligen vanligare nu än tidigare.

Påminner om Storskarv, men något mindre med kraftigare orange vaxhud på näbb och extra orange linje överst i tygeln.

Ungfåglar varierar, men flertalet är mörkbruna med vit bröst. Några har nästan renvit buksida från strupe till undergump, andra är nästan jämmörka. Bestäms från Storskarv på varmare orange vaxhud.

Normalt har unga Storskarvar vitaktig buk (sällsynt är bröstet vitt, men då i grovfläckig övergång till buken). I flykten som Storskarv, men en aning slankare och med tendens till att "knycka till" halsen tydligare, i Z-formad "knyck" (se Alström 1991, Blick 1989).

7. Amerikansk Röddrom *Botaurus lentigirostris*

"Kapuschongdrom"

1-2 ex flera dagar vid Cape May Point. 1 ex Cape May Meadows 29 sep. och 1 ex sträckande vid färjeläget, Cape May 2 okt.

Fåtalig gäst på hösten, dagsmax (15 ex) den 4 okt. 1987 (Sibley 1993).

8. Natthäger *Nycticorax nycticorax*

"Kapuschongnatthäger"

18 ex Brigantine NJ 25 sep., 6 ad.+ 2 juv. Cape May Meadows 29 sep., 110 ex Stone Harbour 30 sep., 1 juv. Cape May Meadows 30 sep., 3 ex nära Higbee 1 okt., 1 ad. sträck. Cape May Point 1 okt., 9 ad. Chinchoteaque VA 3 okt., 9 ex Cape May Meadows 4 okt., 150 ex Stone Harbour 5 okt., 50 ex Stone Harbour 6 okt., 29 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

Vid Cape May vanligast under perioder med ostliga vindar, då ett par hundra kan inräknas (Sibley 1993).

Den nearktiska rasen *hoactli* är större än nominatrasen med kortare vit streck över ögat (Cramp & Simmons 1977).

9. Gulkronad Natthäger *Nycticorax violaceus*

"Gulhättad kapuschonghäger"

2 ad. + 4 juv. Stone Harbour 5 okt. (tillsammans med natthäger SÖ Stone Harbour).

Sällsynt vid Cape May, och normalt borta kring slutet av september. Lättbestämd!

Juvenila bestäms lättast från juvenil natthäger på gråare, mindre vitfläckig dräkt, svart näbb och längre ben, som går tydligare ut bakom stjärten än hos natthäger. Dessutom är vingpennorna mörkare och i bättre kontrast till täckarna.

10. Grönhäger *Butorides virescens*

"Grön kapuschongkrabbhäger"

Nästan dagligen 1-2 ex Cape May Point och 1-4 ex Cape May Meadows. För övrigt 1 ex Atlantic City NJ 25 sep., 1 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 1 ex Higbee 5 okt. och 1 ad. Jamaica Bay NY 7 okt. Höststräcket vid Cape May kulminerar i slutet av aug. - slutet av sep., då dagsmax på 25 grönhäger har noterats. Grönhäger räknas av många som samma art som Mangrovehäger *Butorides striatus* (Afrika och mellersta Östern) (Alström et al. 1992, Cramp & Simmons 1977). De två arterna

skiljer sig klart sinsemellan på både utseende och biotopval. Grönhägern är mörkare än Mangrovehägern med djupt gröntonad rygg och med varmt gula ben.

11. **Blåhäger** *Egretta caerulea*

“Mindre blå kapuschonghäger”

Nästan dagligen 1-2 ex vid Cape May. Dessutom övrigt 1 ad. Atlantic City NJ 25 sep., 3 ex Brigantine NJ 25 sep., 4 ex Stone Harbour 29 sep, 2 ex Stone Harbour 30 sep., 20 ex Chincoteague VA 3 okt., 2 ex Cape May fiskehamn 4 okt. och 2 ex Stone Harbour 5 okt.

Adult är lättbestämd - en liten, mörkt blåtonad häger. Juvenil är vit med smala, svarta handpennespetsar (skiljer arten från snarlika vita hägrer), gulgrå ben samt gröngul till grå näbb med mörk spets.

12. **Kohäger** *Bubulcus ibis*

“Gulnäbbad kapuschonghäger”

Dagligen vid Cape May, flest på fält nära Higbee (hela 150 ex 29 sep., och flera dagar 50-75 ex). Spridda observationer i övrigt.

Första fyndet vid Cape May i Maj 1952, sedan ökande. Etablerade sej i Sydamerika under 1930-talet (friflygande fåglar - tidigare enstaka fynd (Bauer & Glutz von Blotzheim 1966)). Expanderade sedan till Nordamerika (Florida under 1950-talet, sedan västerut till Californien som nåddes under 1960-talet). Spridde sig fortfarande under 1970-talet (Cramp & Simmons 1977).

13. **Trefärgad häger** *Egretta tricolor*

“Vitbukad kapuschonghäger”

Upp till 7 ex dagligen vid Stone Harbour, Dessutom 1 ex Brigantine NJ 25 sep. och 5 ex Chincoteague VA 3 okt.

Ovanlig vid själva Cape May, där vi inte såg arten. Invandrade som häckfågel 1951 och ökade i antal fram till i början av 1980-talet. Sedan dess på tillbakagång (Sibley 1993).

14. **Snöhäger** *Egretta thula*

“Mindre vit kapuschonghäger”

Dagligen upp till 10 ex runt Cape May (flest Cape May Point och Cape May Meadows) och upp till 25 ex vid Stone Harbour. Dessutom 179 ex Brigantine NJ 25 sep., 30 ex Great Egg NJ 25 sep., 180 ex Bombay Hook DA 2 okt., 180 ex Chincoteague VA 3 okt. och 30 ex Jamaica Bay 7 okt. Enstaka sträckte mellan lokalerna.

Ofta ser man flera hundra snöhägrar kring Cape May, särskilt kring Stone Harbour (dagsmax 1.000 2 okt. 1972 (Sibley 1993)).

Påminner om silkeshäger, men har gul tygel, “pjuskiga” ägretter och ofta ljus bakkant på tarsen.

15. **Ägretthäger** *Egretta alba*

“Stor vit kapuschonghäger”

Vanlig och noterad dagligen på de flesta lokaler. Vid Cape May upp till 10 ex. dagligen, och vid Stone Harbour upp till 15 ex. Dessutom 1 ex Atlantic City NJ 25 sep., 95 ex Brigantine NJ 25 sep., 80 ex Bombay Hook DA 2 okt., 1 ex nära Salisbury MA 3 okt., 65 ex Chincoteague VA 3 okt. och 17 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

Var mycket vanlig under 1800-talet, men p.g.a. förföljelse (efter plymer) nästan utrotad i början av 1900-talet.

Återinvandrade som häckfågel i södra New Jersey 1940-55 (Sibley 1993). Nearktiska rasen *egretta* är mindre än *alba* (Europa) och har i häckningsdräkt varmt gul (ej helsvart) näbb (Cramp & Simmons 1977).

16. **Amerikansk gråhäger** *Ardea*

herodias

“Jättekapuschonghäger”

Vanlig, upp till 10 ex dagligen vid Cape May (se dock nedan) och upp till 20 ex vid Stone Harbour. Dessutom 8 ex Brigantine NJ 25 sep., 7 ex Bombay Hook DA 2 okt., 20 ex Chincoteague VA 3 okt., 1 ex Cape Henlopen DA 3 okt., 1 ex New York 7 okt. samt 2 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

Ett enormt sträck ägde rum 2 okt., då 422 ex passerade över Blue Amber Motel kring

kl. 07.00, 16 ex sträckte vid Cape May Ferry och 490 passerade på sträck under färjeresan Cape May - Lewes. Vid Cape May noterades denna dag hela 3.000 sträckande Amerikanska gråhäger, vilket är nytt dagsrekord. Den gamla rekordnoteringen låg på drygt 1.000 ex den 4 okt. 1987 (Sibley 1993).

17. **Bronsibis** *Plegadis falcinellus*
"Kapuschongibis"

6 ex Brigantine NJ 25 sep., 4 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 1 ex Stone Harbour 5 okt. och 35 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

18. **Knölsvan** *Cygnus olor*
"Kapuschongsvan"

Dagligen upp till 7 ad. vid Cape May Point samt 2 ad. + 3 stycken 1K-fåglar vid Cape May Meadows och 5 ex i Lily Lake. Introducerad 1950-talet, sedan regelbundet upp till 3 par (Sibley 1993).

19. **Bläsgås** *Anser albifrons*
"Vitpannad kapuschonggås"

2 ad. Bombay Hook 2 okt.
Sällsynt vintergäst i Bambah Hook (Wilds 1992), men har än ej setts vid Cape May (Sibley 1993). Den nearktiska rasen *frontalis* (samt de mer sällsynta raserna *gambelli* och *engasi*) påminner om inhemska bläsgås, men är större, mörkare och har längre näbb (Cramp & Simmons 1977). Häckar i Kanada och övervintrar i sydligaste USA mellan Texas och Californien (Madge & Burn 1988).

20. **Grågås** *Anser anser*
"Stor kapuschonggås"

1 ex Jamaica Bay NY 7 okt.
Förmodligen förrymd från fångenskap, eftersom arten ej förekommer spontant i Nordamerika.

21. **Dvärgsnögås** *Anser rossi*
"Dvärgkapuschongsnögås"

1 ex mörk fas Brigantine 25 sep.
Resans genuina raritet! Arten är sällsynt, men regelbundet övervintrande i området.

Årligen observeras ca. 10 ex i östliga USA (Scott 1995). Man kan med tur hitta 2-3 ex under en vinters intensivt snögåsskådande i Delaware och Brigantine (Claudia Wilds och Paul Lehman, pers. komm.), men detta är första septemberfyndet från området. Till och med av den extremt sällsynta mörka fasen. Ett ex (samma fågel?) sågs även säsongen innan i Brigantine.

Förmodligen samma fågel sågs sträcka vid Avalon 26 sep. (William S. Clark, pers. komm.).

Häckar i arktiska Kanada och övervintrar i huvudsak i Kalifornien, mer spridd västerut till Texas/Louisiana och med enstaka ex på östkusten. Världsbeståndet uppskattades 1976 till 77.300 ex.

Eftersom arten hybridiserar med snögås är fältbestämning inte helt oproblematisk. Problemet belystes nyligen av Martin Scott i *Birding World* vol. 8(2), 1995 (Scott 1995). Den observerade fågeln var dock liten, som en fjällgås mellan grågås. Den hade mörk bakhals till hjässa (likt en "kapuschong"!!!) och ett skarpt avsatt vitt ansikte. Buken var vit och övervingens ljusa vingfält var mycket tydliga. I det stora hela gav fågeln associationer till en vitkindad gås i miniatyr.

22. **Snögås** *Anser caurulescens*
"Vit kapuschongsnögås"

Vid Cape May noterades en del sträckande snögås: 25 ex 24 sep., 17 ex 30 sep., 12 ex 3 okt, 40 ex . 4 okt. och 51 ex 5 okt. Dessutom 410 ex Brigantine NJ 25 sep., 10.000 ex Bombay Hook DA 2 okt., 3 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 130 ex längs vägen till New York 7 okt. och 300 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

Upp till 40.000 ex övervintrar vid Bombay Hook (Claudia Wilds, pers. komm.). I östra USA är arten företrädande av rasen *atlanticus* (Större Snögås). Den häckar i nordöstra Nordamerika och övervintrar kring Delaware Bay. Världsbeståndet av rasen uppskattades 1984 till 400.000 ex (Madge & Burn 1988). Mörk fas är sällsynt hos denna ras; enligt våra uppskattningar under resan såg vi mindre

än 1% mörk fas-fåglar. Några mörka (och vita) fåglar av den mindre rasen *hyperborea* förekommer (Sibley 1993). Detta är den talrikaste rasen med en nordamerikansk population på ca 2 miljoner ex (Scott 1995), men är västlig och ses bara i mindre antal i östra USA. Huvudparten övervintrar i Texas, New Mexico och Californien.

23. Prutgås *Branta bernicla*

“Mindre ljusmagad kapuschongås”

1 ex Atlantic City NJ 25 sep., 26 ex Cape May - Stone Harbour 5 okt., 21 ex Stone Harbour 5 okt., 21 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

Företrädande prutgäss av den ljusbukiga rasen *hrota* noterades (*hrota* häckar i Kanada och övervintrar i östra USA mellan North Carolina och Cape Cod). Nearktiska beståndet består av ca. 100.000 ex, varav upp till 50% övervintrar i södra New Jersey (Madge & Burn 1988, Sibley 1993).

24. Kanadagås *Branta canadensis*

“Svarthalsad kapuschongås”

Flera dagar med stort sträck Cape May: 18 ex 29 sep., 1.395 ex 30 sep., 200 ex 1 okt., 65 ex 5 okt. och 180 ex 6 okt. Dessutom 100 ex Brigantine NJ 25 sep., 1.000 ex Bombay Hook DA 2 okt., 40 ex Port Mahon DA 2 okt., 85 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 60 ex Indian River Inlet MA 3 okt. och 550 ex Jamaica Bay NY 7 okt. Den högsta dagssiffran vid Cape May är 30.000 ex, noterad den 1 okt. 1974.

Flertalet tillhör den stora rasen *canadensis*, som häckar i nordöstra Nordamerika och övervintrar längs Atlantkusten. Beståndet är ca. 36.000 fåglar. Några är möjligen uppblandade med den ännu större rasen *maxima* (stannfågel, häckar i mellersta USA). Flera smånäbbade fåglar sedda vid Jamaica Bay, eventuellt blandformer med rasen *interior* (smånäbbad ras från nordöstra delen av Nordamerika, övervintrar i sydöstra USA).

25. Gravand *Tadorna tadorna*

“Harlekinkapuschongand”

1 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

Förrymd från fångenskap, och som sådan egentligen inte värdig att inkludera på artslistan. Men då Bosse Petersson har med den i sin artlista från samma period (Petersson, 1994) tvekar vi inte en sekund att ta med den!

26. Brudand *Aix sponsa*

“Karnevalskapuschongand”

11 ex Brigantine NJ 25 sep., 2 hanar + 3 honor Cape May Meadows 30 sep., 1 ex Cape May 30 sep., 5 ex Sewage Ponds, Cape May 6 okt.

Under senhösten (november) förekommer en del sträckrörelser längs Atlantkusten, med en dagsmax-siffra på 70 brudänder vid Avalon (Sibley 1993).

27. Amerikansk bläsand *Anas americana*

“Västlig bläskapuschongand”

Vid Cape May Point upp till 40 ex dagligen. Dessutom 11 ex Brigantine NJ 25 sep., 350 ex Bombay Hook DA 2 okt., 65 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 1 sträckande + 1 rastande Stone Harbour 5 okt. samt 270 ex Jamaica Bay NY 7 okt. Hanar ruggar tidigare till praktdräkt jämfört med bläsand. Alla hanar var helt (eller nästan helt) i praktdräkt (Harrup & Wright 1994).

Arten påminner till formen om bläsand, men är ofta slankare med smalare hals och längre stjärt. En viktig karaktär är den annorlunda huvudformen: pannan är brantare och nacken mer “skrånande” (skillnaden mellan hane bläsand/amerikansk bläsand är nästan så stor som mellan knipa/islandsknipa). Hanar är lättbestämda. Honor av amerikansk bläsand påminner däremot mycket om honor av bläsand, men har normalt grått huvud med mörkare mask (som hanens), mörkprickigt huvud och avstickande orangebrunt bröst och flanker (Jonsson 1992, Harrop & Wright 1994). I flykten är de vita axillareorna och de större täckarna viktiga karaktärer: hos bläsand är

motsvarande partier ljusgrå. De som vill lägga sin dyrbara fritid på bläsandsbestämning, kan rekommenderas en uppsats om hybrider mellan de två arterna (Carey 1993).

28. **Bläsand** *Anas penelope*
"Östlig bläskapuschongand"

1 hane Cape May Point 23 sep.-6 okt.
Arten har varit där de senaste fyra säsongerna (Paul Lehman, pers. komm.). Från Cape May ytterligare 20 fynd (15 höst- och 5 vårfynd). Sällsynt, men regelbunden gäst i Nordamerika (Wilds 1993).
Fågeln hade ännu inte ruggat till praktdräkt, men hade gul bläs och rödbrunt huvud.

29. **Snatterand** *Anas strepera*
"Vitarmad kapuschonggräsand"

Upp till 13 ex dagligen runt Cape May.
Dessutom 3 hanar Bombay Hook 2 okt. och 24 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

30. **Kricka** *Anas crecca*
"Mindre kapuschongand"

5.000 ex Brigantine NJ 25 sep., 2 ex Cape May Point 30 sep., 1.500 ex Bombay Hook DA 2 okt., 85 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 39 sträckande + 45 rastande vid Stone Harbour 5 okt., 1 ex Cape May Point 6 okt., 200 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

I Nordamerika förekommer företrädesvis rasen *carolinensis*. Hanar i praktdräkt saknar vit linje på vingen (på liggande fåglar), men har en smal vit "nymåne" på bröstsidorna och saknar (eller har mycket svag) gul inramning av den gröna huvudfläcken. Honor lär inte kunna rasbestämmas i fält från vår inhemska krickras *crecca*. *Crecca* är sällsynt gäst i området, i snitt ett fynd per år (Sibley 1993).

31. **Gräsand** *Anas platyrhynchos*
"Huskapuschongand"

Upp till 100 ex dagligen på olika lokaler vid Cape May, ca. 100 ex Cape May

County Park och 10 ex Stone Harbour.
Dessutom 150 ex Brigantine NJ 25 sep., 495 ex Bombay Hook DA 2 okt., 65 ex Chinchoteaque VA 3 okt. och 220 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

32. **Svartand** *Anas rubripes*
"Svartbrun kapuschongand"

Dagligen upp till 20 ex runt Cape May.
Dessutom 2.000 ex Brigantine NJ 25 sep., 105 ex Bombay Hook DA 2 okt., 115 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 1 hane Stone Harbour 5 okt. och 400 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

Minst en hybrid gräsand x svartand noterad vid Jamaica Bay. Påminde om svartand, men hade gräsandsnäbb och ett vitt vingband. Hybrider är inte ovanliga, och utgör förmodligen några få procent i en del bestånd.

Svartand är större och tyngre än gräsand och har mörkare dräkt. I flykten ejdertung med vita undervingar (kontrastrukt - sticker av!) med svart komma på handtäckarna (likt börringevråk). Ytterligare karaktärer mot gräsand är mörka stjärtsidor, purpurviolett spegel (ej inramad av två vita vingband, vilket gräsand har) och mycket smalare, ljusa fjädränder på ryggsidan. Dessutom ljusa kinder i kontrast till mörkare hjässa. Typiska fåglar var inte svåra att artbestämma, men fåglar med t.ex. ett vitt vingband, mellanljusa stjärtsidor eller näbb avvikande (t.ex. skär) är inte ovanliga. Fältbestämning av vagranter är därför svårt. En fågel på Öland i slutet av juli -94 vållade en del problem, och har bestämts till såväl svartand 2K hane (enl. J.B. Bruun) som avvikande gräsand (enl. andra skådare).

33. **Stjärtand** *Anas acuta*

"Smalhalsad kapuschongand"
80 ex Brigantine NJ 25 sep., 1.000 ex Bombay Hook DA 2 okt., 110 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 4 ex Cape May 5 okt. och 10 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

34. **Blåvingad årta** *Anas discors*
“Vasadisko-kapuschongand”
6 ex Brigantine NJ 25 sep., 1 ex Cape May
29 sep., 1 ex Cape May 30 sep., 6 ex
Bombay Hook DA 2 okt., 4 ex
Chinchoteaque VA 3 okt. och 24 ex
Jamaica Bay NY 7 okt.
Påminner om årta, men har mörkare och
renare tecknat huvud med tydlig vit
ögonring, tydligare ljus fläck vid näbbasen
och i flykten porlinsblå vingfält. Näbb
tämligen lång, som en blandning av krick-
och skedandsnäbb.

35. **Skedand** *Anas clypeata*
“Långnäbbad kapuschongand”
4 ex Brigantine NJ 24 sep., 90 ex Bombay
Hook DA 2 okt., 12 ex Chinchoteaque VA
3 okt. och 3 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

36. **Ringand** *Aythya collaris*
“Dizzy Gillespie’s kapuschongdykand”
1 hona Jamaica Bay NY 7 okt.

37. **Bergand** *Aythya marila*
“Bergs kapuschongand”
7 ex Port Mahon DA 2 okt.

38. **Mindre bergand** *Aythya avfinis*
“Mindre bergs kapuschongand”
188 ex Jamaica Bay NY 7 okt.
Bestäms lättast från bergand på sin storlek
(som vigg), mörkare grå rygg (tätare
mörka band) och sin kantiga huvudform.
Tyvärr påminner vissa hanhybrider vigg x
brunand mycket om mindre bergand. De
har dock mer bruntonat huvud, röd toning i
ögat och svagare grått tvärband på ryggen.
Ännu värre är hanhybrider vigg x bergand,
som kan vara i stort sett identiska med
mindre bergand, dock med mörkare rygg
(ej ljusgrå med svarta tvärband) och -
viktigast - bredare svart näbbspets. En
arttypisk mindre bergand har det svarta
begränsat till den smala näbbnageln.
Intresserade av artbestämning samt
bestämning av *Aythya*-hybrider bör läsa
vidare i: Gillham & Harrison 1966, Ståhl
& Ullman 1982, de Knijff 1983, Malling

Olsen 1986, Rigbäck 1986, Gillham 1988,
Ekdahl 1992, Holian & Fortey 1992.

39. **Sjörre** *Melanitta nigra*
“Svart kapuschongorre”
På havet utanför Cape May Point
noterades 39 ex 24 sep., 5 ex 26 sep., 150
ex 27 sep., 50 ex 30 sep. och 50 ex 1 okt.
Dessutom 118 sträckande Chinchoteaque
VA 3 okt., 17 sträckande Ocean City MA
3 okt., 45 sträckande Indian River Inlet
MA 3 okt., 155 sträckande Cape Henlopen
DA 3 okt., 205 (+ 65 obestämda
sjörre/vitnackad svärta) sträckande Stone
Harbour 5 okt. och 17 sträckande Cape
May Beach 7 okt.
Sjörre är den talrikaste bland de
övervintrande *Melanitta*-änderna kring
Cape May (2-10.000 ex utanför södra New
Jersey). Dagsmax på 14-15.000 sträckande
noterade vid Avalon i slutet av okt - mitten
av nov (Sibley 1993).
Sjörre är i Nordamerika företrädd av
rasen *americana*. Möjligen något
kraftigare än vår inhemska *nigra*. Hane
americana har en stor gul, uppsvullen
näbbknop. Honor lär inte gå att
rasbestämma i fält (Dean 1989, Austin
1992).

40. **Svärta** *Melanitta fusca*
“Vitvingad svart fuskapuschongorre”
1 hane Sunset Beach, Cape May 27 sep.
samt 5 sträckande Stone Harbour 5 okt.
Tidiga observationer, eftersom arten
normalt först ses från november (Sibley
1993). På sträcket är toppsiffror på 300-
500 svärter noterade vid Avalon i nov. - i
början av dec. Den fåtaligaste och senaste
av *Melanitta*-arterna; utgör 3 - 4 % av
totalantalet *Melanitta* höstetid, men
övervintrar likt de två andra arterna i
tusental utanför södra New Jersey.

41. **Vitnackad svärta** *Melanitta*
perspicillata
“Kapuschongorre”
1 sträckande Ocean City MA 3 okt., 1
sträckande Indian River Inlet MA 3 okt.,
43 sträckande Cape Henlopen DA 3 okt.,

21 sträckande Cape May 4 okt., 95 sträckande Stone Harbour 5 okt. På sträcket är toppsiffror på 10.000 - 14.000 vitnackade svärtor noterade vid Avalon slutet av okt. - början av nov. Kulminerar en aning tidigare och är i allmänhet talrikare än sjöorre. Några tusen övervintrar på havet utanför södra New Jersey (Sibley 1993)

42. **Småskrake** *Mergus serrator*
"Punk-kapuschongskrake"
1 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

43. **Amerikansk kopparand** *Ocyura jamaicensis*
"Kapuschonglångstjärt"
1 ex Lily Lake, Cape May 28 sep., 13 ex Bombay Hook DA 2 okt., 1 ex Chinchoteaque VA 3 okt., 38 ex Jamaica Bay NY 7 okt.

44. **Kalkongam** *Cathartes aura*
"Monster kapuschonggam"
Gjorde sträckförsök dagligen vid Cape May, de största antalen: 17 ex 28 sep., 22 ex 30 sep. och 35 den 4 okt. Dessutom spridda observationer i de flesta landskap, som mest upp emot 50 ex på olika lokaler i Delaware och 35 ex i Maryland/Virginia. Totalhöstsiffrorna per höst vid Cape May varierar mellan 384 - 959, med dagsrekordet 100 ex den 26 okt. 1979. "This species seems unable to cross the bay, finding insufficient lift over water" (Sibley 1993), alltså: sträckförsök är regeln. Lär vara talrikast i nordvästvindar. Huruvida dessa svarta fåglar, som påminner om jättebrunhökar med atombestrålade, avskryvbara huvud, någonsin sträcker söderut är inte vårt problem. Åtminstone övervintrar en del.

45. **Korpgam** *Coragyps atratus*
"Helveteskapuschonggam"
Vid Cape May sträckte 2 ex 30 sep., 4 ex 4 okt. och 1 ex 5 okt. Dessutom 4 ex Bombay Hook DA 2 okt. Upp till 66 ex noterade per höst i Cape May, flest i mitten av okt. - i mitten av

dec. Dagsrekordet är 17 ex, noterat den 10 december 1991.

46. **Vithövdad havsörn** *Haliaeetus leucocephalus*
"Kapuschongörn"
Totalt 14 ex under resan. Vid Cape May sträckte 3 imm. (1 ex 2K + 2 ex 3-4K) 24 sep., 1 ad. 29 sep., 1 imm. 30 sep. och 1 imm. 6 okt. Dessutom 2 ad. + 2 imm. Bombay Hook DA 2 okt. och 4 ad. 3 okt. Chinchoteaque VA.
Häckar vid Bombay Hook och Chinchoteaque. Vid Cape May har årssiffran varierat mellan 9 - 86 ex., flest i slutet av sep. - slutet av okt (nov.). Dagsrekordet är 25 ex den 10 nov. 1946 följt av 8 ex den 30 sep. 1992. Man har sett en ökande andel adulta fåglar sedan mitten på 1980-talet. Adulta är karakteristiska, medan yngre fåglar påminner om slanka, småvuxna havsörnar, men har annorlunda vingform - fem synbara fingrar, dessutom längre yttre armpennor som ger en vingform inte olik klippörn. Ännu vitare armhålor och täckarband samt vit stjärt med svart ytterdel, är andra karaktärer gentemot havsörn. Subadulta är spräckliga, och särskilt typisk är andra dräkten (2K höst), som har bred, vitaktig triangel på manteln, inte olikt adult hökörn (Dunne et al. 1989).

47. **"Amerikansk" blå kärrhök** *Circus (cyaneus) hudsonicus*
"Västlig kapuschongblåhök"
Vid Cape May totalt 86 sträckande, med de högsta sträcksiffrorna den 25 sep. (10 ex), 30 sep. (20 ex) och 4 okt. (20 ex). Dessutom hela 30 ex Brigantine NJ 25 sep., 4 ex Port Mahon DA 2 okt., 10 ex Bombay Hook DA 2 okt., 5 ex Chinchoteaque DA 3 okt. och 1 ex Jamaica Bay NY 7 okt. Observationerna gäller i huvudsak 1K-fåglar, men vi såg också enstaka adulta hanar och honor. Vid Cape May varierar årssumman mellan 761 - 3.118 ex. De flesta blå kärrhökar passerar Cape May i slutet av sep. - i

mitten av nov. Dagsmax är 278 ex den 12 nov. 1980 och 187 ex den 4 okt. 1987. Arten är i Nordamerika företrädd av rasen *hudsonicus*, som likaväl skulle kunna vara en egen art (enligt egna observationer), då alla dräkter avviker från vår inhemska *cyaneus*. Hanar av rasen *hudsonicus* har smalare svart vingspets, men bredare svart vingbakkant än *cyaneus* samt rostbruna fläckar på buken. Adulta honor av rasen *hudsonicus* har mörka fläckar på bröstsidorna, mörkare (stäpphökslikande) huvudteckning och generellt mörkare undre armpennor. Juvenil *hudsonicus* påminner till färgen om unga ängs- eller stäpphökar, och huvudteckningen är mycket mörkare än hos *cyaneus*. Normalt är halskragen ljus, som på en ung stäpphök, fast smalare och normalt delvis dold av mörka fläckar. Halssidorna är massivt mörkare jämfört med inhemska kärrhöksarterna (se t.ex. Clark & Wheeler 1987, Dunne, Sibley & Sutton 1989). Buksidan är rostbrun med mörka streck på bröstet, medan buken är ostreckad. *Hudsonicus*-ungfåglar påminner om *cyaneus*-ungfåglar i formen, men förefaller smalare i handen.

48. Amerikansk sparvhök *Accipiter striatus* "Kapuschonghök"

Vid Cape May noterade vi totalt 1.350 sträckande, med toppdagar den 30 sep. (600 ex) och 4 okt. (215 ex). Dessutom 1 ex Port Mahon DA 2 okt. samt 35 sträckande Chinchoteaque VA 3 okt. Årligen tusentals sträckande, årsrekordet 61.180 ex noterades 1984. Dagsmax är 11.096 ex noterat den 4 okt. 1977. De juvenila fåglarnas sträck kulminerar i slutet av sep. - i början av okt. Adulta sträcker senare än juvenila och deras sträck kulminerar i mitten/slutet av okt., och visar alltså identiskt sträckmönster med sparvhök i Sverige (Kjellén 1993)! Amerikansk sparvhök är den amerikanska motsvarigheten till sparvhök. Flyktsättet är sparhökslikt, och den påminner också till formen om en liten sparvhök med dennes

skarpa stjärthörn, "påsatte" stjärt och lilla, rundade huvud. Juvenila amerikanska sparvhökar är snarlika juvenila sparvhökar, men har renare tecknat och ljusare huvud samt droppformade fläckar längs hela buksidans. Absoluta majoriteten av våra observationer utgjordes av juvenila.

49. Cooperhök *Accipiter cooperi* "Alice's kapuschonghök"

Vid Cape May noterade vi 298 sträckande cooperhökar, med toppdagar den 30 sep. (84 ex), 4 okt. (132 ex) och 6 okt. (38 ex). Mer fåtalig än amerikansk sparvhök. Årssumman i Cape May varierar mellan 668 - 2.668 ex, och dagsmax på 421 ex noterades den 11 okt. 1985. Sträcket kulminerar i början/mitten av okt. Förmodligen kulminerar de adultas sträck i mitten/slutet av okt. I likhet med amerikansk sparvhök var absoluta majoriteten (alla?) juvenila fåglar. En cooperhök påminner om en storbuxen sparvhök, men har tydligt rundade stjärthörn, längre huvud, tyngre kropp och längre vingar. På många sätt en korsning mellan sparv- och duvhök, eller som sparvhök med utdragna vingar och huvud, och med tydligt avslipade stjärthörn (likt duvhök). Varför heter den inte "mellanhök"?

50. Bredvingad vråk *Buteo platypterus* "Dvärgkapuschongvråk"

Vid Cape May såg vi 1.569 sträckande, med en verklig toppdag (ca 1.500 ex) den 30 sep. För övrigt aldrig mer än 22 ex någon dag under resan. Antalet den 30 sep. är dock mycket osäkert, eftersom flertalet gjorde åtskilliga sträckförsök i flockar på upp till 500 ex. Antalet är därför att betrakta som en minimumsiffra. Den amerikanske officiella rovfågelräknaren ("Gigilon") hade - inte oväntat - räknat in mer än 5.000 ex, medan de mer sansade danskarna uppskattade antalet till 1.500-2.500, en sannolikt mer realistisk siffra. För övrigt 10 sträckande Chinchoteaque VA 3 okt.

Bredvingad vråk har ett extremt varierat sträck varför årssiffrorna varierar helt otroligt - allt från 377 till 13.917 ex under ett år! Dagsrekordet på 9.400 ex sattes den 4 okt. 1977. Bredvingad vråk passerar endast i stora antal vid Cape May vid nordvästvindar och kyla. Huvudsträcket passerar längre västerut. Dagssiffror på 3.000 - 5.000 - ibland 10.000 förekommer således i Hawk Mountains, Pennsylvania (Dunne et al. 1989)

51. Bandvingad vråk *Buteo lineatus*
"Praktkapuschongvråk"

Vid Cape May noterade vi 7 ex den 5 okt., 8 ex den 6 okt. och 1 ex den 7 okt. Årssiffrorna pendlar mellan 150 - 749 ex. Sträcket kulminerar sent på året, och det största antalet bandvingade vråkar ses i november. Dagsmax: 450 ex noterades den 10 nov. 1973.

En vacker rovis med karakteristisk genomlyst "halvmåne" längs med handen och tydliga mörka stjärtband. Bandvingad vråk är mindre än rödstjärtad vråk.

52. Rödstjärtad vråk *Buteo jamaicensis*
"Röd kapuschongstjärt"

Totalt 65 sträckande vid Cape May, flest 4 okt. då 26 ex noterades. I övrigt 8 ex den 30 sep. och 19 ex. den 6 okt. Årssiffrorna pendlar mellan 624 - 3.375 ex., flest i november. Dagsmax på 2.600 ex noterades den 10 nov. 1973 - förmodligen en djuriskt bra dag eftersom dagsrekordet för såväl bandvingad som rödstjärtad vråk sattes denna dag. Arten påminner till form och storlek om ormvråk; generellt ljusare med avstickande roströd ovanstjärt.

53. Fiskgjuse *Pandion haliaetus*
"Kapuschonggjuse"

Totalt 240 sträckande Cape May, flest 24 sep. då 60 ex noterades. I övrigt 40 ex den

30 sep. och 28 ex den 2 okt. De officiella sträckräknarna ("Gigolon" och hans polare) hade flera dagar med fler än 300 ex fiskgjusar.

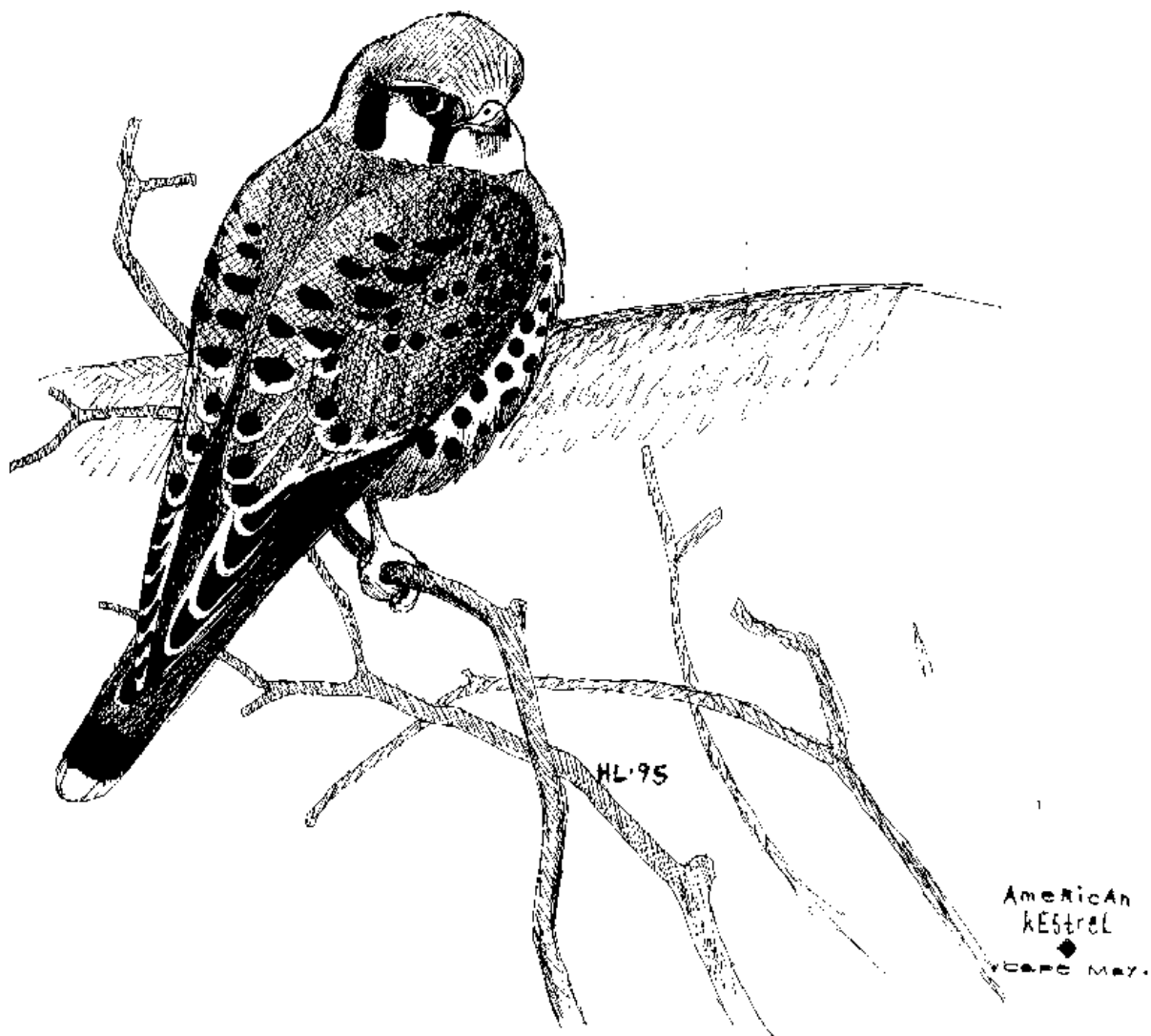
Totalårssiffran varierar: 793 - 3.358 ex. Sträcket kulminerar i mitten av sep. - till i mitten av okt. Dagsrekordet sattes den 2 okt. 1989 då 1.052 ex inräknades. Övriga observationer: 1 Brigantine 25 sep., 2 Stone Harbour 30 sep., 1 ex Port Mahon DA 2 okt., 6 sträckande + 3 rastande Chinchoteaque VA 3 okt., 1 sträckande Cape Henlopen DA 3 okt., 1 ex Great Egg NJ 7 okt., 4 sträckande + 1 rastande Jamaica Bay NY 7 okt.

I Nordamerika finns rasen *carolinensis*, som i genomsnitt är större än *haliaetus* med kraftigare mönstrat ryggsida och mörkare armpennor (Cramp 1980). Vi noterade att alla fåglar hade mörk teckning på bröstet.

54. Amerikansk Tornfalk *Falco sparvensis*
"Kapuschongtoffe"

Vid Cape May totalt 649 sträckande med en toppdag (30 sep.) då 253 ex sträckte. Övriga högre dagsnoteringar: 68 ex 28 sep., 30 ex 29 sep. och 127 ex 1 okt. (varav hälften under de första morgontimmarna). I övrigt spridda observationer.

Årssiffrorna pendlar mellan 5.872-21.828 ex vid Cape May, och de flesta passerar i slutet av sep. - i mitten av okt. Dagsrekordet sattes den 16 okt. 1970 då fullkomligt överjordiska 24.875 amerikanska tornfalkar passerade vid Cape May! Långt, långt efter kommer den andra bästa dagsnoteringen på 6.500 ex som sågs den 2 okt. 1975. Antalen har varit lägre under de senaste åren.

55. **Stenfalk** *Falco columbarius*
"Kapuschongsteffe"

Vid Cape May totalt 222 sträckande, med toppdagar 24 sep. (35 ex), 28 sep. (40 ex), 30 sep. (48 ex) och 3 okt. (52 ex).

Dessutom 1 ex den 25 sep. i Brigantine NJ, 1 ex den 30 sep. i Stone Harbour och 1 ex den 3 okt. i Chinchoteaque VA.

Totalårssiffran varierar: 889 - 2.875, och de flesta passerar i slutet av sep. - i början av okt. Dagsrekordet (286 ex - ganska blygsamt jämfört med arten ovan) sattes den 2 okt. 1986.

Rasen *columbarius* finns. Jämförd med inhemska *aeselon* större och mörkare, särskilt med mörkare undre vingtäckare, bredare ljusa stjärtband och vitaktiga handpennor (Cramp 1980, Clark & Wheeler 1987). Vi noterade särskilt att

columbarius gärna jagade sländor över vassen på bästa aftonfalksmanér.

56. **Pilgrimsfalk** *Falco peregrinus*
"Kapuschongpille"

Vid Cape May 179 sträckande, de flesta den 24 sep. då 86 ex sågs. Dessutom flera dagar med ca. 20 ex. Övriga observationer: 25 sep. 5 ex i Brigantine NJ, 30 sep. 1 ad. i Stone Harbour, 2 okt. 3 juv. i Bombay Hook DA, 3 okt. 1 ad. i Chinchoteaque VA och 7 okt. 1 ad. + 1 juv. i Jamaica Bay NY.

Årssiffrorna pendlar mellan 149-751 ex, och de allra flesta passerar i slutet av sep. - i början av okt. Dagsmax på 157 ex noterades den 3 okt. 1989. Ökande årsantal sedan 1980-talet.

Flera raser passerar: *Tundrius* (Norra Nordamerika) är mindre än andra raser.

Adult påminner om inhemska *peregrinus*, men kan ha ljusare silvergrå täckare och övergump; mörk vingframkant och stjärt, ofta i kontrast till övriga ryggsidan. Juvenil kan ha mycket ljus, brungul hjässa mot gråbrun ryggsida, men har brett, svart mustaschstreck. Buksidan ofta ljus gulbrun med smala, mörka streck. De ljusaste fåglarna påminner om *calidus*, som häckar i Nordnorge och österut (Malling Olsen 1992, 1994), men har oftast brett (kan vara smalt) svart mustaschstreck likt *peregrinus* (Clark & Wheeler 1987). *Anatum* (Nordvästra Nordamerika, häckade tidigare längre österut) är mörkare och kraftigare tecknad (även jämfört med *peregrinus* (Ratcliffe 1980). Juvenila har svartbrun ryggsida, huvudteckning som *peregrinus* (men ofta bredare, svartaktigt mustaschstreck) och breda mörka streck på buksidan.

Den individuella variationen är stor och många fåglar med *anatum*-karaktär ses vid Cape May. Huruvid dessa verkligen är *anatum* är oklart, men mycket mörka ungfåglar verka visa fler karaktärer från *anatum* än från *tundrius*. Sibleys (1993) kommentar *anatum* vid Cape May: "No recent records?"

57. Vitstrupig Vaktel *Colinus virginianus*
"Kapuschonghöna"
29 sep. 15 ex vid Cape May County Park.

58. Kustrall *Rallus longirostris*
"Större kapuschongrall"
25 sep. 1 ex vid Brigantine NJ.

59. Virginiarall *Rallus limicola*
"Mindre kapuschongrall"
30 sep. 1 ex vid Cape May Meadows.

60. Karolinasumphöna *Porzana carolina*
"Svartpannad kapuschongrall"
29 sep. 2 ex vid Cape May Meadows.

61. Amerikansk sothöna *Fulica americana*
"Kapuschongsothöna"

30 sep. 1 ad. vid Stone Harbour och 7 okt.
1 ad vid Jamaica Bay NY.

62. Amerikansk strandskata

Haematopus palliatus

"Kapuschongskata"

25 sep. 1 ex vid Atlantic City NJ, 25 sep.
69 ex vid Brigantine NJ, 30 sep. 100 ex
vid Stone Harbour, 3 okt. 37 ex vid
Chinchoteaque VA, 4 okt. 35 ex Cape May
fiskehamn, 4 okt. 268 ex vid Stone
Harbour och 5 okt. 125 ex vid Stone
Harbour.

63. Amerikansk skärfläcka

Recurvirostra americana

"Kapuschongfläcka"

7 okt. 1 ex vid Jamaica Bay NY.
Normalt vanlig vid Bombay Hook (t.ex.
175 ex den 1 okt. 1989 (Malling Olsen
1989), men hade sträckt för säsongen
innan vårt besök. Bosse Peterssons grupp
såg 119 ex här den 23 sep. (Petersson
1994).

64. Flikstrandpipare *Charadrius semipalmatus*

"Kapuschongpipare"

Nästan dagligen 1-5 ex runt Cape May.
Dessutom 35 ex Brigantine NJ 25 sep., 6
juv. Sewage Ponds, Cape May 26 sep., 1
ex Port Mahon DA 2 okt., 3 ex Bombay
Hook DA 2 okt., 3 ex Chinchoteaque VA
3 okt. och 20 ex 5 okt. Stone Harbour.
Nästan identisk med större strandpipare,
men något smalare baktill. Näbb generellt
kortare med tjockare spets - undernäbben
"droppar" neråt (Dunn 1993). I ungfågel-
och vinterdräkt är det mörka tygelstreck
smalare och något böjt, vilket ger ett
annorlunda ansiktsuttryck (Mullarney
1991). Läte: ett svartsnäppeliknande, högt
tyy-ee. Kan jämnföres med högt läte från
skrikstrandpipare eller amerikansk
tundrapipare ("Yankee-plover call!").
Proportionellt är arten ett mellanting
mellan större och mindre strandpipare,
med bulligt huvud och kort näbb, men ofta
långsmalt bakparti.

65. **Skrikstrandpipare** *Charadrius vociferus*

“Kapuschongrostgump”

Dagligen upp emot 25 ex vid Cape May. Dessutom enstaka ex vid Stone Harbour. Övriga noteringar: 2 okt. 15 ex vid Lewes - Port Mahon DA, 2 okt. 5 ex vid Port Mahon DA, 2 okt. 20 ex vid Bombay Hook DA och 3 okt. 10 ex vid Chinchoteaque VA.

66. **Amerikansk tundrapipare** *Pluvialis dominica*

“Kapuschonggråvinge”

25 sep. 1 ex vid Higbee, 27 sep. 1 sträckande vid Cape May Point, 2 okt. 13 juv. vid Bombay Hook, 3 okt. 5 ex vid Chinchoteaque VA, 4 okt. 1 juv. sträckande vid Cape May och 7 okt. 1 ex vid Jamaica Bay NY.

Arten är fåtalig vid Cape May, och ses bara i större antal i samband med kraftiga nordostvindar. Dagsmax på 108 ex noterades den 10 sep. 1975 (Sibley 1993). Fältbestämning av arten är noggrant beskrivet i litteraturen (se t.ex. Pym 1982, Dunn et. al. 1988, Fredriksson & Tjernberg 1990, Elleström 1992, Roselaar 1992, Alström et. al. 1992, Larsson 1992). Vi noterade själva följande karaktärer för juvenila fåglar: i flykten förvånadsvärt jämngrå med grå undervingar (inkl. axillarer) och buk. Mindre och slankare än ljungpipare. Fötterna sticker ej ut bakom stjärten, möjligen syns fotspetsarna (stjärten verkar då trekantig). Stående fåglar har mörk hjässa och rygg i kontrast till ljust, vitaktigt ögonbrynstreck, grå nacke och grå buksida med mörkare fläckar eller band på flankerna (sällsynt är buken gråvit och svagare tecknad). Har ofta mörk månskära framför ögat, men saknar den ibland (i ett fall på tio). Stående fågel är lik ljungpipare, men har ett mer kantigt huvud och längre vingar, som sticker tydligt ut från stjärten, “Yankee-jizzet (långsmalt bakparti orsakat av långa vingar) tydligt!

Läte vanligast ett tvåtonat *twee-ye*, ibland knappast stigande, helt olik sibirisk

tundrapipare, ganska snarlikt skrikstrandpiparens läte.

67. **Kustpipare** *Pluvialis squatarola*

“Kapuschongssvartarmhåla”

25 sep. 19 ex vid Atlantic City NJ, 25 sep. 8 ex vid Brigantine NJ, 29 sep. 70 ex och 30 sep. 90 ex vid Stone Harbour, 2 okt. 3 ex vid Port Mahon DA, 2 okt. 410 ex vid Bombay Hook DA, 4 okt. 50 ex och 5 okt. 55 ex vid Stone Harbour, 7 okt. ca 300 ex vid Jamaica Bay NY.

68. **Kustsnäppa** *Calidris canutus*

“Större kapuschongsnäppa”

30 sep. 10 ex vid Stone Harbour, 4 okt. 6 ex vid Cape May och 7 okt. 9 ex vid Jamaica Bay NY.

69. **Sandlöpare** *Calidris alba*

“Kustkapuschongsnäppa”

Vid Stone Harbour: 26 sep. 80 ex, 27 sep. 107 ex, 3 okt. 1.300 ex och 6 okt. 650 ex. 3 okt. 62 ex Chinchoteaque VA. Dessutom sedd i mindre antal vid Cape May.

70. **Sandsnäppa** *Calidris pusilla*

“Tjocknäbbad kapuschongsnäppa”

Vid Sewage Ponds, Cape May upp till 11 ex vid flera besök. Dessutom 25 sep. 119 ex vid Brigantine NJ, 3 okt. 210 ex vid Stone Harbour, 2 okt. 400 ex vid Port Mahon DA, 2 okt. 640 ex vid Bombay Hook DA och 5 okt. 1 ex vid Stone Harbour.

Känns direkt igen från dvärgsnäppa på gråtonad dräkt, större huvud och tjockare näbb (trubbigt tjock i spetsen) samt svarta ben. De som är intresserade av fältbestämning rekommenderas naturligtvis Lars Jonssons artikel i VF (Jonsson 1984). Notera att vingarna kan sticka ut ett par cm från stjärtspetsen på många sandsnäppor (egna observationer). Vaderentusiaster rekommenderas ett par dagar i området i mitten/slutet av maj; upp till 30.000 sandsnäppor har noterats kring Cape May vid denna tid (Sibley 1993), och liknande antal kan ses vid Delaware Bay (egna observationer).

71. **Tundrasnäppa** *Calidris mauri*
“Långnäbbad kapuschongsnäppa”

25 sep. 7 ex vid Brigantine NJ, 29 sep. 4 ex och 30 sep. 50 ex vid Stone Harbour, 2 okt. 400 ex vid Bombay Hook DA och 5 okt. 1 ex 1K vid Stone Harbour.

Flertalet påminner om småvuxna kärrensnappor med sina långa, böjda näbbar. Kortnäbbade fåglar påminner dock mycket om sandsnäppa. Ett "knepig" exemplar (5 okt.) bestämdes på att ryggsidan på den juvenila fågeln var ruggad till vinterdräkt (sandsnäppan ruggar först i vinterkvarteret, Jonsson 1984). Individerna i fråga hade dessutom streck över hela bröstet (sandsnäppa är vit mitt på bröstet). Tundrasnäppans huvudteckning avviker inte från sandsnäppans; flertalet tundrasnäppor i vinterdräkt har bredare ljus panna (ger ett vaket, lite skärpt utseende).

72. **Dvärgsnäppa** *Calidris minutilla*
“Dvärgkapuschongsnäppa”

24 sep. 70 ex vid Sewage Ponds, Cape May, 25 sep. 180 ex vid Brigantine NJ, 26 sep. 1 ex vid Cape May, 2 okt. 100 ex vid Bombay Hook DA och 3 okt. 5 ex vid Chinchoteaque VA.

Mindre än sand- och tundrasnäppa, och mörkare brun med ljusa ben. Juvenila påminner om juvenil småsnäppa, men bestäms på benfärgen (kan vara mörkare p.g.a. smuts), på ett jämnstreckat bröst (strecken täcker hela bröstet), svagare ljusstecknat huvud och ryggsida samt långa tertialer, som täcker nästan alla handpennor.

73. **Vitgumpssnäppa** *Calidris fuscicollis*
“Kapuschongvitgump”

2 okt. noterades 1 ex vid Bombay Hook DA.

I likhet med andra vadare talrikast vid Cape May i samband med oväder och hårda nordostvindar. Upp till 100 är sedda i sep. (särskilt i första hälften) (Sibley 1993).

Stående juvenila påminner om gulbröstad snäppa, men har mörkare rygg/ljusare

vingtäckare, gråtonat bröst och ljus näbbas (Alström 1985).

Vitgumpssnäppa är större och mer långsmal än sandsnäppa, och vingarna sticker tydligt ut bak stjärten. Adulta fåglar har tydligare mörka flankstreck.

74. **Gulbröstad snäppa** *Calidris bairdii*
“Kapuschonglångvinge”

25 sep. 1 juv. vid Brigantine NJ.

Avsevärt mer fåtalig vid Cape May än vitgumpssnäppa. Som mest har 5 ex sets, nästan bara juvenila (2 fynd av adulta, båda i augusti, enl. Sibley 1993).

Gulbröstad snäppa är större än sandsnäppa och har kraftigare och rundare huvud samt längre vingar (ser ut att ha en halv extra vinge!). Juvenil har en jämnt gulbrämad ryggsida, gulbrunt ostreckat bröst och svart näbb (tydligt underbett!).

75. **Tuvsnäppa** *Calidris melanotos*
“Kapuschongbröstad snäppa”

25 sep. 95 ex vid Brigantine NJ, 29 sep. 30 ex vid Stone Harbour, 30 sep. 3 ex vid Wetland Institute, Stone Harbour, 2 okt. 16 juv. vid Bombay Hook DA och 4 okt. 1 sträckande vid Cape May Point.

Alla tuvsnäppor vi såg var juvenila. Arten uppträder i varierande antal kring Cape May, ibland upp till 100 ex. Varierar i storlek (hanar är större än honor) från kärrensnappor till brushönestor. Den bästa karaktären är det gulbruna, streckade bröstet skarpt avsatt mot den vita buken. För fältbestämning, se Malling Olsen 1992A (med illustrationer av Hans Larsson).

76. **Kärrensnappa** *Calidris alpina*
“Kapuschongbuk”

25 sep. 105 ex vid Brigantine NJ, 29 sep.

35 ex och 30 sep. 900 ex vid Stone Harbour, 2 okt. 50 ex vid Port Mahon DA, 2 okt. 8.000 ex vid Bombay Hook DA, 3 okt. 8 ex vid Chinchoteaque VA, 4 okt. 30 ex vid Stone Harbour, 5 okt. 3 ex vid Stone Harbour och 7 okt. 85 ex vid Jamaica Bay NY.

77. **Styltsnäppa** *Micropalama himantopus*
"Kapuschonglångbena"

24 sep. 1 ex Sewage Ponds, Cape May och
25 sep. 31 ex Brigantine NJ.

Man lär kunna se upp emot 50 ex på en
dag vid Cape May under sträcktoppen i
augusti. Arten påminner om en ljusbenad,
utdragen spovsnäppa. Födosöker snarlikt
Tringa-vadare.

78. **Prärielöpare** *Tringites ruficollis*
"Kommavingad kapuschong"

25 sep. sågs 1 ex vid Brigantine.

79. **Enkelbeckasin** *Gallinago gallinago*
"Kapuschongbeckasin"

Flera dagar sågs upp till 3 ex vid Cape
May Meadows.

Nordamerikanska rasen *delicata* avviker
från inhemska fåglar på sin smalare vita
bakkant på vingen, tydligare bandade
flanker och bara 8 par stjärtpenor
(Hayman et al. 1986).

80. **Kortnäbbad beckasinsnäppa**

Limnodromus griseus

"Mindre Kapuschongproblem"

Flertalet beckasinsnäppor (obestämda
inkluderade här) bestämdes till denna art.
Det är fortfarande ett mysterium vilken av
de två arterna som är vanligast i Cape
May-regionen (Sibley 1993). Wilds (1992)
nämner att kortnäbbad beckasinsnäppa
uppträder allmänt på höststräck under
mitten av juli - okt., medan långnäbbad
beckasinsnäppa, som är ovanlig på
höststräck, ses i mitten av juli - nov.
Sträcket av adulta är i stort sett över i
slutet av aug. (Sibley 1993), varför
majoriteten av de fåglar vi sett (alla?) är
ungfåglar, som (frånsett enstaka) hade
ruggat till vinterdräkt (utom enstaka
ryggfjädrer och tertialer).

25 sep. 60 ex vid Brigantine NJ, 29 sep. 65
ex vid Wetland Institute, Stone Harbour, 2
okt. 40 ex vid Bombay Hook DA och 7
okt. 6 ex vid Jamaica Bay NY.

Fältbestämning från långnäbbad
beckasinsnäppa är något mycket svårt - i
flertalet tillfällen rentav omöjligt. Om

fågeln har "kort" *tringa*-näbb torde det röra
sej om kortnäbbad beckasinsnäppa. Om
näbben är proportionellt längre än en
enkelbeckasinnäbb, talar det för
långnäbbad beckasinsnäppa. Den senare är
dessutom en aning större med relativt
längre ben. Följande måste beaktas i
vinterdräkt: om juvenila tertialer finns kvar
(de är då fräscha) har kortnäbbad
beckasinsnäppa oregelbundet, gulbrunt
vågmonster längs ränderna, medan
långnäbbad beckasinsnäppa har jämna
ljusa ränder. Notera att:

1) båda arterna i vinterdräkt har tertialer
som långnäbbad, i sommardräkt som
juvenil kortnäbbad beckasinsnäppa.

2) Om de vita stjärtbanden är bredare än
de mörka, talar detta för kortnäbbad, men
om svart dominerar i stjärten (bara 6-8
smala, vita band) talar detta för
långnäbbad.

3) I flykten ger den kortnäbbade
beckasinsnäppas stjärt ett intryck av att
vara grå - likt färgen mellan den mörka
armen och den ljusa ryggkilen. Mörk stjärt
med i stort sett samma färg som armen
talar för långnäbbad.

4) Det nämns ofta (t.ex. Hayman et al.
1986, Alström et al. 1992) att långnäbbad
har mörkare grått bröst, väl avsatt mot ljus
buk, men denna karaktär uppvisar också
många kortnäbbade beckasinsnäppor.

Dock har ofta kortnäbbad ljust mittbröst -
likt en ljus kil mot mellangrå bröstsidor.

5) Lätet är normalt arttypiskt: kortnäbbad
har ett flertonat *tjew-tjew-tjew*, som
associerar till *Tringa*-läte (snarlikt t.ex.
gulbenors), långnäbbad har ett högre och
skärpare läte, snarlikt strandskatans (eller
roskarlens). Tyvärr är arterna ofta
tystlåtna, och det förefaller möjligt att de
kan adoptera varandras läte (R. Crossley
pers. komm.).

För närmare diskussion, också i övriga
dräkter, se t.ex. Jaramillo & Henshaw 1995,
Alström 1992, Wilds & Newton 1988.

Man kan undra varför så många
beckasinsnäppor kan artbestämmas i
Europa när det är så svårt i USA. Är
européerna lite väl snabba och missar att

tertialkaraktärerna bara håller för juvenila fåglar?

81. Långnäbbad beckasinsnäppa

Limnodromus scolopaceus

“Större Kapuschongproblem”

Den 25 sep. såg vi 1 ad. + 1 ex 1K vid Brigantine NJ.

I övrigt, se föregående art.

82. Amerikansk morkulla *Scolopax minor*

“Kapuschongmotherfucker”

Den 29 sep. såg vi 1 ex vid Cape May Meadows.

En tidig observation. Höststräcket vid Cape May kulminerar i slutet av okt - mitten nov. Dagsrekordet är 1.000 ex (skjutna!) den 6 nov. 1919.

83. Hudsonspov *Limosa haemastica*

“Svartvingad kapuschongspov”

Den 2 okt. såg vi 1 ex vid Bombay Hook DA.

Fåtalig höstgäst i området. Bosse Peterssons gäng såg 2 ex vid Bombay Hook den 25 sep. (Petersson 1994). Vid Cape May ses flest hudsonspovar i slutet av aug - början av sep. då upp till 30 ex har noterats samtidigt vid Cape May Meadows.

84. Småspov *Numenius phaeopus*

“Rostvingad kapuschongspov”

2 ex vid Bombay Hook den 4 okt.

Den nearktiska rasen (arten?) *hudsonicus* skiljer sig från nominatformen på överlägset mer kaneltonad dräkt inkl. undervingar, ljusare tygel samt mörk kanelbrun bakrygg (Hayman et al. 1986, egna observationer).

85. Större gulbena *Tringa melanoleuca*

“Större kapuschonggulbena”

Dagligen upp till 15 ex vid Cape May och 65 ex vid Stone Harbour. I övrigt sedd på ett flertal lokaler: 25 sep. 1 ex vid Great Egg NJ, 25 sep. 600 ex vid Brigantine NJ, 2 okt. 1 ex vid Port Mahon DA, 2 okt. 900 ex vid Bombay Hook DA, 3 okt. 6 ex vid

Chinchoteaque VA och 7 okt. 155 ex vid Jamaica Bay NY.

Bestäms lätt från mindre gulbena på gluttsnäppe-jizz samt mer framtungt utseende, med tjockare näbb och ljus näbbas. Sättet att söka föda påminner om gluttsnäppas. Näbben är lika lång som tarsen (Achtermann 1992). I sommarträkt har större gulbena mörka tvärband och fläckar på flankerna - mindre gulbena har mycket svagt tecknade/otecknade flanker. Båda arterna har långa vingar som på stående fåglar sticker tydligt ut bakom stjärten (“yankee-jizz”). I flykten sticker benen tydligt från stjärten, allra mest hos mindre gulbena, som i detta avseende påminner om dammsnäppa. Större gulbena har ett gluttsnäppaliknande läte medan mindre gulbena har ett högre kluckande *get-et*.

86. Mindre gulbena *Tringa flavipes*

“Mindre kapuschonggulbena”

Dagligen upp till 30 ex vid Cape May och 10 ex vid Stone Harbour. I övrigt sedd på ett flertal lokaler: 25 sep. 98 ex vid Brigantine NJ, 2 okt. 7 ex vid Port Mahon DA, 2 okt. 700 ex vid Bombay Hook VA och 7 okt. 2 ex vid Jamaica Bay NY.

I storlek som en stor grönbena men med längre ben: dammsnäppe-jizz med dennas alerta födosöksätt. Näbben tunn (aningens tjockare än en dammsnäppenäbb) och svart (sällsynt kan mindre gulbena ha ljus undre näbbas). I övrigt se text på föregående art, samt t.ex. Achtermann 1992.

87. Amerikansk skogssnäppa *Tringa solitaria*

“Ensam kapuschongsnäppa”

24-29 sep. max 5 Cape May (flertalet Higbee).

Till formen en mellanting mellan grönbena och skogssnäppa. Fågeln är inte alls så lik skogssnäppa som man kanske tror utifrån fågelböcker, utan ser närmast ut som en stor, tung drillsnäppa (M. Jonassohn, komm.). Huvudteckningen påminner om skogssnäppans, men med ännu tydligare vit ögonring. Läte ett ljus skogssnäppeläte

(eller långsam drillsnäppa): *i-yit-it*. Flyger korta sträckor med drillsnäppeaktiga, mekaniska vingslag.

88. Fläckdrillsnäppa *Actitius macularia*
“Kapuschongdrillsnäppa”

Dagligen upp till 3 ex vid Higbee, Cape May. I övrigt 1 ex den 24 sep. vid Sewage Ponds, Cape May och 1 ex vid Cape May County Park 29 sep.

Påminner mycket om drillsnäppa, men har kortare stjärt och generellt mer gråtonad ryggsida. Gråbrun haklapp som ofta är mindre än motsvarande haklapp hos drillsnäppa. Beteende drillsnäppelikt, men smyger sig ofta fram emot bytet med böjda knän likt en liten häger.

89. Willetsnäppa *Catoptrophorus semipalmatus*

“Kapuschongwillet”

25 sep. 6 ex vid Brigantine NJ, 3 okt. 1 ex vid Chinchoteaque VA och 5-6 okt. 2 ex vid Stone Harbour samt 7 okt. 3 ex vid Jamaica Bay NY.

90. Roskarl *Arenaria interpres*

“Kapuschongkarl”

26 sep. 2 ex vid Cape May Beach, 2 okt. 6 ex vid Port Mahon DA, 3 okt. 10 ex 1K vid Chinchoteaque VA, 4 okt. 18 ex vid 2nd Avenue Jetty, Cape May och 5 okt. 1 ex vid Cape May.

91. Labb *Stercorarius parasiticus*

“Kapuschongsnyltare”

27 sep. 1 juv. vid Cape May Point, 29 sep. 1 ex vid Cape May och 2 okt. 1 ljus adult vid Lewes DA.

92. Sotvingad mås *Larus atricilla*

“Kapuschongmås”

Vanlig överallt, ofta i flockar på flera hundra fåglar.

93. Trädmås *Larus philadelphia*

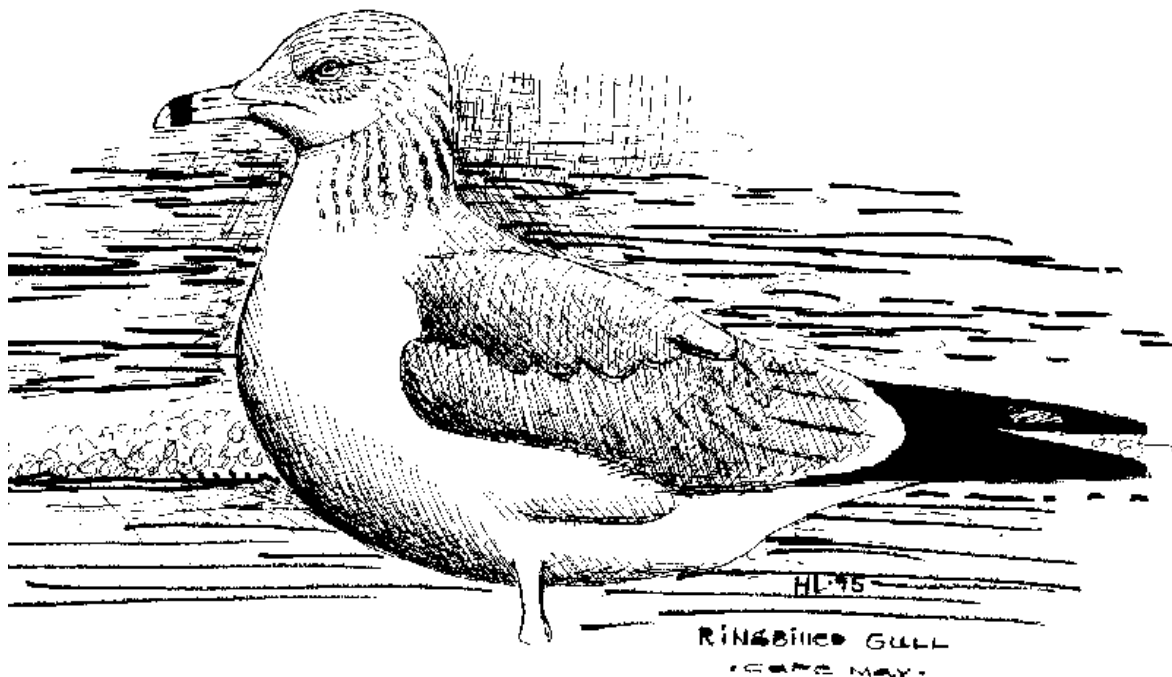
“Mindre kapuschongmås”

24 sep. 1 ex 1K vid Cape May Point, 26 sep. 1 ad. + 1 ex 1K vid Cape May Beach. Avsevärt vanligare under senhöst och vinter, ofta hundratals kring Cape May (Sibley 1993).

Påminner om liten, svartnäbbad skråttmås. Handpennor tydligt genomlysta, som på silvertärnesätt förstärker svart vingbakkant. 1K-fågeln påminner om en skråttmås med mörk inramning av vingen och grårosa ben.

94. Ringnäbbad Mås *Larus delawarensis*
“Bandnäbbad kapuschongmås”

Vanlig, fast inte alls så vanlig som sotvingad mås. Antalet 1K-fåglar ökade successivt under resan. Majoritet av 2K-fåglar vid Chinchoteaque VA 3 okt. . För bestämning, se t.ex. Malling Olsen & Larsson 1993. Ringnäbbad mås har samma form som en fiskmås, men med mer kvadratisk näbb och fylligare nacke - den ser aldrig söt ut som fiskmås! Adulta har visserligen ljusare ryggsida, men särskilt vingarne kan förefalla nästan fiskmåsmörka. Dessutom varierar storleken, och många lär bara vara fiskmåsstora. Ett fynd i Halmstad, Sverige (Cederroth 1994) betecknas av vissa som hybrid fiskmås x ringnäbbad mås, men i mitt tycke skiljer sig inte individen nämnvärt från typiska ringnäbbade måsar. Jag såg 100-talet ringnäbbade måsar omedelbart före och efter min observation av måsen i fråga i Halmstad Hamn, maj 1994, och fågeln avvek ej från typiska ringnäbbade måsar. Att ifrågasätta denna, av många sedda fågel, verkar helt oseriöst.

95. **Silltrut** *Larus fuscus*

“Mindre svartvingad kapuschongtrut”

26 sep. 1 ad. vid Sunset Beach, Cape May,
28 sep. 1 ad vid Cape May Point, 2 okt.
och 3 okt. 1 ad. vid Lewes DA och 2 okt. 1
ad. vid Bombay Hook DA.

Tillhör rasen *graellsii*. Vid Cape May
årsviss, men sällsynt - dagsmax på 3 ex.

96. **Gråtrut** *Larus argentatus* Grov
kapuschongtrut

Vanlig. Tillhör rasen *smithsonianus*.
Adulta påminner om *argentatus*, men har
ljusare ryggsida (snarlik *argenteus*).
Förstaårsfåglar avviker tydligt, då de är
mycket mörka, saknar inhemska gråtrutars
ljusa kilar över inre handpennorna och har
svart stjärt samt tydlig tvärbandning eller
flammig över- och undergump. Se t.ex.
Grant (1986) och Mullarney (1990).

97. **Havstrut** *Larus marinus*

“Större svartvingad kapuschongtrut”
Fåtalig, men daglig.

98. **Skräntärna** *Sterna caspia*
“Jättekapuschongtärna”

Dagligen upp till 10 ex vid Cape May och
5 ex vid Stone Harbour. Dessutom 25 sep.

1 ad. vid Brigantine, 3 okt. 20 ex vid
Chinchoteaque VA, 3 okt. 20 ex vid Ocean
City MA, 3 okt. 10 ad. vid Indian River
Inlet DA 3 okt. 4 ad. vid Cape Henlopen
DA.

99. **Kungstärna** *Sterna maxima*
“Större kapuschongtärna”

Dagligen oftast upp emot 50 ex vid Cape
May och 50 ex vid Stone Harbour. Dock
sågs hela 150 ex vid Cape May Beach den
7 okt. Övriga noteringar: 25 sep. 1 ex vid
Atlantic City NJ, 2 okt. 1 ad. + 2 ex 1K vid
Cape May - Lewes, 2 okt. 80 ex vid Port
Mahon DA, 3 okt. 2 ad. vid Chinchoteaque
VA och 3 okt. 30 ex vid Cape Henlopen
DA.

Påminner om “liten”, slank skräntärna,
men har rent orange näbb, ljusa undre
handpennor (med mörk linje på
vingbakkanten) och längre stjärt. I
vinterdräkt (alla adulta fåglar vi såg hade
vinterdräkt) är huvudet ljust med isolerat
svart öga och smal, svart mask bak ögat.
Lätet påminner om ett djupt kentsk tärne-
läte (Malling Olsen & Larsson 1995).

100. **Kentsk tärna** *Sterna sandvicensis*
“Sotnäbbad kapuschongtärna”

3 ex vid Brigantine den 25 sep. och 2 ex vid Cape May Point den 26 sep.
Företrädande av rasen *acuflavida*, som under normala betingelser ej går att skilja från inhemska *sandvicensis* i fält

101. **Fisktärna** *Sterna hirundo*
“Vanlig kapuschongtärna”
24 sep. 50 ex (en del adulta men flertalet juvenila) vid Atlantic City NJ, 26 sep. 8 ex (varav 3 ad. + 6 1K) vid Cape May Beach, 26 sep. och 30 sep. 1 ex vid Cape May, 3 okt. 5 ex 1K vid Indian River Inlet DA och 5 okt. 20 ex vid Stone Harbour.

102. **Kärrtärna** *Sterna forsteri*
“Ölkapuschongtärna”
Dagligen upp emot 150 ex vid Cape May och 100 ex vid Stone Harbour. Dessutom 25 sep. 210 ex vid Atlantic City NJ, 320 ex vid Brigantine NJ, 2 okt. 45 ex vid Cape May - Lewes, 2 okt. 200 ex vid Port Mahon DA, 2 okt. 300 ex vid Bombay Hook DA, 3 okt. 65 ex vid Chinchoteaque VA, 3 okt. 20 ex vid Ocean City MA, 3 okt. 300 ex vid Indian River Inlet DA, 3 okt. 40 ex vid Cape Henlopen DA och 7 okt. 226 sträckande vid Cape May Beach. Lättbestämd i vinterdräkt. Vitt huvud med svart banditmask, ljusgrå ryggsida och avstickande vit övergump. Adulta har normalt 1-2 yttre handpennor på tillväxt i sep.-okt. Anlägger vinterdräkt väsentligt tidigare än fisktärna (av vilka alla adulta var i sommardräkt).
Se Malling Olsen & Larsson (1995) för detaljer.

103. **Amerikansk Saxnäbb** *Rynchops nigra*
“Kapuschongsaxnäbb”
24 sep. 750 ex vid Atlantic City NJ, 30 sep. 200 ex vid Stone Harbour, 4 okt. 220 ex vid Cape May Fishing Harbour, 4 okt. 500 ex vid Stone Harbour, 5 okt. 163 sträckande vid Cape May (kväll), 7 okt. 30 sträckande vid Cape May Beach, 7 okt. 125 utmed vägen till New York och slutligen 7 okt. 1 ad. vid Jamaica Bay NY.

Upp till 1.200-1.500 ex är noterade samtidigt i området under hösten (Sibley 1993), men större antal sträckande (som våra observationer den 5 okt.) tillhör ovanligheterna.

104. **Tamduva** *Columba livia*
“Kapuschonggråtta”
Sedd här och där.

105. **Spetsstjärtad duva** *Zenaid macroura*
“Sorgkapuschongduva”
Dagligen upp till 100 ex, flest vid Cape May.

106. **Svartnäbbad regngök** *Coccyzus erythrophthalmus*
“Kapuschonggök”
25 sep. 1 ex vid Higbee och 28 sep. 1 ex vid Higbee.
Fåtalig vid Cape May; dagsrekordet på 10 ex noterades den 16 aug. 1982.
Bestäms lättast från gulnäbbad regngök på sin jämnfärgade svarta (eller gråa) näbb och sin nästan jämngråa stjärtundersida.

107. **Gulnäbbad regngök** *Coccyzus americanus*
“Gulnäbbskapuschonggök”
24 sep. 1 ex vid Blue Amber Motel, 28 sep. 2 ex vid Higbee och 1 okt. 1 ex vid Higbee.
Vanligare än svartnäbbad regngök vid Cape May. Dagsmax är 15 ex enl. Sibley 1993, noterat under ett flertal tillfällen i slutet av juli till i slutet av aug. Båda arterna är dock svåra att få se så sent som under vårt besök; inga regngökar sågs i månadsskiftet sep./okt. på en liknande resa 1989 (Malling Olsen 1989).
Bestäms lättast från svartnäbbad regngök på sin tvåfärgade näbb (undernäbben är gul), på att handpennorna är tydligt rosttonade, och på att stjärtundersidan har breda, vita ränder (Jonsson 1992).

108. **Virginiauv** *Bubo virginianus*
“Kapuschonguv”

29 sep. 1 ex och 6 okt. 2 ex i Cape May County Park.

Fåtalig stannfågel i Cape-May regionen. 13 par noterades 1990 (Sibley 1993). Hördes om natten vid campingplatsen under slutet av sep. 1994 (M. Henriksen pers. komm.).

109. Större falknattskärria *Chordeiles minor*

“Kapuschongskärria”

Nästan dagligen enstaka ex vid Cape May Meadows på kvällen. Hela 31 ex. vid Higbee mitt på dan den 28 sep., samt 1 ex 24 sep. och 2 ex 6 okt. vid Cape May Point.

Höstmax på 1-100 ex, noteras normalt i början av september. Efter mitten av sep. normalt upp till 10 ex per dag (Sibley 1993).

Ses olikt nattskärria ofta flygande om dagen, men är mest aktiv på kvällen, då den med sin mekaniska flykt, långa stjärt och tydligt vinklade vingor kan påminna om en liten, kort- och bredvingad ängshök. Vingföring mekanisk, likt klykstjärtad stormsvala eller svarttärna. Arten karakteriseras således av en ganska unik kombination av olika, exklusiva arter.

110. Skorstensseglare *Chaetura pelagica*

“Kapuschongseglare”

Vid Cape May noterades sträckande skorstensseglare: 24 sep. 3 ex, 29 sep. 7

ex, 30 sep. 2 ex, 4 okt. 2 ex och 6 okt. 2 ex.

Sträcket kulminerar från aug.- början av sep. Dagsrekordet på 265 ex noterades den 3 sep. 1986.

Jämfört med palearktiska seglare påminner arten mest om en jämnsvart stubbstjärtseglare.

111. Rubinkolibri *Archilochus colubris*

kapuschongkolibri

29 sep. 1 ex och 30 sep. 1 ex vid Higbee. Sträcket kulminerar i slutet av aug. - i början av sep. (adulta före juvenila). Dagsmax lär vara 35 ex och noterades 31 aug. 1986.

112. Bälteskungsfiskare *Ceryle alcyon*

“Kapuschongfiskare”

Dagligen upp till 5 ex vid Cape May.

Dessutom spridda obsar.

113. Guldspett *Colaptes auratus*

“Kapuschongflicka”

Dagligen vid Cape May, särskilt vid Higbee, där flest noterades den 30 sep. (175 ex), 1 okt. (300 ex) och 5 okt. (51 ex). Störst antal fram på morgonen (genomsträckande fåglar).

Ofta talrik på sträcket, särskilt i månadskiftet sep./okt. Dagsmax mer än 5.000 ex noterades den 13 okt. 1991 (Sibley 1993).

114. **Karolinaspett** *Melanerpes carolinus*
"Kapuschongsspett"

Vid flera tillfällen 1 - 7 ex i Cape May County Park. För övrigt 1 ex vid Cold Springs 28 sep., 1 ex vid Higbee 1 okt. och 1 ex vid Bombay Hook DA 2 okt. Arten är knuten till ek. Endast 3 par är inräknade i Cape May söder om Cape May-kanalen.

115. **Rödhuvad hackspett** *Melanerpes erythrocephalus*

"Röd kapuschongsspett"
29 sep. och 1 okt. 1 ex 1K vid Higbee, 6 okt. 2 ex i Cape May County Park. Häckar i ekskog, i trakten sydligast vid Cape May County Park, där den är stannfågel. Sällsynt på höststräcket vid Cape May, i genomsnitt 8 per höst (Sibley 1993).

116. **Gulbröstad savspett** *Sphyrapicus varius*

"Kapuschongavsugare"
29 sep. - 6 okt. nästan dagligen runt Cape May (flertalet vid Higbee). Totalt 11 ex, flest den 30 sep. och den 6 okt. med 3 ex per dag. Dessutom 1 ex vid Jamaica Bay NY den 7 okt. Sträcket vid Cape May kulminerar slutet av sept - mitten av okt. Dagsrekordet på 60 ex sattes den 1 okt. 1974.

117. **Dunspett** *Picoides pubescens*
"Tonåringskapuschongsspett"

Flera dagar 1 - 2 ex vid Higbee och upp till 3 ex i Cape May County Park. Dessutom 1 ex vid Blue Amber Motel den 26 sep. och 4 ex vid Bombay Hook DA den 2 okt.

118. **Hårspett** *Dendrocopus viliosus*
"Vuxen kapuschongsspett"

25 sep., 29 sep. och 1 okt sågs 1 ex per dag vid Higbee. 6 okt. 5 ex vid Higbee och Cape May County Park. Mer fåtalig än dunspett; bara 2-3 par söder om Cape May-kanalen.

119. **Grå nordtyrann** *Sayornis phoebe*
"Kapuschongstyrann"

Totalt 52 ex, vanligast vid Higbee. Första veckan endast 5 ex., och andra veckan upp till 12 ex på en dag (5 okt.). Den 2 okt. sågs 4 ex vid Bombay Hook DA, den 3 okt. 1 ex vid Chinchoteaque VA och den 7 okt. 6 ex vid Jamaica Bay.

120. **Dvärgempid** *Empidonax minimus*
"Liten kapuschongpid"

1 ex vid Blue Amber Motel den 24 sep. och 1 ex vid Higbee den 1 okt. Sträcket kulminerar i månadsskiftet aug./sep. Dagsrekordet på 40 ex sattes den 29 aug. 1982. Detta är den minsta *Empidonax*-arten. Den har relativt större och rundare huvud än andra snarlika arter, samt tydlig ljus ögonring. Den har också två breda, ljusa vingband samt tydliga ljusa tertialränder. Läte: *whit* (Kaufman 1990).

121. **Pil-/Alempid** *E. trailii/alnorum*
"Kapuschongpid" sp.

24 sep. 3 ex, 25 sep. 1 ex, 26 sep. 1 ex, 28 sep. 4 ex, 29 sep. 1 ex och 1 okt. 2 ex vid Higbee. Pilempid är den vanligaste av de två arterna vid Cape May (förhållandet 5:2 enl. Sibley 1993). Sträcket pågår till slutet av sep. Dagsmax: 35 ex den 29 aug. 1982. De två arterna är extremt svåra att skilja. Båda har trekantigt (grå flugsnapparaktigt) huvud, bred näbb med ljus undernäbb, lång handpenneprojektion, vit strupe, olivbrun ryggsida (alempid är i genomsnitt gråast på ryggen), varierande ljus ögonring (pilempid har ofta svagast ring) och måttligt tydliga ljusa vingband. Lätena skiljer sej dock: alempid har ett kort *kep*, pilempid ett mera fylligt *whit* (Kaufman 1990). Således är det lätena som gäller - och de fåglar vi såg var knäpp tysta.....

122. **Östlig pivityrann** *Contopus virens*
"Kapuschongpivare"

Sedd i stort sett dagligen 28 sep. - 6 okt. Totalt 20 ex, flest 28-29 sep. (då 10 ex sågs) vid Higbee. Dessutom 1 ex vid Bombay Hook DA 2 okt.

123. **Berglärka** *Eremophila alpestris*
"Kapuschonghornlärka"

2 okt. sågs vi 70 ex på ett fält nära
Bombay Hook DA.

124. **Backsvala** *Riparia riparia*
"Kapuschongbrunsvala"

Totalt 11 sträckande runt Cape May, flest
30 sep. då 7 ex. noterades.

Ganska fåtalig. Dagsmax på 250 ex sattes
31 juli 1986.

125. **Nordlig kamvingsvala**

Stelgidopteryx serripennis

"Kapuschongkamvinge"

24 sep. 1 ex och 30 sep. 8 ex sträckande
vid Cape May.

Sträcket kulminerar i slutet av juli - mitten
av aug. Toppnoteringen på 50 ex sattes
den 31 juli 1986. Påminner om en
jämnbrun backsvala.

126. **Trädsvala** *Tachycineta bicolor*

"Svärmkapuschongsvala"

Mycket vanlig, ofta i enorma flockar. 25
sep. såg vi 18.000 ex vid Atlantic City NJ.
Imponerande 50.000 ex uppskattades 4
okt., varav ca. 20.000 sträckande och
resterande rastande (sågs i alla fall senare
på kvällen vid Cape May Meadows).

Andra stora dagar: 30 sep. 2.300
sträckande, 5 okt. 5.000 sträckande och 6
okt. 2.000 sträckande

Normalt ligger dagsmax på ca. 20.000,
men den 4 okt. 1987 sågs 110.000
trädsvalor i hela Cape May County. Alltså
samma datum som för de enorma flockar
vi såg. Ännu större antal (500.000)
noterades 30 sep. - 1 okt. 1974.

127. **Ladusvala** *Hirundo rustica*

"Kapuschongsstjärtad svala"

Totalt 16 ex sträckande vid Cape May
Point med upp till 4 per dag.

Sträcket kulminerar i aug. - början av sep.
Dagsmax (minst 600 ex) noterades den 11
sep. 1991, fast det finns en betydligt högre
siffra på 2.520 ex noterat den 30 aug.
1935.

128. **Stensvala** *Hirundo pyrrhonota*
"Kapuschonggumpad svala"

Totalt 17 ex, de flesta den 30 sep. då 8
sträckte vid Cape May Point.

Förekommer i varierande antal vid Cape
May. Dagsmax på 70 ex noterat den 15
sep. 1986 (Sibley 1993).

129. **Amerikansk sidensvans** *Bombycilla*
cedrorum

"Kapuschongsvans"

Noterad under sex dagar, de flesta den 30
sep. (371 ex) och 1 okt. (221 ex)
sträckande vid Higbee. Annars i
småflockar på upp till 20 ex.

Sträcket är tidigare än inhemska
sidentsvansars, och dagsmax med tusentals
fåglar sattes den 31 augusti 1988.

Uppträder likt sidensvans invasionsartat.

130. **Kärrgårdsmyg** *Cistothorus palustris*

"Kapuschongsumpsmyg"

Upp till 3 dagligen vid Cape May
Meadows. Övriga obsar: 25 sep. 1 ex vid
Brigantine och 2 okt. 1 ex vid Bombay
Hook.

131. **Karolinagårdsmyg** *Thryothrus*
ludovicianus

"Stor kapuschongmyg"

Dagligen upp till 15 fåglar runt Cape May,
flest vid Higbee.

Sjungande fåglar är ett typiskt inslag vid
Higbee på morgnarna.

132. **Husgårdsmyg** *Troglodytes aedon*

"Brun kapuschongmyg"

Nästan dagligen 1 - 6 okt. , flest 5 okt. (7
ex) och 6 okt. (3 ex) vid Higbee. Dessutom
3 okt. 1 ex vid Chinchoteaque VA.

Något större än gårdsmyg med längre
stjärt och svagare band på flankerna
(National Geographic 1983). Båda arterna
är sena genomsträckare vid Cape May och
kulminerar i slutet av okt.

133. **Gårdsmyg** *Troglodytes troglodytes*

"Kall kapuschonggårdsmyg"

3 okt. 2 ex vid Chinchoteaque VA och 6
okt. 1 ex vid Cape May Point.

134. **Nordlig härmtrast** *Mimus*

polyglottus

“Kapuschongshärmtrast”

Dagligen upp till 15 ex vid Higbee och spridd runt omkring. Normalt dagens första art, då 1-2 sjöng aktivt från tidig morgon vid Blue Amber Motel.

135. **Rödbrun härmtrast** *Toxostoma*

rufum

“Kapuschongrosttrast”

Flertalet dagar 1-5 ex (8 ex den 27 sep.) vid Higbee och runt omkring.

Stannfågel.

136. **Kattfågel** *Dumetella catarinae*

“Kapuschongkisse”

Dagligen upp till 15 ex vid Cape May, vanlig t.ex. vid Higbee där hela 25 ex sågs den 1 okt.

Förstaintrycket är en storvuxen svarthättehane med längre stjärt och rostbrun undergump. Livgivande inslag under småfågelobsarna!

137. **Östsialia** *Sialis sialis*

“Kapuschongblåfågel”

Vid Cape May County Park sågs 20 ex den 29 sep. och 10 ex den 6 okt.

Nu mera svår att se vid Cape May County Park, då golfbanan (där de håller till) numera är avstängd för allmänheten. Som synes lyckades vi se arten ändå, trots lagar och förordningar....

Vid själva Cape May har den ej observerats under vare sig resan 1989 (Malling Olsen 1989) eller under denna resan 1994, men den kan vara talrik under nov. - dec. Dagsmax på hela 2.500 ex noterat den 13 nov. 1992.

138. **Fläckskogstrast** *Hylocichla*

mustelina

“Kapuschongfläcktrast”

29 sep. 1 ex vid Cape May County Park, 1 okt. 1 ex vid Higbee, 6 okt. 1 ex vid Cape May County Park.

Den mest lättbestämda skogstrasten: större än andra arter med rostbrun ryggside,

tydlig vit ögonring och distinkta fläckar på vitt bröst.

Fåtalig vid Cape May, i genomsnitt 20 per höst. Dagsmax: 20 ex den 23 sep. 1983.

139. **Beigekindad skogstrast** *Catharus*

ustulatus

“Brunkindad kapuschongtrast”

Totalt 12 ex, varav spridda obsar på 1 - 2 ex under flera dagar vid Higbee, samt 2 ex 26 sep., 1 ex den 29 sep. och 3 ex den 6 okt. vid Cape May County Park.

Ganska fåtalig vid Cape May, de flesta i slutet av sep. Dagsmax: 60 ex den 22 sep. 1988.

Påminner om gråkindad skogstrast, men har beige tygel, örontäckare och bröst samt tydlig ljus ögonring. Ryggside är olivbrun (snarlik taltrastens ryggfärg). För bestämning av denna samt andra *Catharus*-trastar, se t.ex. Alström 1991, Bradshaw & Dowdall 1993, Curson & Lewington 1994.

140. **Gråkindad skogstrast** *Catharus*

minimus

“Gråkindad kapuschongtrast”

Totalt 8 ex. Den 26 sep., 30 sep. och 4 okt. sågs 1 ex vid Higbee per dag. 1 ex den 26 sep. och minst 5 ex den 6 okt. vid Cape May County Park.

Sträcket kulminerar i slutet av sep. - början av okt, och dagsmax (25 ex) sattes den 23 sep. 1983.

Påminner om liten, grå taltrast med mörkt tygelstreck, måttligt ljus ögonring, gråtonade örontäckare samt brungrå ryggside. Har varierande mörkt mustachstreck och mörkgrå fläckar över bröstet, som kan nå främsta delen av flankerna.

Arten (tidigare ras) **Bicknell' s Trast** är mycket svår att skilja från gråkindad skogstrast, men har rosttonad stjärt och handpennor, och generellt ljusare näbb (det ljusa når övernäbben). Det är oklart vilken inbördes fördelning de olika arterna har vid Cape May (Sibley 1993).

141. **Rostskogstrast** *Catharus fuscescens*

“Roststjärtad kapuschongstrast”

Vid Higbee 1 ex vardera den 30 sep. och 4 okt. I övrigt: 3 okt. 1 ex vid Chinchoteaque VA och 6 okt. 1 ex vid Cape May County Park.

Den tidigast sträckande *Catharus*-trasten vid Cape May, och den talrikaste.

Dagsmax ligger på hela 400 ex och är satt den 4 sep. 1980.

Huvudteckningarna är svaga och arten saknar tydlig ljus ögonring. Bröstfläckarna (på gulbrun bakgrund) är svagare än på grå- och beigekindad skogstrast. Ryggsida rostbrun.

Nästan dagligen sågs 1-5 **obestämnda *Catharus*-trastar**. Riktigt bra ställen för skogstrastar tycks vara buskageridån längs staketet mot golfbanan i Cape May County Park, samt inne i dungarna i Higbee (det är inte så många man kan gå in i - men gediget slit i rätt biotop ger nästan alltid skogstrast!)

142. **Vandringstrast** *Turdus migratorius*
“Kapuschongrostbuk”

Vanlig. Flest vid Cape May den 24 sep. (115 ex), 4 okt. (110 ex) och 6 okt. (100 ex).

Dessutom spridda obsar av enstaka individer och småflockar.

Närmast jänkarnas motsvarighet till björktrast. Sträcket kulminerar i okt. Dagsmax: 15.000 ex noterat den 24 okt. 1935.

143. **Rödkronad kungsfågel** *Regulus caledula*

“Kapuschongkungsfågel”

Vid Cape May sedd från 1 okt., med dagsmax (20 ex) den 6 okt. Dessutom 5 ex vid Chinchoteaque den 3 okt. och 1 ex vid Blue Amber Motel den 7 okt.

Sträcket vid Cape May börjar i mitten av sept, och kulminerar i mitten av okt. - i början av nov. Dagsmax: ett tusental ex den 30 okt. 1988.

144. **Gulkronad kungsfågel** *Regulus satrapa*

“Gulkronad kapuschongkungsfågel”

3 okt. 15 ex vid Chinchoteaque. 4 - 6 okt. 1-3 ex dagligen vid Higbee.

Sträcket i stort sett identiskt med rödkronad kungsfågels, även här dagsmax den 30 okt. 1988 med ett tusental ex. Arten påminner om brandkronad kungsfågel, men är till formen mer snarlik en mindre *phylloscopus*.

145. **Blågrå myggsnappare** *Polioptila caerulea*

“Kapuschonggråsnappare”

Nästan dagligen 1 - 4 ex vid Higbee. 4 okt. 2 ex vid Cape May Point.

Tidig genomsträckare. Sträcket kulminerar i slutet av aug. - början av sep. Dagsmax är 123 ex noterat den 22 aug. 1988.

146. **Karolinatita** *Parus carolinensis*

“Kapuschongmes”

Nästan dagligen vid Higbee och Cape May County Park. Upp till 20 noterade dagligen.

147. **Östlig gråtita** *Parus bicolor*

“Ful kapuschongmes”

Nästan dagligen obsar vid Higbee och Cape May County Park. Upp till 15 noterade dagligen.

148. **Brunhuvad nötväcka** *Sitta pusilla*

“Brunhättad kapuschongnötväcka”

3 okt. 3 ex vid Cape Henlopen DA. Nordgränsen för artens utbredning i regionen går exakt här. Vid Cape May är arten aldrig anträffad.

149. **Vitbröstad nötväcka** *Sitta carolinensis*

“Liten kapuschongnötväcka”

Dagligen upp till 4 ex i Cape May County Park.

En av de arterna man får åka en bit efter. Vid själva Cape May noteras i genomsnitt bara 2 ex per höst (Sibley 1993).

150. **Amerikansk trädkrypare** *Certhia americana*

“Kapuschongträdkrypare”

3 okt. 3 ex vid Chinchoteaque VA, 3 okt. 1 ex vid Cape Henlopen VA, 4 okt. 1 ex vid Cape May Point, 4 okt. 1 ex vid Higbee, 6 okt. 3 ex vid Blue Amber Motel, 6 okt. 1 ex vid Higbee.

Sträcket kulminerar i slutet av sep. - mitten av okt. Dagsmax: 100 ex den 30 sep. 1923. Påminner om trädkrypare, men har något svagare ögonbrynstreck samt gråbrun anstrykning på flankerna och svagt gråtonad buk. Man kan säga att den närmast påminner om flertalet europeiska fågelguiders illustration av trädgårdsträdkrypare.

151. **Blåskrika** *Cyanocitta cristata*
"Kapuschongskrika"

Vanlig, observerad dagligen i småflockar (familjgrupper?), men 5 okt. gjorde 42 sträckförsök vid Cape May Point. Förmodligen en del genomsträckare. Vid Cape May uppträder arten invasionsartat emellanåt, flest i slutet av sep. - i mitten av okt. Dagsmax: 5.000 ex den 5 okt. 1988. Invasionsuppträdandet påminner om nötskrikans, men den har ett bredare nischval och är t.ex. en vanlig trädgårdsfågel. Wilds (1992) sammanfattar artens uppträdande i östra USA med orden "hard to avoid except in entirely treeless areas". Med sitt säregna beteende och sin vackra dräkt tycker vi att arten är ett trevligt inslag - något genuint amerikanskt, likt *whoppers*, *steel-guitar* och *bourbon-whisky*.

152. **Amerikansk kråka** *Corvus brachyrhynchos*
"Kapuschongkråka"

Vanlig, ofta i flockar på hundratals. Flest sågs den 25 sep., 1.100 i flock nära Brigantine NJ. Påminner helt och alldeles om svart kråka. Detaljer i karaktärerna ej granskade; där finns roligare fåglar att studera.

153. **Fiskkråka** *Corvus ossifragus*
"Fiskkapuschongfågel"

Mindre antal (upp till 10) vid Stone Harbour och Cape May County Park.

Nästan identisk med amerikansk kråka, men med kortare näbb och annorlunda läte (ljust, likt leksaksdjur). Ser man en ovanligt kortnäbbad kråka som låter som ökentrumpetare är saken klar! Svårskådad vid själva Cape May, största antalet i området har inräknats vid övernattningsplatsen vid Stone Harbour Bird Sanctuary, där upp emot 5.000 ex noterats.

154. **Stare** *Sturnus vulgaris*
"Kapuschongstare"

Vanlig i flockar, uppträdandet jämförbart med i Sverige. Introducerad till New York under 1870-talet, och snabbt spridd på hela Nordamerikanska kontinenten.

155. **Gråsparv** *Passer domesticus*
"Kapuschonghussparv"

Vanlig. I likhet med stare introducerad, och snabbt spridd på hela Nordamerikanska kontinenten.

156. **Östlig drillvireo** *Vireo gilvus*
"Sångkapuschongvireo"

26 sep. 1 ex vid Higbee. Sällsynt, i snitt 8 ex per höst (Sibley 1993), dock med tidvisa "inflöden", t.ex. 10 ex 2 sep. 1992 och 8 ex 12 sep. 1992. Sträcket kulminerar under slutet av aug. - mitten av sep. Senaste datum vid Cape May är 30 sep. En kontrastlös, ljus vireo, mindre än rödögd vireo och mer sångarlikt med svagare, ljus ögonbrynstreck; saknar mörka hjässidor och mörkt ögonstreck, vilket gör att ögonbrynstrecket inte framhävs. Båda ögonbrynstrecken liknar ljusa, liggande halvmånar på kinden (alltså två ljusa halvmånar över och under ögat). Halvmånarna är bredast under ögat, som i sin tur verkar "mongoliskt", med mörka partier precis framför och bakom. Men tygelns frandel är ljus. Huvudet är överlägset ljusare än andra vireoers. Ryggsidan grå till gråbrun (med svag olivtoning på manteln), buksidan vitaktig;

eventuellt gul anstrykning, kraftigast på flankerna. (Kaufman 1990, Bradshaw 1992, 1993)

157. Vitögd vireo *Vireo griseus*

“Vitögd kapuschongvireo”

Vid Higbee: 24 sep. 1 ex, 25 sep. 1 ex, 29 sep. 4 ex och 1 okt. 1 ex. Dessutom 1 ex vid Chinchoteaque VA den 3 okt.

Höststräcket passerar tämligen osett.

Dagsmax: 40 ex den 6 sep. 1981 (Sibley 1993).

En lättbestämd vireo. Bara adulta har vit iris, medan juvenila har ljusst brungrå (Pyle et al. 1987). Ögat verkar ändå ljusst i fält. På gund av ett brett, gult tygelstreck och en tjock grå näbb får arten ett närmast skogssnäppeliknande ansiktuttryck helt olikt andra liknande arter, inkl.

skogssångare. Har dessutom gulolivtonad ryggsida, två vita vingband och gula flanker.

158. Gulstrupig vireo *Vireo flavifrons*

“Gulstrupig kapuschongvireo”

Vid Higbee 26 sep. 1 ex, 27 sep. 2 ex, 29 sep. 4 ex och 30 sep. 1 ex.

Huvudsträcket pågår väl spritt fram till slutet av sep. Dagsmax är blygsamma 5 ex (Sibley 1993).

Gult bröst och två vita vingband är förstakaraktärer. Huvudet är tämligen omarkerat med gult tygelstreck till ögat, grå skuldror och olivgrön ryggsida.

159. Glasögonvireo *Vireo solitarius*

“Kapuschongglassögonvireo”

Vid Higbee 27 sep. 1 ex, 28 sep. 5 ex, 30 sep. 2 ex, 1 okt. 1 ex, 5 okt. 1 ex och 6 okt.

1 ex. För övrigt endast två obsar på andra lokaler: 1 ex vid Bombay Hook den 2 okt. och 1 ex vid Jamaica Bay NY den 7 okt.

Sträcket är senare än flera andra vireoer, toppen inträffar i mitten av okt., med dagsmax på 8 ex den 13 okt. 1991 (Sibley 1993).

Karakteristisk vireo med grått huvud och brett vitt tygelstreck till bred vit ögonring. Manteln är avstickande olivgrön. Har dessutom två vita vingband, vit buksida

och gula flanker, som blir varmare och brunare baktill (Bradshaw 1992).

160. Kanadavireo *Vireo philadelphicus*

“Filadelfiakapuschongvireo”

Sedd vid Higbee: 28 sep. 1 ex, 30 sep. 2 ex, 1 okt. 1 ex. och 1 ex 5 okt.

Sträcket kulminerar i mitten/slutet av sep.

Dagsmax: 18 ex den 21 sep. 1987 (Sibley 1993).

Påminner om rödögd vireo, men har kortare näbb, svagare huvudteckningar (saknar mörka hjässidor), svagt ljusst ögonbrynstreck bakom ögat, gult bröst (och ljusare gul buk) samt olivgrön ryggsida. Kan förväxlas med sångvireo, men har kraftigare vitt ögonbrynstreck, svart tygelstreck, grå hjässa och olivgrön rygg. Det gula på buksidan är kraftigast på bröstet.

161. Rödögd vireo *Vireo olivaceus*

“Alkiskapuschongvireo”

Dagligen vid Higbee, de högsta dagsiffror noterades den 24 sep. med 10 ex, 28 sep. med 30 ex, 30 sep. med 16 ex och 1 okt. med 30 ex. I sista veckan mer fåtalig, flest 6 okt. med 7 ex.

Sträcket kulminerar i mitten/slutet av sep. Dagsmax: 550 ex den 11 sep. 1988. En annan mycket hög siffra är 140 ex noterat så sent som den 4 okt. 1988.

Rödögd vireo är den största och mest karaktärfulla vireon. Med sitt stora, kraftigt tecknade huvud är den som en superversion av en *phylloscopus* med vitt ögonbrynsstreck. Den kraftiga, grå näbben har böjd spets. Långt, vitt ögonbrynstreck avgränsas dels av mörka hjässidor, dels av svart tygel/ögonstreck. Hjässan är ljusgrå, ryggsidan olivgrön, medan kind och buksida är gröntonat vit. Adulta har röda ögon, juvenila bruna till gråbruna (Pyle et al. 1987).

162. Guldsiska *Carduelis tristis*

“Guldkapuschongfink”

Sedd flera gånger vid Cape May Point (i synnerhet i träd längs spången genom

vassen), flest 24 sep. (20 ex) och 30 sep. (28 ex).

Sträcket kulminerar i nov. Dagsrekordet med 1.000 ex sattes den 29 nov. 1989.

163. Purpurrosenfink *Carpodacus purpureus*

“Kapuschongrosenfink”

25 sep. 1 ex 1K hane Higbee (diket).

Oregelbunden i området. Således dagsrekord med hundratals purpurrosenfinkar den 30 okt. 1988, men färre än 10 ex totalt under höstarna 1991 och 1992.

Har rosenröd anstrykning i dräkten (på den individen vi såg: på övergumpen). Näbben kraftigare än husrosenfinkens. Bestäms i övrigt bäst på lätet: ett torrt, svagt metallisk *pick* och ett fylligare *cheewee* (Kaufman 1990).

164. Husrosenfink *Carpodacus mexicanus*

“Tortillakapuschongfink”

Dagligen upp emot 10 ex på flera lokaler, oftast parvis - t.ex. vid Blue Amber Motel och Stone Harbour.

Relativ nykomling vid Cape May, eftersom första observationen är från 1964.

En viss sträckrörelse noteras (bara vissa år?) med dagsmax på flera hundra (Sibley 1993).

Hanen är röd (som en hane mindre korsnäbb). Näbben är kort och hög. Gråspavsliknande läte.

165. Svartvit skogssångare *Mniotilta varia*

“Kapuschongpyjamassångare”

Dagligen vid Higbee. Dagar med högst antal: 28 sep. 35 ex, 29 sep. 20 ex, 30 sep. 28 ex och 1 okt. 30 ex.

Sträcket kulminerar i första hälften av sept, och dagsmax är 330 ex noterat den 7 sep. 1988.

En lättbestämd skogssångare, både med påfallande svart/vit-streckad dräkt och sitt speciella nötväcke beteende, fågeln **kryper** mestadels omkring på trästammar. Den strecktiga svart/vita dräkten får det till att

se ut som om fågeln bar pyjamas! Adult hane är kraftigast tecknad med svarta örontäckare, tygel och strupe (på hösten vitfläckig) samt breda, sammanhängande svarta streck på hela den vita buksidan. Adult hona har ljus tygel och örontäckare, samt vit strupe. Mörka streck på buksidan mera som spridda mörka längsfläckar. Ung hane påminner om adult hona men har svartare och fler streck på flankerna samt tydligare svart/vit streckning på ryggidan.

Ung hona har gulbrun anstrykning på ansikte och buksida, bara svaga grå flankstreck. Ansiktet ljust mot de svart/vita hjässtrecken.

166. Gulvingad skogssångare *Vermivora chrysoptera*

“Gulvingad kapuschongssångare”

28 sep. 1 ex vid Higbee.

Fåtalig med i genomsnitt 20 ex per säsong, flest i slutet av aug. med dagsmax på blygsamma 5 ex.

Gråaktig med brett gult fält på täckarna. Hanen har svart mask och strupe, honan är gråaktig.

167. Blåvingad skogssångare *Vermivora pinus*

“Blåvingad kapuschongssångare”

27 sep. 1 ex, 28 sep. 4 ex och 29 sep. 1 ex vid Higbee.

Sträcket kulminerar i mitten av aug.

Dagsmax: 65 ex noterat den 16 aug. 1988.

Enligt Sibley (1993) 30 gånger så vanlig som gulvingad sångare vid Cape May.

Gul sångare med olivgrön rygg, smalt svart streck från tygel och genom ögat samt blågrå vingar med två vita vingband. Hybridiserar med gulvingad skogssångare (se t. ex Curson et al. 1994). Hybrid typ "Brewster's Warbler" påminner om gulvingad skogssångare, men har gula inslag på undersidan (särskilt på bröstet) samt i pannan och blåvingads ansikte, i genomsnitt ses 4 ex per höst. Hybrid typ "Lawrence's Warbler" påminner om blåvingad skogssångare, men har gulvingads ansiktsteckningar. I genomsnitt

ses 1 ex per höst, men 1992 sågs t.ex. 3 ex (Sibley 1993).

168. Tennesseekogssångare *Vermivora peregrina*

“Jack Daniel' s skogssångare”

30 sep. 2 ex och 1 okt. 7 ex vid Higbee.

Sträcket kulminerar i slutet av aug. - början av sep. Dagsmax: 250 ex den 11 sep. 1988.

Påminner om *phylloscopus*, men har mörk näbb, smala, ljusa vingband och ljusa partier i stjärten.

169. Nashvilleskogssångare *Vermivora ruficapilla*

“Country & Western skogssångare”

En del obsar vid Higbee: 24 sep. 1 ex, 28 sep. 8 ex, 29 sep. 2 ex, 30 sep. 1 ex och 1 okt. 2 ex. Dessutom 1 ex i

“naturbokhandelns” trädgård vid Lily Lake den 28 sep.

Fåtalig sträckgäst, flest i första hälften av sep. Dagsmax: 18 ex den 11 sep. 1988.

En rätt kontrastlös sångare med olivgrön översida, gul undersida och bred ljus ögonring.

170. Messångare *Parula americana*
“Slagordsskogssångare”

Dagligen vid Higbee och här & där på andra lokaler. Dagar med högst antal: 28 sep. 100 ex, 29 sep. 25 ex, 30 sep. 20 ex och 1 okt. 40 ex. För övrigt 2 okt. 5 ex vid Bombay Hook DA och 3 okt. 5 ex vid Chinchoteaque VA. Under sista veckan endast upp till 6 dagligen vid Higbee.

Sträcket kulminerar i mitten av sep. - i början av okt. Dagsmax ligger på mer än 200 ex den 4 okt. 1988.

En härlig liten fågel med mesbeteende. Omisskännlig! Ryggsidan grå med avstickande olivfärgad mantel, ljusgrå buksida med gul anstrykning på bröstet och grått ansikte med ljusa bågar över och under ögat. Har två vita vingband.

Adult hane har gul strupe samt bröst (orangetonad nederst), mörk fläck mitt på bröstet och svart tygel. Ung hane har ljusare ansikte (med tygeln lika grå som

ansiktet) och saknar svart fläck mitt på bröstet. Adult hona påminner om adult hane, men har jämn gul strupe och bröst samt svagare olivgrön mantel. Ung hona har ljust ansikte och svag gul anstrykning på strupen.

171. Gul skogssångare *Dendroica petechia*

“Gul kapuschongssångare”

Vid Higbee 3 ex den 24 sep. och 2 ex den 30 sep. För övrigt 1 ex vid Cape May Point den 24 sep. och 1 ex vid Cape May Meadows den 30 sep.

Sträcket kulminerar i första hälften av aug. Dagsmax: 200 ex den 8 aug. 1989.

Helt gul, hanen med orange streck på flankerna. Honan har svagt guloliv anstrykning på hjassa och ryggsida.

172. Brunsidat skogssångare *Dendroica pensylvanica*

“Stor kapuschongssångare”

Noteringar vid Higbee: 28 sep. 6 ex, 29 sep. 3 ex, 30 sep. 3 ex och 1 okt. 2 ex.

Dessutom 1 ex i “naturbokhandelns” trädgård vid Lily Lake den 28 sep. och 2 ex. vid Cape May Point 6 okt.

Sträcket kulminerar i månadsskiftet aug./sep. Dagsmax: 40 ex den 30 aug. 1992.

Följande gäller för fåglar i sommardräkt: Adult hane har svarta streck genom ögat och mustacher kombinerat med kastanjebruna flanker. Ryggsidan är streckad i svart och gult. Hjässan är gröngul. Kind och buksida gråvit. Har två breda vita vingband. Adult hona påminner om dämpat tecknad hane med svagare huvudeckningar och smalare, ljusare bruna flankstreck. Ungfåglar har ljust, olivgrått ansikte med smal vit ögonring, olivgrön ryggsida och smalare olivtonade vita vingband. De fåglar vi såg hade ruggat till vinterdräkt, då de adulta fåglarna närmast liknar ungfåglar, bortsett från att flankteckningen kvarstår.

173. Blåvit skogssångare *Dendroica cerulae*

“Konsumskogssångare”

26 sep. 1 ad. hane i Cape May County Park.

Sällsynt, bara i snitt 5 per höst vid Cape May, flest i första hälften av aug. Det senaste datum arten är observerad runt Cape May är 27 sep., endast en dag senare än vår observation (Sibley 1993).

Hanen har blågrå ryggsida och ansikte, två vita vingband, vit buksida och breda svarta flankstreck. Honan är ljusare grå med ljus ögonbrynstreck och beigetonad buksida med smala, grå flankstreck. Ung hane påminner om adult hona, men har blåtonad grå ryggsida och distinktare grå flankstreck på vit buksida. Ung hona olivgrön med ljust ögonbrynstreck och två breda, vita vingband.

174. **Blåryggad skogssångare** *Dendroica caerulescens*

“Vitvingad kapuschongssångare”

Nästan dagligen 1 - 8 ex vid Higbee, dock 14 ex den 28 sep. och 8 ex 30 sep.

Talrik i slutet av aug. - mitten av sep.

Dagsmax på mer än 1.000 ex noterat den 12 sep. 1992 och 500 ex den 31 aug. 1988.

Arten har vit "flugsnapparfläck" vid basen av handpennorna. Adult hane

(omisskännlig!) har gråblå ryggsida och hjässa, svart rand på flanken och vit buksida. De gamla hanarna är vackra djur! Adult hona har mörkt gråbrun ryggsida, smalt, men tydligt vitt ögonbrynstreck, vit båge under ögat och beigebrun buksida. Ung hane påminner om adult hane men är mattare med svartaktiga pannor (blåaktiga hos adult). Ung hona påminner om adult hona men har svagare ljus vingfläck och huvudteckningar.

175. **Tallskogssångare** *Dendroica pinus*

“Tallkapuschongssångare”

Observationer i Cape May County Park:

26 sep. 2 ex, 29 sep. 3 ex och 6 okt. 1 ex.

Dessutom, lite oväntat, 2 ex i

“naturbokhandelns” trädgård vid Lily Lake den 28 sep.

Stannfågel i tallskogar, varför man nästan **måste** ta sig till County Park för att hänga

in den arten. Vid Cape May itself bara i genomsnitt 6 ex per höst.

En ganska kontrastlös sångare med olivgrön ryggsida och gul undersida, samt två vita vingband. Hanen är kraftigast tecknad och har svart tygelstreck samt svaga gråaktiga streck över bröstet.

176. **Grönryggad skogssångare**

Dendroica virens

“Citronärlekapuschongssångare”

De flesta dagar 1 - 4 ex vid Higbee. Dock fler vissa dagar: 28 sep. 18 ex, 29 sep. 10 ex och 30 sep. 20 ex.

Sträcket kulminerar i andra halvan av av sep. Dagsmax: 180 ex den 11 sep. 1988.

En mycket snygg fågel med

"citronärleansikte", två vita vingband (på svart vinge) och olivgrön ryggsida samt varierande mörka flankstreck. Adult hane har gulaktigt ansikte, svart strupe ner på bröstet samt breda, svarta flankstreck.

Honan påminner om hanen, men är svagare tecknad och har ljus strupe.

Ungfåglar (särskilt honor) är svagare tecknade med smala, vita vingband och svagare flankstreck.

177. **Orangestrupig skogssångare**

Dendroica fusca

“Svartbrännad kapuschongssångare”

Observationer vid Higbee: 28 sep. 2 ex, 29 sep. 1 ex, 30 sep. 2 ex och 1 okt. 1 ex.

Dessutom 1 ex i “naturbokhandelns” trädgård vid Lily Lake den 28 sep.

Sträcket kulminerar i slutet av aug. - i mitten av sept. Dagsmax: 65 ex den 29 aug. 1982.

Har gult ögonbrynstreck, två breda, vita vingband och mörka flankstreck. Adult hane i sommardräkt har orange strupe, tydliga gula/svarta huvudteckningar och svartgrå rygg med ljus linje på skulderna. Adult hona (och hane i vinterdräkt) har varmt gul strupe och mattare huvudteckningar. Ung hona svagast tecknad med beige anstrykning på buksidan, beige ögonbrynstreck samt svaga, grå flankstreck.

178. **Prärieskogssångare** *Dendroica discolor*

“John Wayne’ s kapuschongskogssångare”
Observationer vid Higbee: 24 sep. 1 ex, 29 sep. 1 ex och 1 okt. 3 ex.
Ganska fåtalig på sträcket, som kulminerar i slutet av aug. - i mitten av sept.
Dagsmax: 30 ex den 11 sep. 1988.
En gul sångare med olivgrön ryggsida, svaga, ljusa vingband och mörka flankstreck. Adult hane i sommardräkt har smala, svarta huvudstreck samt rosttoning på skuldror och sadel. Adult hona (och hane i vinterdräkt) har svagare huvudteckningar och flankstreck. Ung hona är svagast tecknad med vitgrå ögonbrynstreck (till ögat) samt ljus fläck under ögat.

179. **Brunkindad skogssångare**

Dendroica tigrina

“Cape May kapuschongskogssångare”
24 sep. 1 ex vid Blue Amber Motel + 1 ex vid Higbee, 30 sep. 2 ex vid Higbee, 1 okt. 4 ex vid Higbee, 6 okt. 1 ex vid Blue Amber Motel.
Trots namnet är arten inte särskilt talrik vid Cape May. Sträcket kulminerar i slutet av aug. - andra hälften av sep. Dagsmax är 180 ex noterat den 29 aug. 1982.
Brett, vitt främre vingband, tydliga flankstreck samt olivgrön övergump. Har dessutom längre och svagt böjd näbb än andra skogssångare. Adult hane i sommardräkt har rosttonat ansikte, svartaktig kalott och gul buksida med svarta streck på bröst och flanker. Adult hona är svagare tecknad, men har arttypiskt brett, vitt främre vingband.
Ansiktet är gult med olivgrå hjässa och kind. Ung hane påminner om adult hona, men är svagare gultonad. Ung hona är gråbrun med svagt främre vingband och svagt, ljust ögonbrynstreck.

180. **Magnolieskogssångare** *Dendroica magnolia*

“Kapuschongmagnoliesnappare”
Nästan dagligen vid Higbee, flest 28 sep. 12, 29 sep. 7, 30 sep. 7 och 1 okt. 11.

Sträcket kulminerar första hälften av september. Dagsmax: 240 ex den 11 sep. 1988.

En vacker sångare med gul buksida och övergump, grå hjässa, tydlig vit ögonring och två vita vingband. Adult hane i sommardräkt har svart mask, vitt ögonbrynstreck, svaraktig mantel och breda svarta streck på bröst och flanker. I vinterdräkt blir manteln olivgrön med svarta fläckar och huvudets teckningar svagare. Adult hona har grått huvud med smalt, vitt ögonbrynstreck, svagare streck på buksidan och olivtonad mantel. Ungfåglar har grått huvud med tydlig ögonring, gråaktig anstrykning på bröstet och smalare flankstreck.

181. **Gulgumpad skogssångare**

Dendroica coronata

“Vinterkapuschongmössesångare”
Utan motstycke den vanligaste skogssångaren, men sedd (2 ex Cold Springs) först den 28 sep. Därefter i ökande antal med flest den 4 okt. (300 ex), 5 okt. (50 ex) och 6 okt. (100 ex). Övriga obsar: 2 okt. 15 ex vid Cape Henlopen DA och 7 okt. 50 ex vid Jamaica Bay NY.
Sträcket kulminerar under första hälften av okt. Dagsmax är imponerande 100.000 ex den 16 okt. 1990 och 45.000 ex den 10 okt. 1980.
Grå aktiv sångare (framdelen av fågeln påminner om grå flugsnappare!) med smal, citrongul övergump, vit buksida med mörka streck på bröst och flanker samt två smala, vitaktiga vingband. Adult hane i sommardräkt har svart mask, vit strupe, gul hjässläck och smalt, brutet, vitt ögonbrynstreck. Adult har gul fläck vid vingframkanten. Adult hona (och hane i vinterdräkt) är mattare än adult hane med bruntonad ryggsida. Ungfåglar är svagare tecknade samt gråbruna.

182. **Brunhättad skogssångare**

Dendroica palmarum

“Brunkapuschongskogssångare”

Dagligen lite överallt runt Cape May, flest den 1 okt. då 300 ex noterades, annars upp till 20 - 30 ex dagligen.

Sträcket kulminerar i mitten av sep. - i början av okt. Dagsmax är 900 ex noterat den 4 okt. 1988, men vår siffra (300 ex) den 1 okt. är faktiskt den tredje högsta noteringen (jfr. Sibley 1993). Håller till i mer öppen biotop än andra skogssångare, ofta vid skogskanter eller i buskage, och ofta på marken. Beteende piplärkeaktigt; pumpar typiskt med stjärten - konstant!. Stjärtrörelsen tillsammans med det annorlunda biotopvalet och det ganska diskreta utseendet gör arten mycket lättbestämd. Fälthandböckerna poängterar inte detta tillräckligt, tyvärr!
Gråbrun med smala, mörka streck på buksidan samt gul undergump. Adulta har ljusst rostbrun hjässa och gul buksida.

183. Vitkindad skogssångare *Dendroica striata*

“Svartpölkapuschongsskogssångare”
Observationer vid Higbee 27 sep. 1 ex, 28 sep. 7 ex, 29 sep. 9 ex, 30 sep. 5 ex, 1 okt. 3 ex och 6 okt. 5 ex. Dessutom 1 ex vid Blue Amber Motel 26 sep. och 1 lättfotograferad 1K-fågel inne i Cape May på en gräsmatta intill varuhuset den 6 okt. . Sträcket kulminerar i mitten av sep. - i början av okt. Dagsmax: 400 ex den 11 sep. 1988.

Den enda skogssångaren med ljusa ben - ett mycket användbar karaktär. I övrigt är den ganska diskret tecknad, inkl. två vita vingband likt andra skogssångararter. Adult hane har entite- liknande ansikte med svart hjässa och vit kind. Ryggsidan är brungrå med svarta streck, buksidan vit med svarta streck på bröst och flanker. Adult hona har olivgrå ryggsida, svaga huvudteckningar och smalare svarta streck på flankerna. Ungfåglar har oliv- till gulgrönt ansikte och bröst; några är gråare.

184. Brunbröstad skogssångare

Dendroica castanea

“Fjordbukad kapuschongsskogssångare”

30 sep. 1 ex vid Higbee och 6 okt. 1 ex vid Cape May County Park.

Sträcket kulminerar under första hälften av sept. Dagsmax: 120 ex den 11 sep. 1988. Ännu en skogssångare med två vita vingband och nästan otecknad vitaktig buksida. Adult hane har kastanjebrun hjässa, bröst och flanker samt svart ansikte, beigegul halssidor och gråbrun, svartstreckad ryggsida. Ung hane påminner om adult hane, men är svagare tecknad. Adult hona har gråaktigt huvud med smal, grönvitt ögonbrynstreck, gröntonad hjässa och orangebruna flanker. Adult hane i vinterdräkt påminner om adult hona, men har svagt rosttonad hjässa och orangebrun anstrykning på halssidorna. Ungfåglar har olivgrön ryggsida och svagt, ljusst ögonbrynstreck. Påminner om en ung vitkindad skogssångare, men har mörka ben och ostreckad olivgrön mantel. Den saknar också mörka streck på buksidan, vilket den unga vitkindade har.

185. Rödstjärtsskogssångare *Setophaga ruticilla*

“Kapuschongrödstjärt”

Dagligen vid Higbee. Toppsiffror under Higbeebesöken: 28 sep. 50 ex, 29 sep. 65 ex och 30 sep. 100 ex. I slutet av perioden inte mer än enstaka dagligen.

Sträcket kulminerar i mitten av aug. - i början av sep. Dagsmax: 3.600 ex den 7 sep. 1986.

Arten är naturligtvis inte alls någon rödstjärt utan påminner mer som en slank, nätt mindre flugsnappare. Stjärten har svart T och gula sidor, och de flesta har dessutom tydlig gul vingfläck. Adult hane har svart huvud, bröst och ryggsida samt orange stjärtsidor och vingfläckar.

Dessvärre såg vi bara någon enstaka av de otroligt vackra gamla hanarna. Adult hona har grått huvud, olivgrå ryggsida och gula ving- och stjärtfläckar. Ung hane påminner om adult hona, men har ljusorange fläck på vingframkanten. Ung hona är svagast tecknad, bara med smalt, gultonat

vingband, men har arttypiska gula stjärtsidor.

186. Röd kronad piplärkssångare *Seiurus aurocapillus*

“Kapuschongugnsvågel”

Totalt 23 ex. Flest den 1 okt. då 13 ex noterades (varav 2 vid Higbee och 10 ex i skogen vid New England Road). Arten sågs mera spritt än andra sångare, således flera obsar vid campingplatsen och Cape May County Park. Till saken hör att det gäller att rota och hålla ögonen öppna efter denna skulkare. Den hoppar inte omkring lika publikfriande som de andra skogssångarna. En promenad på knä genom ett stickigt buskage är ofta förenat med goda odds att se en eller annan piplärksångare!

Sträcket kulminerar i september.

Dagsmax: 150 ex den 7 sep. 1988.

Påminner om en liten, kompakt skogstrast, eller en trädpiplärka i rödhakekropp. Har runt huvud med bred, vit ögonring, olivbrun ryggsida och vit buksida med svarta streck på bröst och flanker. Benen är ljusa. Adulta har rosttonad hjässa med svarta hjässasidestreck. Ungfåglar har svagare huvud-teckningar. **Går** omkring i underskogen (överhuvudtaget **aldrig** i ugnar) på trastsätt.

187. Nordlig piplärkssångare *Seiurus noveboracensis*

“Kapuschongpiplärka”

Totalt 12 ex. Nästan dagligen noterades enstaka vid Higbee. Bättre dagar: 24 sep. 3 ex och 1 okt. 4 ex.

Sträcket kulminerar i mitten av aug. - i början av sep. Dagsmax: 200 ex den 16 aug. 1988.

Påminner om en kortstjärtad, kraftigt tecknad piplärka. Har jämbrett, vitt ögonbrynstreck, gråbrun ryggsida och breda svarta streck på bröst och flanker. Buksida och undergump är vit.

Ungfåglar har gultonad anstrykning i ögonbrynstreck och på buksidan. Lätet är ett skarpt, metalliskt *chip*.

Kan förväxlas med sydlig piplärkssångare (Louisiana Waterthrush), som har beige anstrykning i ögonbrynstreckets främsta del och på flanker samt undergump. Har dessutom diffusare mörka streck på buksidan. Ögonbrynstrecket blir typiskt bredare och vitare bakom ögat. Strupen är ostreckad (korta streck på nordlig piplärksångare), och benen ljusare skära. Generellt kraftigare med längre näbb (Wallace 1980, Kaufman 1990, Curson et al. 1994). Läte sägs vara fylligare än nordlig piplärksångares.

188. Gulhake *Geothlypis trichas*

“Kapuschonggulhakad rödhakesångare”

Ca. 250 ex dagligen vid Higbee (de flesta dagar 10 - 20 ex.), flest den 1 okt. med 150 ex (varav hälften vid New England Road). Sträcket kulminerar i andra hälften av sep. Dagsmax: minst 250 ex den 19 sep. 1981. Omisskännlig! Liten, trög, rundhuvad och kortstjärtad sångare med olivgrön ryggsida och beige buksida samt gul undergump. Rör sig långsamt i undervegetation, lite som en rödhake eller gårdsmyg. Adult hane har svart mask med gråaktigt streck på hjässidorna samt gul strupe. Ung hane har svagare svart mask (främväxande under hösten) och smal ljus ögonring. Adult hona har olivfärgat ansikte med gul strupe. Ung hona är svagare tecknad, ofta med tydlig ljus ögonring. Lätet är samma “tjuck” som man brukar få fram med en “birdcall” (d.v.s. en mojt man gnisslar fågelläten med, gjord av en röd trätrissa med en metallstav i mitten, till salu på t.ex. Naturbokhandeln). Med andra ord är det lätt att få svar!

189. Scharlakanstangara *Piranga olivacea*

“Kapuschongscharlakantangara”

Totalt 30 ex vid Higbee. Toppnoteringar: 28 sep. 4 ex, 29 sep. 4 ex och 1 okt. 6 ex. Dessutom: 29 sep. 2 ex vid Cape May Point och 2 okt. 2 ex vid Bombay Hook DA.

Sträcket kulminerar i mitten av sep. - i början av okt. Dagsmax är 200 ex den 11 sep. 1988.

Adult hane har svarta vingar och stjärt. I sommardräkt vackert röd men i vinterdräkt olivgrön. Honan har jämnfärgat olivgrönt huvud och ryggsida.

190. **Brunsidad busksparv** *Pipilo erythrophthalmus*

“Skulkande kapuschongtovig”

Obsar i Higbee: 4 okt. 2 ex, 5 okt. 4 ex och 6 okt. 3 ex.

Tämligen fåtalig vid Cape May, normalt 30 - 40 ex per höst. En **riktig** skulkare. Björn och Ola fick krypa omkring i snårig undervegetation för att få se fåglarna krypa omkring och försvinna in **under** torra löv. De andra busksparvarna höll sig mitt inne i en häck - de t.o.m. flög fram och tillbaka långa sträckor inne i häcken.

191. **Tundrasparv** *Spizella arborea*

“Kapuschongvintersparv”

Den 1 okt. noterades 1 hane vid Higbee. Ett tidigt fynd, eftersom arten normalt bara anträffas nov. - jan. Högsta antal är 3 ex den 27 dec. 1990.

192. **Tjippsparv** *Spizella passerina*

“Tjipp-tjippkapuschongsparv”

Obsar vid Higbee: 29 sep. 1 ex och 5 okt. 1 ex. Dessutom 26 sep. 2 ex vid Cape May County Park och 1 okt. 1 ex vid Cape May Point.

Stannfågel. Bestäms på kombination av rosttonad hjässa och ostreckad, grå/beige buksida. I vinterdräkt är hjässan mörkstreckad och svagare rosttonad.

193. **Åkersparv** *Spizella pusilla*

“Liten kapuschongsparv”

26 sep.-6 okt. nästan dagligen vid Higbee. Totalt 27 ex, flest den 28 sep. (7 ex) och 6 okt. (5 ex.)

En liten och kortnäbbad sparv med grått ansikte, rödbrun hjässa och beige anstrykning över bröstet. Ungfåglar har svaga, mörka streck över bröstet, i andra åldrar är buksidan ostreckad.

194. **Gulbrynad grässparv** *Ammodramus sandwichensis*

“Gulbrynad kapuschongsparv”

1 okt. 10 ex vid Higbee/Sewage Ponds. I övrigt spridda obsar: 2 okt. 1 ex vid Port Mahon DA, 2 okt. 3 ex vid Bombay Hook DA och 3 okt. 10 ex vid Chinchoteaque VA.

Sträcket kulminerar i mitten av okt. - i mitten av nov. Dagsmax är mer än 100 ex den 13 okt. 1989.

En mellanstor sparv med kraftigt mörkstreckad buk- och ryggsida samt ljust ögonbrynsstreck, tydligt gulonat framför ögat. Beteende fältsparvslikt.

195. **Spetsstjärtad sparv** *Ammodramus caudacutus*

“Pilstjärtad sumpkapuschongsparv”

Den 3 okt. sågs 5 ex vid Chinchoteaque VA.

196. **Kustsparv** *Ammodramus maritimus*

“Tråkig kapuschongsparv”

Den 3 okt. sågs 8 ex vid Chinchoteaque VA.

197. **Sångsparv** *Melospiza melodia*

“Operakapuschongsparv”

Totalt ca. 70 ex vid Higbee/Sewage Ponds. De flesta den 5 okt. med 18 ex; men också flera dagar med 10 ex.

Sträcket kulminerar i slutet av okt.

Dagsmax: minst 1.000 ex den 30 okt. 1988.

Påminner om en fältsparvshona, men har jämmörk stjärt. Buksidan ljus med breda, svartaktiga streck på bröst och flanker, ryggsida gråbrun med mörka streck. Ögonbrynstreck och kind är ljusgrå mot rosttonad hjässa och ögonstreck. Större täckare och vingpennor har rostbruna centrum. Stjärten är jämmörk och avrundad; fågeln pumpar ofta med stjärten.

198. **Lincolnsparv** *Melospiza lincolni*

“Presidentkapuschongsparv”

27 sep 1 ex vid Cape May Point och 30 sep. 3 ex vid Higbee.

Fåtalig sträckgäst. Dagsmax: 7 ex den 12 okt. 1991.

Påminner om träsksparv, men har gråbruna vingar och saknar rosttonen i hjässan.

199. **Träsksparv** *Melospiza georgiana*
"Georgs kapuschongsparv"

Den 26 sep. noterades 15 ex vid Sewage Ponds, och från 30 sep. nästan dagligen vid Higbee. Toppdagar: 5 okt. (10 ex) och 6 okt. (20 ex).

Sträcket kulminerar i månadsskiftet okt./nov. Dagsmax: minst 1.000 ex den 30 okt. 1988.

Liten, med grått ansikte, vit strupe och rostbrunt fält på mellersta täckarna. I sommardräkt är hjässan rostbrun. Har högst svaga, mörka streck på bröstet fr.o.m. början av hösten.

200. **Vitkronad sparv** *Zonotrichia leucophrys*

"Vitkapuschongad sparv"

Vid Higbee noterades 1 ex den 4 okt., 3 ex den 5 okt. och 2 ex den 6 okt. Dessutom 1 ex vid Stone Harbour den 5 okt.

Sträcket kulminerar under andra hälften av okt. Dagsmax: 60 ex den 29 okt. 1980 och den 20 okt. 1992.

Lättbestämd - en ganska storvuxen sparv med vit till ljusbrun hjässa. Adulta har svarta hjässid- och ögonbrynstreck samt vitt ögonbrynstreck. Ungfåglar har svagare, men ändå direkt synliga huvudteckningar.

201. **Vitstrupig sparv** *Zonotrichia albicollis*

"Kapuschongvitstrupig sparv"

Noteringar vid Higbee: 24 sep. 1 ex, 4 okt. 1 ex, 5 okt. 5 ex och 6 okt. 4 ex. Dessutom 10 ex vid Jamaica Bay den 7 okt.

Sträcket kulminerar i slutet av okt. Dagsmax: mer än 1.000 ex den 30 okt. 1988.

Påminner till form och storlek om vitkronad sparv, men i alla dräkter lättbestämd på tydlig vit strupe och vitt ögonbrynstreck.

202. **Mörkögd junco** *Junco hyemalis*
"Junkiekapuschongsångare"

Vid Higbee såg vi 1 ex den 4 okt. och 2 ex den 6 okt.

Sträcket kulminerar under månadsskiftet okt./nov. Dagsmax: tusentals (!) den 30 okt. 1988, annars 200 ex den 7 nov. 1931 (Sibley 1993).

203. **Dickcisselsparv** *Spiza americana*
"Eddie Skoller's kapuschongsparv"

29 sep. 1 ex 1K hona vid Higbee, 6 okt. 3 ex 1K vid Cape May Point och 1 ex överflygande vid Higbee.

I genomsnitt 30 ex./höst, men i växlande antal från år till år; flest i andra hälften av okt. Dagsmax: minst 15 ex 16 okt. 1986. Påminner lite om en gråsparvshona, men har gult ögonbrynstreck. Adult hane lättbestämd på grått huvud, gult ögonbryns- och strupsidesstreck, vit strupe och svart band nederst på strupen. Adult hona (och ung hane) har rostbruna mindre täckare och gult bröst med svaga, mörka streck. Ung hona svagast tecknad med gråbruna små täckare och bara svag gul anstrykning i ögonbrynstrecket samt på bröstet (Alström et al. 1992).

204. **Brokig kardinal** *Pheucticus ludovicianus*

"Bråkig kapuschongkardinal"

Totalt 34 ex, varav 32 vid Higbee - flest den 28 sep. (6 ex) och 30 sep. (11 ex). Dessutom 3 ex vid Bombay Hook DA 3 okt. och 1 ex vid Chinchoteaque VA 3 okt. Sträcket kulminerar i senare hälften av september. Dagsmax: 1.000 ex den 23 sep. 1983.

205. **Röd kardinal** *Cardinalis cardinalis*
"Kapuschongbitare"

Vanlig på de flesta lokaler. Omisskännlig!

206. **Blåtjocknäbb** *Guiraca caerulea*
"Blå kapuschongnäbb"

Totalt 29 ex., varav 28 vid Higbee - flest den 26 sep. (5 ex), 30 sep. (6 ex) och 5 okt. (5 ex). Dessutom 1 ex vid Bombay Hook DA den 2 okt.

Stor, kraftig finkfågel med hög näbb (närmare stenknäck än hämpling) och två ljusbruna vingband. Ungfåglar jämnt varmt ljusbruna. Adult hane i sommardräkt koboltblå. Ung hane får blåa inslag i dräkten i 1:a höst/vinterdräkt. Större än bofink.

207. **Indigosparv** *Passerina cyanea*
"Liten blåkapuschongnäbb"

Ca. 50 ex vid Higbee, flest den 28 sep. 10 ex, 29 sep. 10 ex och 4 okt. 10 ex. Den 3 okt. såg vi 5 ex vid Chinchoteaque VA. Sträcket kulminerar i slutet av sep. - i början av okt. Dagsmax: 40 ex den 24 sep. 1989.

Påminner om miniversion av blåtjocknäbb, men har huvud- och näbbform mer lik hämpling och saknar ljusa vingband. Ung hane får blåa inslag i dräkten i 1:a höst/vinterdräkt. Mindre än bofink.

208. **Bobolink** *Dolichonyx oryzivorus*
"Kapuschongfältsparv"

Vid grustaget i Sewage Ponds 10 ex den 26 sep. och den 29 sep. samt 15 ex. den 1 okt.

Dessutom 4 ex vid Higbee den 1 okt. Sträcket kulminerar i slutet av aug. - i mitten av sep. Dagsmax: 4.000 ex den 30 aug. 1935.

Adult hane är svart med ljusgul nacke och smala, gula streck längs ryggen samt en bred, vit skulderfläck och övergump. I andra åldrar mest lik gyllensparv men med jämnbrun stjärt och karakteristiskt: **spetsiga stjärtpennor**. Ansikte till buksida beige till gulbrun, hjässsidor mörka mot ljust hjässmittstreck. Har ljusa "spårvagnslinjer" på ryggen.

209. **Brunhuvad kostare** *Molothrus ater*
"Kapuschongkostare"

Dagligen i flockar på upp till 100 ex på flertalet lokaler.

210. **Större båtstjärt** *Quiscalus major*
"Båtstjärtad kapuschongbåtstjärt"

Vanlig i träskmarker som vid Stone Harbour, Brigantine, Bombay Hook och Chinchoteaque.

Nästan stor som kaja med lång golfklubbformad stjärt (snarlik adult bredstjärtad labbs!) och kraftig näbb: en maskulin version av mindre båtstjärt.

211. **Mindre båtstjärt** *Quiscalus quiscula*
"Skedstjärtad kapuschongbåtstjärt"

Vanlig överallt.

Stor som koltrast med lång, smal stjärt (saknar "golfklubbform"). I alla typer av områden inklusive torr mark, som föredras framför träskmarker (där man i stället ser större båtstjärt).

212. **Östlig ängstare** *Sturnella magna*
"Kapuschongfladderlärka"

3 okt. 6 ex vid Chinchoteaque VA och 4 okt. 1 ex vid Cape May Point.

Sträcket kulminerar i andra hälften av okt. Dagsmax är 350 ex noterat den 23 okt. 1992.

213. **Rödvingetrupial** *Agelaius phoeniceus*

"Kapuschongrödfläckig svartfågel"

Vanlig överallt.

214. **Nordlig trupial** *Icterus galbula*
"Kapuschonggylling"

Observationer vid Higbee: 25 sep. 1 ex, 27 sep. 2 ex och 2 okt. 1 ex. För övrigt 2 ex vid Blue Amber Motel den 24 sep. och 1 ex vid Beanery den 27 sep.

Sträcket kulminerar i slutet av aug. - i början av sep. Dagsmax: minst 1.000 ex 31 aug. - 1 sep. 1988.

Del 2 - ISLAND

23 september, 8 -11 oktober 1994

1. **Smålom** *Gavia stellata*

8 okt. 2 ex mot S Sandgerdi, 10 okt. 1 ex vid Gardskagi.

Det isländska häckbeståndet är uppskattat till ca. 1.000 par (Cramp & Simmons 1977). Island besöks under sträckperioderna av fåglar från Grönland, som övervintrar längs Norska Västkusten och i Nordsjön (Salomonsen 1967).

2. **Islom** *Gavia immer*

8 okt. 4 imm. vid Sandgerdi, 8 okt. 4 ex vid Gardskagi, 8 okt. 1 ad. vid Hafnir, 8 okt. 2 ad. vid Hlidarvátn, 8 okt. 1 ex 1K vid Irafoss, 10 okt. 6 (varav 2 ad.) vid Reykjanes, 10 okt. 2 ad. vid Gardskagi. Det isländska häckbeståndet är uppskattat till mellan 100 och 300 par (Jonsson & Tysse 1992). En del grönländska häckfåglar passerar Island under sträcket på väg mot övervintringsplatser i västra Atlanten.

Beträffande åldersindelning och ruggning, se USA-delen. En adult med avvikande ruggning sågs vid Hlidarvatn. Den var i vinterdräkt frånsett ryggen, som fortfarande hade sommardräktens vita ruttmönster. Övriga adulta var i sommardräkt.

3. **Svarthakedopping** *Podiceps auritus*

8 okt. 1 ex vid Hlidarvátn 9 okt. 6 ex vid Hvalfjördur.

Det isländska häckbeståndet är uppskattat till 500 - 750 par, flest i norr och sydväst.

4. **Stormfågel** *Fulmarus glacialis*

8 okt. 3.000 ex och 10 okt. 6.500 ex vid Reykjanes, samt 10 okt. 350 ex vid Gardskagi.

Alla påminde om "vanliga" svenska stormfåglar, alltså inga avvikande mörkhuvade, som dominerar i mycket nordliga häckbestånd. Inga aktuella beståndsuppgifter, men ökande antal under 1900-talet.

5. **Havssula** *Sula bassana*

23 sep. 80 ex vid Grindavik, 8 okt. 7 ad. vid Sandgerdi, 8 okt. 30 ex vid Gardskagi, 8 okt. 1.875 ex vid Reykjanes, 10 okt. 2.000 ex vid Reykjanes, 10 okt. 185 ex vid Gardskagi.

I stort sett alla var adulta. Beståndet uppskattades till minst 25.000 par (4 - 7 kolonier) 1962. Största kolonin finns på Eldöy: 16.300 par 1962. Dessutom 5.315 par på Vestmannaöarna (Nelson 1978, Sørensen & Block 1990).

6. **Storskarv** *Phalacrocorax carbo*

23 sep. 16 ex vid Grindavik, 8 okt. 60 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 10 ex vid Gardskagi, 8 okt. 20 ex vid Hafnir, 8 okt. 10 ex vid Grindavik, 8 okt. 10 ex vid Torlakshófn, 9 okt. 15 ex vid Kaliarnes, 10 okt. 5 ex vid Reykjanes, 10 okt. 15 ex vid Gardskagi, 10 okt. 2 ex vid Keflavik och 10 okt. 1 ex vid Reykjaviks hamn.

Det isländska häckbeståndet är uppskattat till 2.000 - 2.500 par (Cramp & Simmons 1977). Arten är företrädande av rasen *carbo* (Storskarv).

7. **Toppskarv** *Phalacrocorax aristotelis*

8 okt. 25 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 40 ex (flertalet 1-2K) vid Gardskagi, 8 okt. 75 ex vid Hafnir, 8 okt. 45 ex vid Reykjanes, 8 okt. 10 ex vid Torlakshófn, 10 okt. 10 ex vid Reykjanes, 10 okt. 55 ex vid Gardskagi, 10 okt. 3 ex vid Reykjaviks hamn.

Mindre än storskarv med slankare huvud/näbb samt hals. I den ejderliknande flykten verkar fågeln påfallande bukig.

8. **Sångsvan** *Cygnus cygnus*

8 okt. 2 ad. + 1 juv. vid Sandgerdi, 8 okt. 6 ad. + 7 juv. vid Gardskagi - Hafnir, 8 okt. 20 ad. vid Eyrarbakki - Irafoss, 9 okt. 11 ad. + 4 juv. vid Heldmark, 9 okt. 2 ad. vid Heldmark - Thingvellir, 9 okt. 20 ad. + 2 juv. vid Thingvellir - Hvalfjördur, 10 okt. 22 ad. + 4 juv. vid Reykjavik samt 10 okt. 2 ad. vid Sandgerdi.

Stabilt bestånd på 5.000 - 7.000 fåglar (av vilka endast ett fåtal häckar; Cramp & Simmons 1977).

9. **Grågås** *Anser anser*

8 okt. 15 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 20 ex vid Gardskagi - Hafnir, 8 okt. 30 ex vid Hafnir, 8 okt. 12 ex vid Eyrarbakki -

Irafoss, 9 okt. 45 ex vid Hvalfjördur - Borgarnes, 10 okt. 9 ex vid Reykjavíks hamn, 10 okt. 30 ex vid Reykjavík, 11 okt. 40 ex vid Reykjavík - Keflavík.

Det isländska häckbeståndet övervintrar i huvudsak i Skottland (Cramp & Simmons 1977).

10. **Spetsbergsgås** *Anser brachyrhynchos*

9 okt. 7 ex vid Hvalfjördur - Borgarnes. Ca. 10.000 par häckar på centrala Island. De övervintrar på Brittiska Öarna.

11. **Bläsand** *Anas penelope*

9 okt. 4 ex vid Heldmark.

12. **Kricka** *Anas crecca*

8 okt. 1 ex vid Sandgerdi.

13. **Gräsand** *Anas platyrhynchos*

8 okt. 17 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 10 ex vid Gardskagi, 8 okt. 10 ex vid Reykjavík, 9 okt. 7 ex vid Thingvellir - Hvalfjördur, 9 okt. 10 ex vid Hvalfjördur - Borgarnes, 9 okt. 11 ex vid Kaliarnes, 9 okt. 8 ex vid Hvaleri, 10 okt. 200 ex vid Reykjavík, 10 okt. 10 ex vid Sandgerdi, 10 okt. 2 ex vid Keflavík.

Ca. 5.000 par häckar på Island (Cramp & Simmons 1977).

14. **Vigg** *Aythya fuligula*

8 okt. 8 ex vid Hlidarvatn, 9 okt. 40 ex vid Heldmark, 10 okt. 1 hane vid Reykjavík. Minst 10.000 par häckar. Den mest utbredda dykanden på Island (Cramp & Simmons 1977).

15. **Bergand** *Aythya marila*

8 okt. 110 ex vid Hlidarvatn, 8 okt. 100 ex vid Irafors och 9 okt. 30 ex vid Heldmark. Ca. 10.000 par häckar, varav 30 - 40% vid Myvatn (Cramp & Simmons 1977).

16. **Ejder** *Somateria mollissima*

23 sep. 3 ex vid Grindavík, 8 okt. 85 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 425 ex vid Gardskagi, 8 okt. 60 ex vid Hafnir, 8 okt. 300 ex vid Reykjanes, 8 okt. 10 ex vid Grindavík, 8 okt. 30 ex vid Eyrarbakki, 9

okt. 850 ex vid Hvalfjördur, 9 okt. 20 ex vid Borgarnes, 9 okt. 180 ex vid Kaliarnes, 9 okt. 250 ex vid Reykjavík, 10 okt. 10 ex vid Reykjavík - Grindavík, 10 okt. 30 ex vid Reykjanes, 10 okt. 650 ex vid Gardskagi, 10 okt. 15 ex vid Keflavík, 10 okt. 10 ex vid Reykjavíks hamn.

Det isländska häckbeståndet är uppskattat till 200.000 - 300.000 par. på Island representerade av rasen *borealis*. Hanen har ofta gul-tonad näbb, och befjädringen på näbben når normalt inte näsborren.

Borealis-honor i genomsnitt mer rosttonade än svenska *mollissima*-honor.

17. **Alfågel** *Clangula hyemalis*

8 okt. 8 hanar + 3 honor vid Sandgerdi, 8 okt. 3 honor vid Gardskagi, 8 okt. 6 hanar + 3 honor vid Hafnir, 8 okt. 10 hanar + 15 honor vid Hlidarvatn, 8 okt. 1 hona vid Torlakshófn, 9 okt. 90 hanar + 55 honor vid Hvalfjördur.

Mellan 100.000 och 300.000 par häckar på Island. Delvis stannfågel (Cramp & Simmons 1977).

18. **Strömand** *Histrionicus histrionicus*

8 okt. 37 ex (varav 31 hanar + 6 honor) vid Hafnir, 9 okt. 3 hanar + 4 honor vid Kaliarnes.

Stannfågel. Färre än 3.000 par häckar på Island (Cramp & Simmons 1977).

19. **Islandsknipa** *Bucephala islandica*

8 okt. 2 hanar vid Irafoss.

Det isländska beståndet har uppskattats till ca. 800 par (Alström et al. 1992).

Stannfågel.

20. **Småskrake** *Mergus serrator*

8 okt. 10 ex vid Gardskagi, 8 okt. 4 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 95 ex vid Hlidarvatn, 9 okt. 15 ex vid Hvalfjördur och 9 okt. 2 ex vid Kaliarnes.

21. **Stenfalk** *Falco columbarius*

8 okt. 1 ex vid Eyrarbakki - Irafoss och 10 okt. 1 ex vid Geysir.

På Island tillhör stenfalkarna rasen *subaeson*, som är större och mörkare än

skandinaviska stenfalkar (Cramp 1980).
Inga beståndsuppgifter. Arten är vanligast på norra Island (Cramp 1980).

22. **Jaktfalk** *Falco rusticolus*

8 okt. 1 juv. vid Gardskagi.
Fågeln påminnde om skandinaviska ungfåglar. Det isländska häckbeståndet är uppskattat till 300 - 400 par. Beståndet är stabilt, men varierar av fjällripebeståndet (Gensbøl 1984).

23. **Fjällripa** *Lagopus mutus*

8 okt. 3 ex vid Keflaviks flygplats och 9 okt. 1 hane vid Thingvellir.
Beståndet flukturerar i tioårscyklar (Cramp 1980).

24. **Strandskata** *Haematopus ostralegus*

23 sep. 2 ex vid Grindavik, 8 okt. 3 ex vid Gardskagi, 8 okt. 2 ex vid Hafnir, 9 okt. 52 ex vid Hvalfjördur och 9 okt. 3 ex vid Hvaleri - Reykjavik.

25. **Ljungpipare** *Pluvialis apricaria*

23 sep. 10 ex vid Grindavik, 8 okt. 32 ex vid Gardskagi, 8 okt. 150 ex vid Gardskagi - Hafnir, 8 okt. 100 ex vid Hafnir, 8 okt. 80 Grindavik, 8 okt. 8 ex vid Grindavik - Hlidarvatn, 8 okt. 30 ex vid Eyrarbakki, 8 okt. 9 ex vid Eyrarbakki - Irafoss, 8 okt. 5 ex vid Irafoss, 8 okt. 1 ex vid Thingvellir, 9 okt. 15 ex vid Heldmark - Thingvellir, 9 okt. 175 ex vid Hvalfjördur, 9 okt. 6 ex vid Hvalfjördur - Borgarnes, 9 okt. 160 ex vid Borgarnes, 9 okt. 225 ex vid Hvaleri, 9 okt. 50 ex vid Kaljarnes, 10 okt. 225 ex vid Grindavik, 10 okt. 300 ex vid Gardskagi och 10 okt. 1 ex vid Keflavik - Reykjavik.

Sträckfågel som övervintrar i Storbritannien, mer fåtaligt i sydväst på Iberiska halvön (Cramp 1980).

26. **Kustsnäppa** *Calidris canutus*

8 okt. 2 ex vid Gardskagi.
Sträckgäst från Kanada och Västgrönland. Rastar i slutet av maj - i början av juni i stora flockar på Island (Cramp 1980).

27. **Småsnäppa** *Calidris minuta*

8 okt. 2 juv. vid Eyrarbakki.
Dessa fåglar var fynd nummer 15 och 16 på Island (Peturson 1994)!

28. **Kärrensäppa** *Calidris alpina*

8 okt. 2 ex vid Sandgerdi och 8 okt. 3 ex vid Gardskagi.

29. **Skärnsäppa** *Calidris maritima*

8 okt. 115 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 100 ex vid Gardskagi, 8 okt. 175 ex vid Hafnir, 8 okt. 3 ex Grindavik, 8 okt. 80 ex Eyrarbakki, 8 okt. 40 ex vid Thorlakhshafn, 8 okt. 6 ex vid Reykjanes, 9 okt. 60 ex vid Borgarnes, 10 okt. 25 ex vid Sandgerdi, 10 okt. 1 ex vid Reykjanes och 10 okt. 205 ex vid Gardskagi.

Tiotusentals övervintrar på Island, där arten vintertid är den vanligaste vadaren. Många av fåglarna kommer från Grönland. Några av de isländska skärnsnäpporna är flyttfåglar; ett ringmärkningsåterfynd finns från Holland (Cramp 1980).

30. **Enkelbeckasin** *Gallinago gallinago*

8 okt. 1 ex vid Hlidarvatn och 9 okt. 1 ex vid Hvalfjördur.
Flertalet isländska fåglar övervintrar på västra delen av de Brittiska öarna. Arten är på Island företrädd av rasen *faroensis*, som i fält knappast låter sig rasbestämmas från inhemska *gallinago*. *Faroensis* är dock en aning varmare rosttonad med smalare, tydligare tvärband på ryggsidan (Cramp 1980).

31. **Storspov** *Numenius phaeopus*

8 okt. 4 ex vid Sandgerdi.
Peturson (1994) anger 879 fynd t.o.m. 1994 på Island.

32. **Rödbena** *Tringa totanus*

23 sep. 30 ex vid Grindavik, 8 okt. 20 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 15 ex vid Gardskagi, 8 okt. 1 ex vid Grindavik, 8 okt. 15 ex vid Hafnir, 10 okt. 10 ex vid Sandgerdi och 10 okt. 15 ex vid Gardskagi.
Vanlig häckfågel (100.000 par (Meltofte 1993). De isländska rödbenorna (rasen

robusta) övervintrar i Västeuropa längs Nordsjöns kuster, flertalet i Storbritannien (95.000 övervintrande enl. Lack 1986), men några tusentals i Danmark och fåtaligt i Sverige (Persson 1979, Meltofte 1993). Till Danmark anländer de isländska rödbenorna fr.o.m. aug. - sep., men antalet är störst från vinterns mitt till i mars.

33. **Roskarl** *Arenaria interpres*
8 okt. 125 ex vid Gardskagi, 8 okt. 25 ex vid Hafnir, 8 okt. 3 ex vid Grindavik, 8 okt. 10 ex vid Eyrarbakki, 8 okt. 3 ex vid Sandgerdi, 10 okt. 45 ex vid Sandgerdi och 10 okt. 50 ex vid Gardskagi.
Arten häckar ej på Island, men rastar under sträcket mellan Grönland/Kanada och Västeuropa, där de i huvudsak övervintrar i Storbritannien (Salomonsen 1967, Lack 1986).

34. **Bredstjärtad labb** *Stercorarius pomarinus*
10 okt. 1 juv. vid Gardskagi.
Peturson (1994) anger 540 fynd av arten på Island. Förmodligen är arten regelbunden gäst på samma sätt som i den övriga delen av Nordatlanten (Malling Olsen 1986), i växlande antal både beträffande årstid som årlig åldersvariation. Förmodligen förbisedd i hög grad.

35. **Storlabb** *Stercorarius skua*
8 okt. 1 ex vid Gardskagi, 8 okt. 2 ex vid Reykjanes och 8 okt. 3 ex vid Gardskagi.
Det isländska häckbeståndet uppskattades till ca. 6.000 par 1964. Arten ökade från 1930-talet i samband med ändringar i fisket, men är lokalt på tillbakagång (Cramp 1980, Furness 1987). Den isländska populationen övervintrar såväl kring Island som kring New Foundland och från Biscayabukten till västra Medelhavet (Furness 1987).

36. **Skrattmå** *Larus ridibundus*
23 sep. 200 ex vid Keflavik, 8 okt. 160 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 15 ex vid Gardskagi - Hafnir, 8 okt. 1 ex 1K vid Hafnir, 8 okt.

1.100 ex vid Hlidarvatn, 8 okt. 100 ex vid Eyrarbakki, 9 okt. 110 ex vid Hvalfjurdur, 9 okt. 200 ex vid Borgarnes, 9 okt. 20 ex vid Kaliarnes, 9 okt. 30 ex vid Reykjavik, 10 okt. 300 ex vid Reykjavik, 10 okt. 175 ex vid Sandgerdi, 10 okt. 10 ex 1K vid Keflavik och 10 okt. 30 ex vid Reykjaviks hamn.

Majoriteten var 1K-fåglar. Häckade första gången på Island 1911. Spridde sej sedan långsamt under följande decennier, men fr.o.m. 1930-talet stadd på kraftig framgång. Några 10.000-tals häckar (Cramp 1980). Flertalet är flyttfåglar, som övervintrar i Storbritannien (särskilt västra och norra delarna) samt mer fåtaligt i kanaltraktarna till Iberiska halvön. Dessutom har 2 ringmärkta fåglar anträffats på Grönland och 4 på New Foundland (Cramp 1980).

37. **Fiskmå** *Larus canus*
8 okt. 1 ex 1K vid Reykjanes, 8 okt. 1 ex 1K vid Torlakshafn, 9 okt. 4 ad. vid Kaliarnes, 9 okt. 10 ex vid Hvalfjurdur och 10 okt. 3 ex vid Reykjavik.
Häckade första gången på Island 1955. Nuvarande häckpopulation uppskattas till 60 par (Cramp 1980). I jämförelse har 39 fynd av ringnäbbad mås gjorts t.o.m. 1994 (Peturson 1994).

38. **Silltrut** *Larus fuscus*
8 okt. 3 ex 1K vid Sandgerdi, 8 okt. 2 ex 2K vid Sandgerdi, 9 okt. 10 ex 1K vid Borgarnes, 10 okt. 1 ex 1K vid Grindavik och 10 okt. 1 ad. vid Reykjaviks hamn.
Tillhör rasen *graellsii*. Adulta har i genomsnitt ljusare ryggsida än *intermedius* (häckar Västsverige), men gradvisa övergångar är stora. Varken de i USA sedda eller den adulta i Reykjaviks hamn verkade avvika väsentligt från en ljus "Kattegattssilltrut". Det förefaller sannolikt att *intermedius* och *graellsii* utgör en och samma ras framför två väl skilda. Variationen och glidande övergångar är enorma inom de två rasernes utbredningsområde. T. ex finns i Holland alla tänkbara typer häckande tillsammans,

och rasstatus där är helt oklar (A.B. van den Berg pers. komm.). Stammen i Västsverige och Sydnorge verkar mer jämnartad (egna observationer). Häckade första gången på Island mellan 1920 och 1930, nuvarande bestånd uppgår till ca. 10.000 par (Cramp 1980).

39. Gråtrut *Larus argentatus*

23 sep. 4 ex vid Keflavik Airport, 23 sep. 5 ex vid Grindavik, 23 sep. 300 ex vid Keflavik, 8 okt. 100 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 200 ex vid Gardskagi, 8 okt. 50 ex vid Hafnir, 8 okt. 90 ex vid Hafnir - Reykjanes, 8 okt. 2 ex 1K vid Reykjanes, 8 okt. 50 ex vid Grindavik, 8 okt. 5 ex vid Grindavik - Hlidarvatn, 8 okt. 15 ex vid Hlidarvatn, 8 okt. 75 ex vid Torlakshófn, 8 okt. 50 ex vid Eyrarbakki, 9 okt. 85 ex vid Hvalfjordur, 9 okt. 30 ex vid Borgarnes, 9 okt. 2 ex vid Hvaleri, 9 okt. 4 ad. vid Kaliarnes, 10 okt. 5 ex vid Reykjavik, 10 okt. 30 ad. + 15 imm. vid Grindavik, 10 okt. 100 ex vid Reykjanes, 10 okt. 5 ex vid Reykjanes - Sandgerdi, 10 okt. 200 ex vid Sandgerdi, 10 okt. 125 ex vid Gardskagi, 10 okt. 15 ex vid Keflavik och 10 okt. 100 ex vid Reykjaviks hamn.

Tillhör rasen *argenteus*. Adulta var mycket ljusa på ryggsidan, ungefär som vittrut. Vit fläck i vingspetsen lär avvika från brittiska och holländska *argenteus*, eftersom flertalet adulta hade vitt snarlikt *argentatus*. Ungfåglar snarlika *argentatus*, men med bredare och mer komplett svart stjärtband. En del "avvikare" sågs (se under hybrid gråtrut x vittrut), möjligen rör en del sig om extremer inom de två arterna (gråtrut resp. vittrut).

Invandrad mellan 1920 och 1930, nuvarande beståndet ca. 2.500 längs syd- och ostkusten.

40. Vitvingad trut *Larus glaucoides*

23 sep. 1 ex 2K + 1 ex 1K vid Grindavik, 8 okt. 3 ad. + 3 ex 1K vid Sandgerdi, 8 okt. 23 ex (varav 16 ad. + 5 2K + 2 1K) vid Gardskagi, 8 okt. 4 ad. vid Reykjanes, 8 okt. 3 ex 1K vid Grindavik, 8 okt. 10 ad. vid Hlidarvatn, 8 okt. 3 ad. vid Eyrarbakki,

9 okt. 8 ex (varav 2 ad. + 1 2K + 5 1K) vid Hvalfjordur, 10 okt. 1 ad. + 1 ex 2K + 2 ex 1K vid Grindavik, 10 okt. 4 ad. + 1 ex 1K vid Reykjanes, 10 okt. 50 ex (varav 35 ad. + 2 ex 2K + 10 ex 1K) vid Sandgerdi, 10 okt. 2 ad. + 4 ex 1K vid Gardskagi, 10 okt. 8 ex (varav 5 ad. + 1 ex 1K) vid Keflavik och 10 okt. 3 ad. + 3 ex 1K vid Reykjaviks hamn.

Oväntat många, men vi ankom förmodligen mitt i den period då arten brukar anlända till det isländska vinterkvarteret från Grönland. Vintertid är det inte ovanligt att räkna 300 ex per hamn (G. Peturson pers. komm.).

Glaucoides-rasen (arten?) häckar bara på Grönland, där den i huvudsak även övervintrar; av 557 ringåterfynd fanns bara 6 fynd (Labrador, Island, Färöerna, Norge, Skottland och England) utanför Grönland (Cramp 1980). Huvudperioden för spridning efter häckningstiden är sep. - nov. Flest anträffas utanför Grönland under vintrar med hårt vinterklimat på Grönland - i Skandinavien i samband med västvindar. I Storbritannien beräknas i genomsnitt 70 - 80 fåglar övervintra, men under goda år flera hundra (Lack 1987). I Danmark har 221 fynd godkänts (1 - 27 ex per år, flest (18 ex) i jan. 1983 (Malling Olsen 1992). I Sverige har arten t.o.m. 1993 anträffats 81 gånger, flest (13 ex) under jan. - febr. 1993.

Artbestämning från vittrut var tämligen oproblematiskt; jämförd med vittrut mindre (och alltid mindre än gråtrut) med "fiskmåsansikte", d.v.s. litet runt huvud med kort näbb - längre vingar och djupare bröst i flykten. Beträffande dräktvariation, se t.ex. Grant 1986, Malling Olsen 1990. Till det gängse vetandet kan tilläggas:
1) några ungfåglar är avsevärt kraftigare mönstrade än vanliga typer, ofta med mörka "pilspetsar" på handpennespetsarna och avstickande gråaktig stjärt.
2) många ungfåglar har mörka skuggor i ansiktet (som diffust band över ögat, inte olik mycket svagt tecknad vinterdräkts skrattnås) i kontrast till ljus nacke.

3) ungfåglarnas näbbfärg varierar från nästan jämnmörk till ljus (gröntönad, gråaktig eller mer sällsynt skär) i kontrast till mörk spets. Att övergången vanligen verkar diffus (Hume 1980, Grant 1986) beror snarare på innerdelens mörka färg än på en riktigt skarp kontrast.

4) två adulta hade svag gråtonad skuggning på två yttre handpennor, resten hade ljusa handpennor. De 2 adultas teckning var dock svagare än hos typiska *kumlieni* (som typ 5 i Fjeldså & Jensen 1985).

5) Fiskar i hårt väder med riktiga dyk mot vattenytan lik skrattmå. Detta furageringssätt verkar inte förekomma hos den större, tyngre vittruten (egna observationer samt G. Peturson pers. komm.).

41. **Vittrut** *Larus hyperboreus*

23 sep. 2 ad. + 3 ex 1K vid Keflavik, 8 okt. 50 ad. + 35 ex 1K vid Sandgerdi, 8 okt. 110 ex (varav 50 ad. + 50 ex 1K) vid Gardskagi, 8 okt. 10 ex (varav 3 ad. + 3 ex 1K) vid Hafnir, 8 okt. 3 ad. vid Hafnir - Reykjanes, 8 okt. 1 ad. + 3 ex 1K vid Reykjanes, 8 okt. 25 ex (varav 11 ad. + 5 ex 1K) vid Grindavik, 8 okt. 40 ad. + 2 ex 1K vid Hlidarvatn, 8 okt. 10 ex 1K vid Torlakshófn, 8 okt. 30 ad. + 5 ex 1K vid Eyrarbakki, 9 okt. 185 ex (varav 105 ad. + 1 ex 4K + 1 ex 3K + 3 ex 2K + 25 ex 1K) vid Hvalfjördur, 9 okt. 50 ex (varav 15 ad. + 2 ex 3K + 20 ex 1K) vid Borgarnes, 9 okt. 60 ex (flertalet ad.) vid Hvaleri, 9 okt. 8 ad. vid Kaliarnes, 9 okt. 5 ad. + 2 ex 1K vid Reykjavik, 10 okt. 1 ad. (helalbino!) vid Reykjavik, 10 okt. 100 ex vid Hafnafjördur, 10 okt. 35 ad. + 15 ex 1K vid Grindavik, 10 okt. 10 ex (varav 3 ad. + 3 ex 1K) vid Reykjanes, 10 okt. 285 ex (varav 100 ad. + 75 ex 1K) vid Sandgerdi, 10 okt. 65 ex (varav 25 ad. + 1 ex 2K + 5 ex 1K) vid Gardskagi, 10 okt. 75 ex vid Keflavik och 10 okt. 35 ex (varav 5 ad. + 10 ex 1K) vid Reykjaviks hamn.

Det isländska häckbeståndet har uppskattats till ca. 3.500 par, med kraftig tillbakagång under delar av 1900-talet

(Cramp 1980). På vintern ökar antalet p.g.a. tillskott av fåglar från populationer på Östgrönland. Det isländska häckbeståndet är förmodligen övervägande stannfåglar. Fåglar i Nordvästeuropa under vintertid (exempelvis Skandinavien) härstammar förmodligen både från Östgrönland och arktiska delar av Europeiska kontinenten (Cramp 1980).

Hybrid Gråtrut x Vittrut *Larus*

argentatus x hyperboreus

8 okt. 3 ad. + 1 ex 2K vid Gardskagi, 8 okt. 1 ad. vid Hafnir, 8 okt. 2 ex 1K vid Reykjanes, 9 okt. 2 ad. + 1 ex 3K + 1 ex 2K vid Hvalfjördur, 10 okt. 1 ex 1K vid Grindavik, 10 okt. 1 ad. + 2 ex 1K vid Sandgerdi, 10 okt. 1 ad. vid Gardskagi och 10 okt. 1 ad. + 1 ex 1K vid Reykjaviks hamn.

Hybrider/ljusa typer med intermediärkaraktär mellan gråtrut och vittrut utgör en inte så liten andel bland isländska fåglar, där de två arterna hybridiserar på södra delarna av Island (Cramp 1980). Flera observerade adulta hade grå skuggning på de yttre handpennorna. I fält gav denna skuggning en vingteckning som var snarlik adult *kumlieni* (enl. egna observationer). Hybrider är avsevärt sällsyntare utanför Island, och är förmodligen övervägande stannfåglar.

42. **Havstrut** *Larus marinus*

23 sep. 1 ex vid Keflavik flygplats, 23 sep. 200 ex vid Grindavik, 8 okt. 230 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 300 ex vid Gardskagi, 8 okt. 30 ex vid Gardskagi - Hafnir, 8 okt. 80 ex vid Hafnir, 8 okt. 10 ex vid Hafnir - Reykjanes, 8 okt. 200 ex vid Reykjanes, 8 okt. 100 ex vid Grindavik, 8 okt. 1 ex vid Grindavik - Hlidarvatn, 8 okt. 100 ex vid Hlidarvatn, 8 okt. 40 ex vid Torlakshófn, 8 okt. 130 ex vid Eyrarbakki, 9 okt. 175 ex vid Hvalfjördur, 9 okt. 40 ex vid Borgarnes, 9 okt. 10 ex vid Hvaleri, 9 okt. 1 ad. vid Reykjavik, 10 okt. 120 ex vid Grindavik, 10 okt. 30 ex vid Reykjanes, 10 okt. 20 ex vid Reykjanes - Sandgerdi, 10

okt. 410 ex vid Sandgerdi, 10 okt. 100 ex vid Gardskagi, 10 okt. 90 ex vid Keflavik och 10 okt. 65 ex vid Reykjaviks hamn. 30.000-50.000 par häckar på Island, med en kraftig ökning under de senaste åren. De isländska fåglarna är i huvudsak stannfåglar.

43. **Tretåig mås** *Rissa tridactyla*

8 okt. 4 ad. + 1 ex 1K vid Sandgerdi, 8 okt. 3.000 ad. + 200 ex 1K vid Gardskagi, 8 okt. 20.000 ex vid Reykjanes, 8 okt. 2.000 ex vid Torlakshófn, 8 okt. 50 ex vid Reykjavik, 9 okt. 10 ad. vid Hvalfjörður, 9 okt. 2 ex Kaliarnes, 10 okt. 15.000 ex vid Reykjanes, 10 okt. minst 100.000 ex vid Gardskagi och 10 okt. 5 ad. vid Reykjaviks hamn.

Tyvär finns inga uppgifter kring häckbeståndens storlek.

44. **Sillgrissla** *Uria aalge*

10 okt. 15 ex vid Gardskagi. Det isländska häckbeståndet är uppskattat till 1,5 miljoner par (Cramp 1985), häckande lite spritt längs hela kusten. Beståndet är stabilt.

45. **Spetsbergsgrissla** *Uria lomvia*

10 okt. 155 ex vid Gardskagi. Det isländska häckbeståndet är uppskattat till ca 50.000 par i 23 kolonier 1937-38. Beståndet är stabilt.

46. **Tordmule** *Alca torda*

8 okt. 3 ex vid Gardskagi, 8 okt. 4 ex vid Reykjanes och 10 okt. 9 ex vid Gardskagi. Beståndsuppskattningen på 5.000 par är tydligen i underkant - "much to low" (Cramp 1985).

47. **Tobisgrissla** *Cepphus grylle*

8 okt. 40 ex vid Gardskagi, 8 okt. 1 ex vid Hafnir, 8 okt. 10 ex Reykjanes, 9 okt. 4 ad. + 2 ex 1K vid Hvalfjörður och 10 okt. 10 ex vid Gardskagi. Häckbeståndet ligger mellan 20.000 och 100.000 par (Cramp 1985).

48. **Lunnefågel** *Fratercula arctica*

10 okt. 7 ex vid Reykjanes och 10 okt. 15 ex vid Gardskagi.

Häckbeståndet är uppskattat till imponerande 8-10 miljoner (Cramp 1985).

Obestämd alka *Aldicae ssp.*

8 okt. 4 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 5 ex vid Gardskagi, 8 okt. 230 ex vid Reykjanes, 10 okt. 200 ex vid Reykjanes och 10 okt. 500 ex vid Gardskagi.

49. **Ängspiplärka** *Anthus trivialis*

10 okt. 2 ex vid Keflavik. Mycket vanlig häckfågel. De isländska fåglarna är flyttfåglar som normalt har lämnat ön i september. Dessutom passerar grönländska häckfåglar Island. Båda bestånden övervintrar i Västeuropa (Cramp 1988).

50. **Gärdsmyg** *Troglodytes troglodytes*

8 okt. 1 ex vid Hafnir och 9 okt. 1 ex vid Thingvellir. De isländska häckfågeln tillhör rasen *islandicus*, som är stannfågel. Den är större och mörkare än svenska gärdsmygar (Cramp 1988).

51. **Stenskvätta** *Oenanthe oenanthe*

8 okt. 2 Hafnir, 9 okt. 1 Thingvellir och 10 okt. 1 Gardskagi. Isländska fåglar hänförs till rasen *leucorhoa* (Grönlandsk stenskvätta). Bestämning av åtminstone honor och ungfåglar på hösten knappast möjlig från inhemska *oenanthe*. *Leucorhoa* är i genomsnitt större med bredare svart stjärtband (Cramp 1988) och varmare gulbrun buksida (Svensson 1992). Vi fann fåglar i fält snarlikt svenska fåglar. Isländska häckfåglar övervintrar i Västafrika. Under sträcket rastar en del grönländska häckfåglar på Island. Dessa har t.ex. återfynds i Storbritannien och Portugal (Salomonsen 1967).

52. **Björktrast** *Turdus pilaris*

9 okt. 1 ex vid Thingvellir.

Etablerade sig som häckfågel under 1950-talet. Nuvarande häckstatus är osäker (Peturson 1994).

53. Rödvingetrast *Turdus iliacus*

8 okt. 3 ex vid Keflavik flygplats, 8 okt. 2 ex vid Hlidarvatn, 8 okt. 2 ex vid Eyrarbakki, 8 okt. 15 ex vid Reykjavik, 9 okt. 2 ex vid Reykjavik, 9 okt. 30 ex vid Heldmark, 9 okt. 4 ex vid Heldmark - Thingvellir, 9 okt. 60 ex vid Thingvellir, 9 okt. 1 ex vid Hvalfjörður, 10 okt. 10 ex vid Reykjavik och 11 okt. 15 ex vid Reykjavik - Keflavik.

På Island häckar rödvingetrastar av rasen *coburni*, som är större med mörkare brun ryggsida och kraftigare streckad buksida än svenska rödvingetrastar. På framgång som isländsk häckfågel; har nyligen spridd sej till städerna (Cramp 1988).

54. Korp *Corvus corax*

23 sep. 1 ex vid Grindavik, 8 okt. 1 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 30 ex vid Gardskagi - Hafnir, 8 okt. 3 ex vid Hafnir, 8 okt. 1 ex vid Grindavik - Hlidarvatn, 8 okt. 3 ex vid Hlidarvatn, 8 okt. 2 ex vid Eyrarbakki - Irafoss, 9 okt. 1 ex vid Reykjavik, 9 okt. 1 ex vid Heldmark, 9 okt. 1 ex vid Hvalfjörður - Borgarnes, 9 okt. 2 ex vid Kaliarnes och 10 okt. 1 ex vid Keflavik - Reykjavik.

På Island häckar korpar av rasen *varius*, som i genomsnitt är större med grönare metallglans än rasen *corax* (som t.ex. häckar i Sverige) (Svensson 1992).

55. Stare *Sturnus vulgaris*

8 okt. 3 ex vid Sandgerdi, 8 okt. 30 ex vid Gardskagi - Hafnir, 8 okt. 35 ex vid Eyrarbakki, 8 okt. 1 ex vid Eyrarbakki - Irafoss, 9 okt. 8 ex vid Heldmark - Thingvellir, 10 okt. 10 ex vid Reykjavik och 10 okt. 2 ex vid Keflavik - Reykjavik. Det isländska häckbeståndet har uppskattats till 2.500 par (1977); invandrade på ön 1935 (Cramp & Perrins 1994).

56. Gråsiska *Acanthis flammea*

9 okt. 1 ex vid Heldmark, 10 okt. 3 ex vid Geysir.

På Island företrädande av rasen *islandica*, som lär vara stannfågel (Cramp & Perrins 1994, G. Peturson in litt.). Typiska *islandica* påminner som den stora, kraftigt streckade rasen *rostrata* (Grönland, Baffin Island). Ett fåtal är ljusare med reducerad streckning på buksidan och ljus övergump (dock ej vit och ostreckad), och sägs påminna om snösiska. Ljusa bestånd räknas ibland som hybridbestånd mellan grå- och snösiska. Dessa typerna lär numera vara mycket fåtaliga (Cramp & Perrins 1994).

57. Snösparv *Plectrophenax nivalis*

23 sep. 3 ex vid Keflavik.

Vanlig året om, på vintern förmodligen även en del Grönländska fåglar (Cramp, Perrins & Brooks 1994).

Referenser

- Achtermann, S.** 1992: Die Bestimmung von Kleinem Gelbschnabel *Tringa flavipes* und Großem Gelbschnabel *T. melanoleuca*. - *Limicola* 6: 53-78.
- Alström, P.** 1985: Fältbestämning av gulbröstad snäppa *Calidris bairdii* och vitgumpssnäppa *C. fuscicollis* i juvenil dräkt. - *Vår Fågelvärld* 44:479-484.
- Alström, P.** 1991: Identification of Double-crested Cormorant. - *Birding World* 4: 9-16.
- Alström, P.** 1992: Fältbestämning av större och mindre beckasinsnäppa. - *Fåglar i Sörmland* (1192): 19-25.
- Alström, P.** 1991: Fältbestämning av nordamerikanska skogstrastar. - *Vår Fågelvärld* 50: 3-4: 58-60.
- Alström, P., P. Colston & I. Lewington** 1992: En fälthandbok över sällsynta fåglar i Europa. - Domino Books.
- Bauer, K.M. & U.N. Glutz von Blotzheim** 1966: Handbuch der Vögel Mitteleuropas, Band 1. - Akademische Verlagsgesellschaft. Frankfurt am Main.
- Blick, M.** 1989: Double-crested Cormorant. A new Western Palearctic Bird. - *Birding World* 2: 53-57.
- Bradshaw, C.** 1992: The identification of vireos in Britain and Europe. - *Birding World* 5: 308-311.
- Bradshaw, C.** 1993: Mystery photographs 192. - *British Birds* 86: 651-653.
- Bradshaw, C. & J. Dowdall** 1993: Identification of *Catharus*- thrushes. - *Dutch Birding* 15: 55-60.
- Carey, G.J.** 1993: Hybrids male Wigeons in East Asia. - *Hong Kong Bird Report* 1992: 160-166.
- Cederroth, C.** 1994: Sällsynta fåglar i Sverige 1993. - *Fågelåret* 1993: 101-121.
- Chandler, R.J.** 1989: The Macmillan field guide to North Atlantic Shorebirds. - Macmillan.
- Clark, W.S. & B.K. Wheeler** 1987: Hawks. A field guide to Hawks, North America. - Houghton Mufflin Press, Boston.
- Cramp, S. (red.)** 1980: The Birds of The Western Palearctic, Vol. 2. - Oxford University Press.
- Cramp, S. (red.)** 1980: The Birds of the Western Palearctic, Vol. 3. - Oxford University Press.
- Cramp, S. (red.)** 1985: The Birds of the Western Palearctic, Vol. 4. - Oxford University Press.
- Cramp, S. (red.)** 1988: The Birds of the Western Palearctic, Vol. 5. - Oxford University Press.
- Cramp, S. & C. Perrins (red.)** 1994: The Birds of the Western Palearctic, Vol. 8. - Oxford University Press.
- Cramp, S., C. Perrins & D. Brooks** 1994: The Birds of the Western Palearctic, Vol. 9. - Oxford University Press.
- Cramp, S. & K.E.L. Simmons** 1977: The Birds of the Western Palearctic, Vol. 1. - Oxford University Press.
- Curson, J. & I. Lewington** 1994: Identification forum: Separation of Bicknell's and Grey-cheeked Thrushes. - *Birding World* 7: 359 - 365.
- Curson, J., D. Quinn & D. Beadle** 1994: New World Warblers. - Christopher Helm, A&C Black. London.
- Dunn, J.L.** 1993: The identification of Semipalmated and Common Ringed Plovers in alternate plumages. - *Birding* 25: 238-243.
- Dunn, J.L., J. Morlan & C. Wilds** 1988: Field identification of forms of Lesser golden Plover. - *International Bird Identification*, Eilat.
- Dunne, P., D. Sibley & C. Sutton** 1989: Hawks in flight. - Houghton Mufflin Press, Boston.

- Ekdahl, J.** 1992: Vigg X brunand-hybrid observerad i Lagmanshagasjön. - Fåglar i Södra Älvsborg 18: 22-24.
- Elleström, O.** 1991: Amerikansk tundrapipare i Skanör - Anser 30: 289.
- Farrand, J. (red.)** 1983: The Audobon Society Master Guide to Birding, 1-3. - Alfred A. Knopf, New York.
- Fjeldså, J. & J. K. Jensen** 1985: "Invasion" af Hvidvingede og Kumlien's Måger *Larus glaucoides* og *kumlieni* på Nolsø på Færøerne. - Dansk Orn. Foren. Tidsskr. 79: 103-106.
- Fredriksson, R. & M. Tjernberg** 1990: Fältbestämning av tundrapipare i ungfågel- och vinterdräkt. - Fåglar i Uppland 17:33-41.
- Furness, R.W.** 1980: The Skuas. - T. & A.D. Poyser.
- Gensbøl, B.** 1984: Rovfuglene i Europa, Nordafrika og Mellemøsten. - G.E.C.Gads Forlag, København.
- Gillham, E.E.** 1988: The identity of "Mystery photographs 97". - British Birds 84: 650-652.
- Gillham, E.J.M. & J.G. Harrison** 1966: A study of certain *Aythya*- hybrids. - Wildfowl Trust Ann. Rep. 17. 49-65.
- Grant, P.J.** 1986: Gulls - a guide to identification (2nd. edit.). - T. & A.D. Poyser, Calton.
- Harris, A., L. Tucker & K. Vinicombe** 1989: The Macmillan field guide to Bird Identification. - Macmillan.
- Harrop, H. & J. Wright** 1994: Field identification of American Wigeon. - Birding World 7: 50-56.
- Hayman, P., J. Marchant & T. Prater** 1986: Shorebirds. An identification guide to the waders of the World. - Croom Helm.
- Hume, R.A.** 1980: Identification and ageing of Glaucous and Iceland Gulls. I Sharrock, J.T.R. (red.) 1980: The frontiers of bird identification. - Macmillan.
- Jaramillo, A. & B. Henshaw** 1995: Identification of breeding plumaged Long- and Short-billed Dowitchers. - Birding World 8: 221-228.
- Jonsson, L.** 1984: Fältbestämning av små *Calidris*-vadare. - Vår Fågelvärld 43: 339-361.
- Jonsson, L.** 1992: Birds of Europe, the Middle East and North Africa. - A.& C. Black, Helm.
- Jonsson, L. & T. Tysse** 1992. Lommar. Art- och åldersbestämning samt ruggning hos smålom *Gavia stellata*, storlom *G. arctica*, islom *G. immer* och vitnäbbad islom *G. adamsii*. - Vår Fågelvärld supplement nr. 15. Stockholm.
- Kaufman, K.** 1990: Advanced Birding. - Houghton Mufflin Press, Boston.
- Kerlinger, P.** 1989: Flight Strategies of Migrating Hawks. - The University of Chicago Press. Chicago & London.
- Kjellén, N.** 1993: Ålders- och könsfördelning hos sträckande rovfåglar över Falsterbohalvön hösten 1992. - Anser 32: 105- 125.
- Knijff, P. de** 1983: Mystery photographs: hybrid Tufted Duck X Common Pochard. - Dutch Birding 5:11-12.
- Lack, P.** 1986: The atlas of wintering birds in Britain and Ireland. - T. & A.D. Poyser.
- Larsson, H.** 1992: Om sibirisk tundrapipare i Skanör och om bestämning av tundrapipare. - Anser 31: 271-272.
- Madge, S. & H. Burn** 1988: Wildfowl. An identification guide to the ducks, geese and swans of the World. - Christopher Helm, London.
- Malling Olsen, K.** 1986: Hybrider af dykænder. - Fugle 6/2: 26-27.
- Malling Olsen, K.** 1986: Labbar - en bestämningsguide till släktet *Stercorarius*. - Anser suppl. 20.
- Malling Olsen, K.** 1989: Fugleobservationer ved Cape May, sept. - okt. 1989. - DOF København.
- Malling Olsen, K.** 1991: Fältbestämning av vittrut och vitvingad trut samt något om thayerstrut och kumlientrut. - Fåglar i Stockholmstrakten 20: 145-157.

- Malling Olsen, K.** 1992: Danmarks Fugle - en oversigt. - DOF København.
- Malling Olsen, K.** 1992: Fältbestämning av pilgrimsfalk, jaktfalk och duvhök. - Fåglar i Stockholmstrakten 27: 11-17.
- Malling Olsen, K.** 1992A: Bestämning av tuvsnäppa och spetsstjärtad snäppa samt inhemska vadare av snarlikt utseende. Illustrerad av Hans Larsson. - Fåglar i Stockholmstrakten 21: 109-116.
- Malling Olsen, K.** 1994: Fältbestämning av ung pilgrimsfalk samt förväxlingsrisker med andra storfalkar. - Fåglar i Uppland 21: 125-131.
- Malling Olsen, K. & H. Larsson** 1993: Fältbestämning av ringnäbbad mås och fiskmå. - Fåglar i Uppland 20: 85-96.
- Malling Olsen, K. & H. Larsson** 1995: Terns of Europe and North America. - Princeton University Press, New Jersey.
- Meltofte, H.** 1993: Vadefugletrækket gennem Danmark. - Dansk Orn. Foren. Tidsskr. 87:1-180.
- Mullarney, K.** 1990: American Herring Gulls in Ireland. - Birding World 3: 96-100.
- Mullarney, K.** 1991: Identification of Semipalmated Plover: a new feature. - Birding World 7: 254-258.
- Mølgaard, E.** 1987: Fugleobservationer ved Cape May, september 1987. - DOF København.
- National Geographic Society** 1983: Field guide to the Birds of North America. - National Geographic Society, Washington.
- Nelson, B.** 1978. The Gannet. - T. & A.D. Poyser, Berkhamsted.
- Persson, C.** 1979: Isländska rödbenor *Tringa totanus robusta* i Sydsåne. - Dansk Orn. Foren. Tidsskr. 73: 281-285.
- Petersson, B.** 1994: Cape May USA, sept. - okt. 1994. - Priv. tryck.
- Peturson, G.** 1994: Bliki: Skrá yfir íslenska fugla. - Reykjavík.
- Pyle, P., S.N.G. Howell, R.P. Yunick & D.F. DeSante** 1987: Identification guide to North American Passerines. - Slate Creek Press, Bolinas, California.
- Pym, A.** 1982: Identification of Lesser Golden Plover and status in 74:112-124.
- Ratcliffe, D.** 1980: The Peregrine Falcon. - T. & A.D. Poyser, Calton.
- Rigbäck, L.** 1986: Observation av en *Aythya*-hybrid. - Calidris 15: 71-72.
- Roselaar, C.S.** 1990: Identification and occurrence of American and Pacific golden Plover in the Netherlands. - Dutch Birding 12: 221-232.
- Salomonsen, F.** 1967: Fuglene på Grønland. - Rhodos, København.
- Scott, M.** 1995: The status and identification of Snow Goose and Ross's Goose. - Birding World 8: 56-63.
- Sibley, D.** 1993: The birds of Cape May. - Cape May Bird Observatory.
- Ståhl, K. & M. Ullman** 1982: En *Aythya*-hybrid med drag av amerikansk brunand. - Anser 21: 190-191.
- Svensson, L.** 1992: Identification guide to European passerines. - 4th. edit. - Stockholm.
- Sørensen, S. & D. Block** 1990: Fugle i Nordatlanten. - G.E.C. Gads Forlag, København.
- Wallace, I.** 1980: A review of waterthrush identification with particular reference to the 1968 British record. - I Sharrock, J.T.R. & P.J. Grant: The Frontiers of Bird identification. Macmillan.
- Wilds, C.** 1992: Finding birds in the National Capital Area. 2nd. edit. - Smithsonian Institute Press, Washington and London.
- Wilds, C. & M. Newton** 1988: Die Unterscheidung von Großer und Kleiner Schlammläufer. - Limicola 2:125-145.